

ΓΥΤΙΚΑ

ΣΕΛΙΔΕΣ

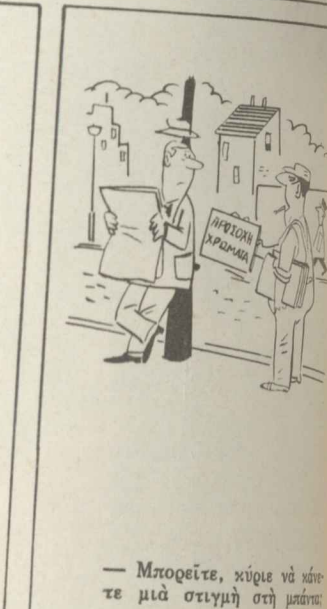
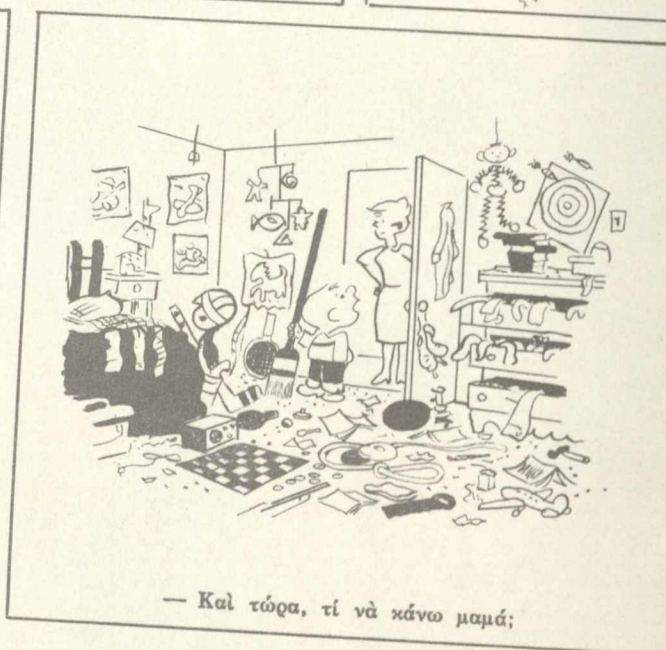
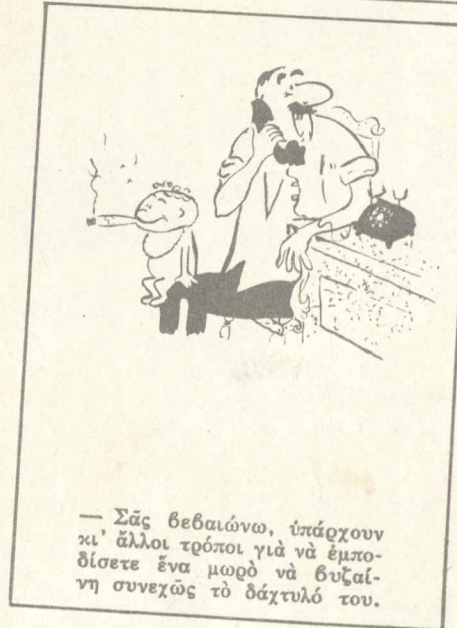
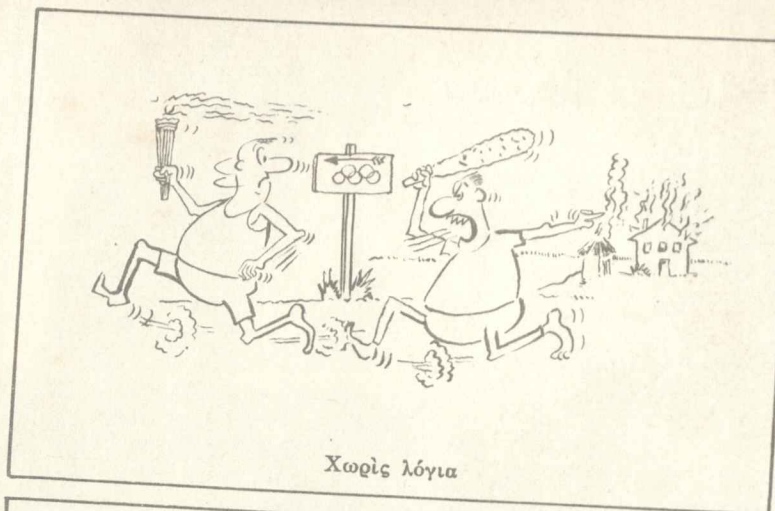
100

279

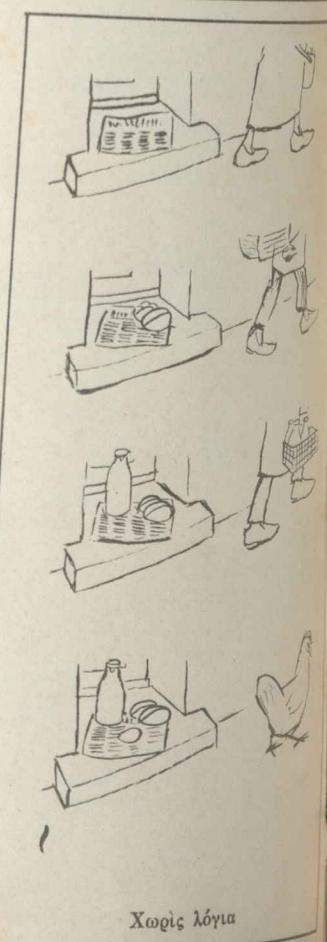
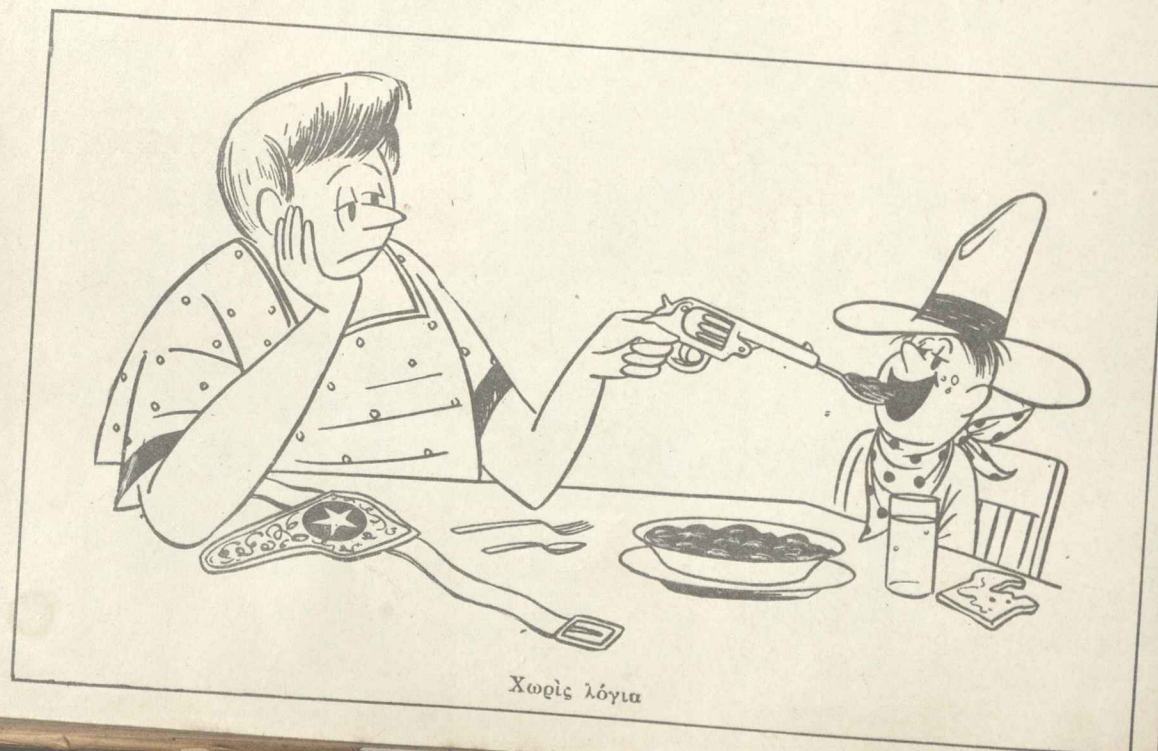
11.10.60

- * Οί λεπτομέρειες τῆς νέας μόδας
- * Οί καλύτερες ταινίες τῆς χρονιάς
- * Κουρτίνες γιά κάθε παράθυρο

ΟΙ ΕΥΘΥΜΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΜΑΣ

ΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡΙΘ. 279, 28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ - 11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1960
Μεγάλη δεκαπενθήμερη εικονογραφημένη επιθεώρησης
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ένα ταγιέρ, πολύ χαρακτηρι-
στικό της μόδας το 1960. Α-
πό ύφασμα μάλλινο σε γλυκό
χρώμα φούξιας που έρχεται στην
πρώτη γραμμή της προτίμησής
του Παρισιού στολίζεται με με-
γάλο γούνινο γιακά από άλεπού.
Η ζακέτα στρογγυλεμένη, κουμ-
πώνει στο πλάι μ' ένα μεγάλο
κουμπί. Το μανίκι κιμονό, τρουά-
-κάρ φαρδύει ελαφρώς κάτω.
Η φούστα με τη θαυμάια κουφό-
πιέτα πλάι ακολουθεί τη μοντέρ-
να γραμμή. Καπέλο από καστόρ
θελουτέ, φούξια, στολισμένο με
μεγάλο, μεταξωτό, μαύρο φιόγκο.

ΜΟΔΑ

- 44 Η λεπτομέρεια δημιουργεί τη Μόδα.
- 46 Με γούνινα γαρνιρίσματα.
- 48 Με σταυρωτά κουμπώματα.
- 50 Με αρμονικές διχρωμίες.
- 52 Με μανίκια κιμονό.
- 53 Με διπλές φράντζες.
- 54 Καπέλα από βουάλ, τουήντ και γούνα.
- 56 Με λουσάτα άξεσουάρ.

ΣΠΙΤΙ

- 19 Κουρτίνες, ή καινούργια τουαλέτα στα παράθυρα.
- 24 Η «Γυναίκα» συμβουλεύει.
- 42 Όμορφα μετά τις διακοπές.
- 64 Με άσπρη φούστα και μπλούζα πλεκτή.
- 76 Οι παιδικές αρρώστιες.
- 79 Το μενού του 15θήμερου.
- 80 Μαγειρική: τα ζυμαρικά.
- 96 Παράρτημα κεντημάτων και πατρών.

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

- 6 Γυναίκες σεβιτόροι.
- 11 Τα ελληνικά δάση.
- 15 Νάξος, το νησί του Διονύσου.
- 28 Οι νέες κινηματογραφικές ταινίες.
- 34 Η Άννα είναι 15 ετών.
- 68 Οι άνδρες που πειράζουν τις γυναίκες.

ΠΟΙΚΙΛΑ

- 8 Τι μας λένε τα σύννεφα.
- 10 Η ισότητα των δύο φύλων.
- 22 Οι γυναίκες γιατροί.
- 26 Ο μαγικός κόσμος των ήχων.
- 36 Γράμματα σε νέα κοπέλλα.
- 37 Πορτογαλία, ο κήπος της Εθρώπης.
- 43 Ο αγαπημένος μου δεν μιλά για γάμο.
- 61 Οι 55 γυναίκες του Ίμπν Σαούντ.
- 70 Ο έρωτας στο πεντάγραμμο.
- 84 Ένα τραγούδι με λαούτο.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

- 40 Ο έφιπλος ήρθε όταν νύχτωσε. (Περιπ. Διήγημα).
- 58 Μία σύζυγος υποδειγματική. (Αισθηματικό Διήγημα).
- 66 Ένα λειβάδι με τουλίπες (Αισθηματικό Διήγημα).
- 71 Έβελιν. (Αισθηματικό Μυθιστόρημα).
- 90 Η παρείσακτη (Αισθηματικό Μυθιστόρημα).

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 34, ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Διευθύνσις 614.047, Σύνταξις 623.106, Λογιστήριον
614.047, Τυπογραφείον 21.226, Λιθογραφείον 71.123.
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: Έξωτερικόν, Έτησία Δολλάρια 8.50. Έσωτερικόν,
Έτησία (26 τεύχη) Δοχ. 160, Έξωμ. (13 τεύχη) Δοχ. 80. Τρίμ.
(6 τεύχη) Δοχ. 40. Εμβάσματα διά ταπεινής ή ταχυδρομικής έ-
πιταγής προς Εθ.γγ. Χ. Τερζόπουλον, Πανεπιστημίου 34, Αθήνας.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ Η «ΓΥΝΑΙΚΑ»
πάλι με 100 σελίδες

ΤΙ ΘΑ ΦΟΡΕΣΟΥΜΕ ΕΦΕΤΟΣ

Η χειμωνιάτικη μόδα, πρακτική. Τριάντα τρία καινούργια,
άλλα απλά μοντέλα, διαλεγμένα για το κλίμα μας και για
το γούστο της Έλληνίδας.

ΠΡΟΤΟΥ ΠΛΕΞΕΤΕ, ΜΗΝ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΤΕ
ΝΑ ΔΗΤΕ ΤΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΓΑΛΛΙΚΑ ΜΑΛΛΙΑ

BON PASTEUR & S'ÉPIN

Μοντέρνα
και κλασικά
εις 600
χρωματισμούς

ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑ
ΕΙΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑ

των γαλλικών εργοστασίων
FILATURES & TEINTURERIES DE S'ÉPIN

40, RUE SAINT-DENIS, PARIS (1ER)

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ:

A. & M. ΣΤΑΜΕΝΗΣ Ο.Ε.

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 46, ΤΗΛ. 34.758, ΑΘΗΝΑΙ

Τ' ανωτέρω μαλλιά θα τα βρείτε εις τα
κάτω καταστήματα και αποθήκας:

- Π. ΖΕΝΕΛΗΣ, οδός Περικλέους 48 και Ρόμης 20 — Αθήναι
- Ε. ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ, οδός Εξαγγελιστρίας 30 — *
- Π. ΒΟΝΟΡΤΑΣ & ΣΙΑ, οδός Πανδρόσου 4 — *
- Γ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ, οδός Τσαμαδού 35 — Πειραιεύς
- «PRIMAVERA» οδός Έρμου 11 — Θεσ/νίκη
- Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ οδός Μαιζώνος 85 — Πάτρα

Τό ανθρώπινο σώμα
άποτελείται
άπό τέσσερα μέρη.
Τό κεφάλι
Τά μέλη
Τό φανελάκι
ΑΤΟΙΣ
Και τό κυλοτάκι
ΑΤΟΙΣ.

Αιπιδis

Η μεγαλύτερη ποικιλία παιδικών έσωρούχων:
ΦΑΝΕΛΑΚΙΑ (άπλά και ένισχυμένα)
ΚΑΣΚΟΡΣΕΔΑΚΙΑ (άπλά και ένισχυμένα)
ΖΙΠΟΥΝΑΚΙΑ (τύπου Γαλλίας)
ΚΥΛΟΤΑΚΙΑ - ΣΙΛΙΠΑΚΙΑ - ΕΣΩΒΡΑΚΑΚΙΑ
ΠΑΝΕΣ (τύπου Αμερικής).

Απαλές ραφές που δέν έρεδίζουν και
τό πλέον εύαισθητο δέρμα.
Στερεά, άμετάβλητα

ΔΙΣΚΟΙ

Ακούσαμε για Σας

JOSE LUIS

Ο Χοσέ Λουίς γεννήθηκε στην Κόδοδα. Από τον καιρό που ήταν μικρός, τον άπείχανε στα χορίσια της γειτονίας του. Αργότερα, όμως, τις σπουδές του και έκανε τη στρατιωτική του θητεία, πάντα με άχώριστη κιθάρα του στο πλάι. Όταν άραβονιάστηκε με τη κιθάρα, τον άγαπούσε, έγραψε ένα τραγούδι, έμπνευσμένος άπό την οικιλία. Τό τραγούδι αυτό, έκτελεσμένο με την εύχαριστη και καθαρή νή του και με έντελώς προσωπικό στυλ, διαδόθηκε με ταχύτητα των φίλων του και πολλοί τό έμαθαν και τό τραγουδούσαν στους δρόμους. Τότε, πολλοί του έκαναν ύπαινιγμό να πάρη μέρος σ' ένα ραδιοφωνικό πρόγραμμα. Έρμενος και χωρίς τράχ έμφανίστηκε μπροστά στο μικρόφωνο του τοπικού ραδιοφωνικού σταθμού, με μόνη φιλοδοξία, να τον άκούσιν ή μνηστή του στη Μαδρίτη.

Μόλις ή έκπομπή τελείωσε τά τηλεφωνήματα άρχισαν γογγυλίζοντας. Είναι αυτός ό νέος, που τραγουδάει τόσο όμορφα; ρωτούσαν. Άρτισε χίσε μία σειρά έκπομπών άπό τό ραδιόφωνο, που έγιναν δημοφιλείς. Η «Μαρκιλία», τό «Αντίλαοι των τραγουδιών μου, ή «Αντίλαοι» πούλα» και τό «Πόκερ» είναι τέσσερα τραγούδια γραμμένα σέ Νικ Φίλιπς (421234 ΡΕ, 45 στρ. ύψηλης πιστότητας).

DON MARINO BARRETO JR.

Ο δόν Μαρίνο Μπαρέτο είναι ό ένας άπό έξη άδελφούς που άρχισαν να άκούσιν ή μνηστή του στη Μαδρίτη. Κατάγεται άπό την Κούδα, αλλά έζησε πάντα στην Μαδρίτη. Έμφανίστηκε με μία στρατιωτική μπάντα, με ένα σαξόφωνο και μπάσο. Δέν ήταν όμως ίκανοποιημένος άπό την άδελφή και πήγε στην Ιταλία, για να παρακολουθήσει μαθήματα μουσικής σχολή στο Βισκόντιο. Τότε του παρουσιάστηκε μία εύκαιρία να τραγουδήσει. Από κεί έκανε ένα γύρο τραγουδώντας στην Εθρία και έπειτα

FRANKIE LAINE DON MARINO BARRETO JR. JOSE LUIS

και στην Περού. Τό κοινό τον θεώρησε σάν καταπληκτικό ταλέντο. Τέσσερα άπό τά πιο μελωδικά τραγούδια άπό τίς εμφανίσεις του τηλεόρασι είναι γραμμένα σέ Νικ Φίλιπς (45 στρ. Η.Φ. 421879 ΡΕ).

FRANKIE LAINE

Ο άγαπημένος τραγουδιστής της νεολαίας όλων τών κόσμων, ό Φρανκ Λάιν, δέν χρειάζεται ιδιαίτερες συστάσεις. Η φωνή του είναι τόσο ισχυρή, ώστε μπορείτε να ξεσάνετε τά χέρια σας λένε. Τα τραγούδια που μιλάνε για την άγάπη, δημιουργούν μιά άτμόσφαιρα άγάπης που σάν καθόλου τον άπλό και μετρούμενο τραγουδιστή. Γεννημένος στη Νέα Υόρκη, γιός Ιταλών μεταναστών, είχε περάσει μέρες μεγάλης φτώχειας, πού του τό Χόλλυγουντ τον άνακαλίγη και τον κάνει παγκόσμιο άστρο. Περιοδείες, φίλμ, τηλεόρασι και ραδιόφωνο έκαναν τό όνομα του γνωστό και τά τραγούδια του άγαπητά σ' όλο τον κόσμο. Τέσσερα άπό τά τραγούδια που έμνηνευσε στην τηλεόρασι, τά «Φθινοπωρινά φίλια», «Μαμζέλ», ή «Παλόμα» και τό «Φίλα με πολύ» θά τά άκούσιν σέ Νικ Φίλιπς (45 στρ. 429453 ΒΕ Η.Φ.).

DORIS DAY

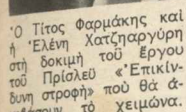
Η Ντόρις Ντάι είναι ή ένασάρκωσι του ιδεώδους κοριτσιού της Αμερικής. Όμορφη, κομψή, χαριτωμένη, τραγουδάει, χορεύει και παίζει στον κινηματογράφο σέ φίλμ, που άφίνουν έποχή. Τό τραγούδι της είναι ένα χρώμα ρομαντισμού και μοντερνισμού και άιχμαλωτίζει όλους τους κοινούς της. Έχει μιά καταπληκτική έκφρασι. Σχετικά με τη φωνή της έχει λεχθί άπό τούς κριτικούς ότι «Όταν Ντόρις τραγουδά νομίζετε ότι έχετε σέ προσωπική έπαφί μαζί της». Οί δίσκοι της έχουν καταπληκτική έπιτυχία. Για τό τραγούδι της σέ φίλμ «Αίσθηματικό ταξίδι» τό 1945 πουλήθηκαν ένα έκατομμύριο δίσκοι. Στην Αγγλία οι άναγνώστες του «Μουσικού Τύπου» ψηφίζουν σάν τον πιο άγαπημένη τους Αμερικανίδα τραγουδίστρια έπί τρία χρόνια σέ χείρα τη Ντόρις Ντάι. Πριν γίνη διάσημη τραγουδώντας, ή Ντόρις έπαιζε άνομιση ένα κατάστημα, για να πουλήει είδη για σπόρο και φρούτα, γιατί, όπως λέει, ήθελε να έχη την εύχαρίστησι να βοηθή τίς γυναίκες να ντύνονται κομμά.

Όσοι θέλουν να την άπολαύσουν σέ τέσσερες καινούργιες έκδόσεις της, θά άκούσιν τό δίσκο «Everybody loves a lover» (Φίλιπς, 45 στρ. Η.Φ. 429497 ΒΕ).

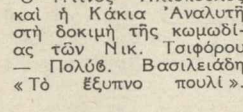
Ε. Μ.

ΘΕΑΤΡΟ

ΝΕΑ
ΣΑΙΖΟΝ
ΝΕΑ
ΕΡΓΑ

Ο Τίτος Φαρμάκης και η Ελένη Χατζηαργύρη στή δοκιμή του έργου «Επικίνδυνη στροφή» που θά άναβήσουν τό χειμώνα.

Ο Ντίνος Ηλιόπουλος και ή Κάκια Άναλυτή στή δοκιμή της κωμωδίας των Νικ. Τσιφόρου — Πολύδ. Βασιλειάδη «Τό έξυπνο πουλί».

Οκτώβριος πλησιάζει και τά θέατρα έτοιμάζονται να άνοίξουν, τό ένα μετά τό άλλο. Και στά άναρχτήρια έργα, για την έκλογή των όποιων κατεβλήθη έφέτος ιδιαίτερη φροντίδα, υπάρχει άρκετά μεγάλη ποικιλία.

Τό κλασσικό θέατρο άντιπροσωπεύεται άπό σαιξπηρικό έργο, που θά άναβασθί άπό τό Έθνικό Θέατρο: Τόν «Έμπορο τής Βενετίας», που σκηνοθετείται άπό τόν Άλέξη Μινωτή, ό όποιος θά ύποδυθί και τόν Σάβλων. Τό ρόλο τής Πόρτσια θά έρμηνεύσιν ή Βάσω Μανολίδου. Τόν έμπορο, ό Στέλιος Βόκοβιτς. Πλάι τους παίζουν κι άλλοι, γνωστοί και διαλεχτοί, καλλιτέχνες τής κρατικής σκηνής.

Άλληνικά έργα θ' άναβήσουν ό Φωτόπουλος και ό Ηλιόπουλος. Ο Ηλιόπουλος, στή θέατρο «Κοτοπούλη», με πρωταγωνίστρια την Κάκια Άναλυτή, θά παίξη την νέα κωμωδία των Ν. Τσιφόρου — Πολ. Βασιλειάδη «Τό έξυπνο πουλί». Πρόκειται για την ιστορία ενός Αθηναίου έμπορου (Ντ. Ηλιόπουλος) ό όποιος κινδυνεύει να χρεωκοπήσει άπό... την πολλή του καλοσύνη. Άλλά όποιος κάνει καλό, πάντα τό βρίσκει. Κι ό ήρωας τής κωμωδίας τό βρίσκει υπό την μορφή μιάς όμορφης, αλλά κακόντης κοπέλλας, τής Φανίτσας (Κάκια Άναλυτή) που την προσλαμβάνει ως υπάλληλο. Στην έρμηνεία του έργου οι δύο πρωταγωνιστοί πλαισιώνονται άπό τούς Εδ. Πρωτοπατά, Στέφ. Στρατηγό, Περ. Χριστοφορίδη, την Μαρία Βούλαρη, την Άντιγόνη Κουκούλη και άλλους.

Όλα τά άλλα θέατρα παρουσιάζουν ξένα σύγχρονα έργα:

Ο Μουσούρης τό έργο του Τέρενς Ράττιγκαν «Ο πρίγκιψ και ή χορεύτρια», που διαδραματίζεται στή 1911, σέ μιά έποχή που ένδο άπέχει λίγες μόλις δεκαετίες άπό τη σημερινή, νομίζει κανείς ότι μιά χωρίζουν αιώνας. Η ύπόθεσις έκτυλίσσεται στή Λονδίνο, όπου ό ανήλικος βασιλιάς μιάς φανταστικής χώρας — τής Καρπαθίας — πηγαίνει με τόν αντίβασιλέα να παραστή στή στέγη του βασιλέως τής Αγγλίας Έδουάρδου Ζ'. Ο πρίγκιψ αντίβασιλέας καλεί στην πρεσβεία του μιά μικρή Αμερικανιδούλα χορεύτρια να διασκεδάσει μαζί της. Άλλά με την παρουσία της δημιουργούνται άφωκώτατα έπεισόδια, γεμάτα άίσθημα και χιούμορ. Πρίγκιψ, ό Κώστας Μουσούρης. Χορεύτρια ή Άλίκη Βογνιουκλάκη. Μαζί τους παίζουν ή Βάσω Μεταξά, ή Καίτη Δαμτροπούλου, ή Λουΐζα Ποδηματά, ό Σταύρος Σενίδης, ό Γιώργος Λευτεριώτης, ό Γιάννης Βογιατζής κλπ.

Στίς άρχές του αιώνας διαδραματίζεται και τό άναρχτήριο του Μυρτά στή θέατρο «Άλφα», που θά είναι οι «Δίκαιοι» του Καμύ. Έδώ, μεταφέρουμε στην άγία αυτοκρατορική Ρωσία, τό 1905, ή δέ ύπόθεσις του περιστρέφεται γύρω άπό τη δολοφονία του Μεγάλου Δουκούς Σεργίου. Πρωταγωνιστεί ό Δημήτρης Μυρτά, πλαισιωμένος άπό τη Βούλα Ζουμπούλακη, τόν Γιάννη Άργυρη, τόν Βύθωνα Πάλλη, τόν Θ. Έξασχο, τόν Ν. Δεδρονί, τόν Β. Άνδρονίδη και άλλους.

Η Κατερίνα, που «μπήκε» ήδη στή χειμερινή της στέγη, στή «Ιντελ» παίζει τό έργο του Σπύργελ-γκας «Η πλειονοψηφία του Ένός», τό όποιο κατά άπό την χαριτωμένη πλοκή του κούβει ένα μήνυμα συναδελφώσεως των λαών. Μιά πράξις του έργου διαδραματίζεται στή σκηνή τής «Πατωνας» κι ό θεατής έχει την εύκαιρία να παρακολουθήσει μιά σειρά άπό γραφικά γυαλισμένα έθιμα.

Ο Βασίλης Διαμαντόπουλος και ή Μαρία Άλκαίοι παρουσιάζουν στή «Νέο Θέατρο» τής όδου Στουρνάρα τό έργο του Μπέρτολντ Μπρεχτ «Γαλιλαίος» που άναφέρεται στή ζωή του μεγάλου φυσικού τής Αναγεννήσεως που έπε τό περίφημο «Και όμως ή γή κινείται». Στό έργο παρουσιάζεται ό Γαλιλαίος να ύποτάσσεται στην έκκλησία. Είναι τό δράμα του ανθρώπου που, ένδο έξερει την άλήθεια, δέ τη διακηρύσσει, για να μπορέσει να έργασθί και να μείνουν, στίς επερχόμενες γενεές, οι καρποί τής έργασίας του.

Στά «Διονύσια» θά άναβασθί τό έργο του Προίσευ «Επικίνδυνη στροφή». Διαδραματίζεται σ' ένα άστικό άγγλικό σπίτι, όπου, με άφορμή φοβερά γεγονότα που άναγκάζουν κάποιον ν' αυτοκτονή. Καί, λίγο-αλίτη, παίζουν ή Έλένη Χατζηαργύρη, ή Τάνια Σαββοπούλου, ή Μαίρη και ό Τίτος Φαρμάκης που είναι σκηνοθέτης του έργου και καλλιτεχνικός διευθυντής του θιάσου.

Σύγχρονα έργα θά παρουσιάσουν έπίσης ό Κάρολος Κοΐν στή «Θέατρο Τέχνης» τό «Έγνα πίσω, άγγελέ μου» τής Κέττυ Φόγκς, ό Άρσος, ό Άλεξανδράκης και ή Ζαβιτσιάνου στή «Αθηνών», τό «Πρώτο χνάρι του Τεννισσά Ουίλλιαμς, για τά όποια, όμως, θά μιλήσουμε άλλη φορά.

Φάνης Κλεάνδης

Περάσατε
τά 25;

ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΤΕ ΟΜΟΡΦΙΑ
ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙ

● Μπορείτε να άποταμιεύσετε όμορφία για τά χρόνια που έρχονται. «Ασφαλώς», λέγει μιά διάσημη αισθητικός. Η έρευνα έβεβαίωσε, ότι ή γυναίκα, ή όποια άρχίζει να φροντίζει την διαίτα της κανονικά και όπως πρέπει, άμείβεται πάντα με πολλά έπί πλέον χρόνια όμορφιάς και νεότητας. ● Γι' αυτό τά μαννεκέν, οι διάσημοι άστέρες, οι ώραιες γυναίκες σ' όλο τον κόσμο άρχίζουν την ήμερα τους με χυμό πορτοκαλιού που είναι τό καλύτερο φυσικό καλλυντικό. Τώρα μπορείτε να κάνετε τό ίδιο και σεις εύκολα και οικονομικά με

τό Χρυσό Πορτοκάλι. Σας στοιχίζει μόνον 80 λεπτά τό ποτήρι και σας άπαλλάσσει άπό τό κόπο του σιτισμού. ● Ένα ποτήρι Χρυσό Πορτοκάλι, κάθε πρωί άπορροιώνει τόν οργανισμό, φρεσκάρει την έπιδερμίδα και άπομακρύνει τίς ρυτίδες, χάρις στίς βιταμίνες C και P που περιέχει. Άκόμη, δίνει ζωτικότητα και αύξάνει την αντίστασι στίς μολυσματικές άσθένειες και στην κόπωση.

● Προσέξτε όμως. Ο όργανισμός δέν άποθηκεύει βιταμίνες C. Γι' αυτό, πρέπει να πίνετε Χρυσό Πορτοκάλι κάθε πρωί.

ΧΡΥΣΟ
ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ

Η φιάλη των 20 ποτηρίων δρ. 16.50 — Η φιάλη των 10 ποτηρίων δρ. 9.

A black and white photograph of a silver-plated tea set. The set includes a large teapot with a high handle and a spout, a small sugar bowl with a lid, and a creamer. They are arranged on a dark, reflective surface. The background is a light, textured wall.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΟΛΟΝΙΑ

ENFANTS

A black silhouette of a woman in a 1940s-style dress, standing with one hand on her hip and the other holding a small object. The silhouette is set against a light, textured background.

ὅπου ἀρκεί μία ὥρα γυναικὰ καὶ φρονιτὶς
 μόνο γιὰ τὴν κομφοτήτα τῶν φορε-
 μάτων, στὰν ἐν αὐτὰ χάνουν τὴν ἄεσι-
 φλες, μὴ στὴν ἐκπομπή σώμα. Ἀλλὰ
 θάβονται γὰρ στὴν ἐποχὴ μὴ ὅλα διορ-
 τιστὶ τοὺ σάλων «ΣΥΛΦΙΣ» ποὺ διαβί-
 στῃς 32, τῆλεφ. 616-140. Ὑποκουρε-
 στὰ διαβίεται καὶ τὰ τελευταίωτα, «τὸς ἀπ’
 ἐξῆς ποὺ μηχανιστὰ ἀμερικανικὰ καὶ
 γαλλικὰ, ἐν τῇ ἐξέλειψι, κάθε ποτὶ
 κῆς παχυρῶρας καὶ κυτταρίτιδος
 ποὺ θὰ συναντῆται στὸ «ΣΥΛΦΙΣ». Ἀ-
 «ΣΥΛΦΙΣ» σὲ μικρὸ χρονικὸ διάστημα.

ΤΙ ΜΑΣ ΛΕΝ
ΤΑ ΣΥΝΝΕΦ

ΘΥΣΑΝΟΣΩΡΕΙΤΑΙ

ΣΤΡΩΜΑΤΑ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΟΡΑΤΑ ΣΥΝΑΙΣΧΗΜΑΤΑ

Ναί, καὶ αὐτὸ δὲν σημαίνει τί-
αι λιγώτερο ἐπικίνδυνα. Ὅλοι

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ Η «ΑΛΩΣ»;

Αὐτὸ ἐξακριβῶν τὸ ἥλιον τὴν ἀπόστασιν
τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἡλίου: ἂν εἶναι πα-
ρὰ τὴν ἐξουσίαν τῶν ἀποκρισάντων, ἀναγγέλλει
τὴν σύνεσιν, οὐ μὴ καὶ τὴν ἀνάγκη ἀπὸ παγωμέ-
ναι, λούβλου, ῥεῦματος ἑσπέρου ἀέρα. Εἴ-
ναι, λοιπὸν, προδρόμος κακοκαιρίας,
ἐν ἀναγκαστικῇ γιὰ τὴν ἄλλην ἡμέραν.

**ΠΩΣ ΕΓΓΕΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕ-
ΝΟ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ**

Τὸ θρόνιον τὸς δὲν γεννιέται παρὰ
τὴν ὁρὰ ἐν τῇ συστάσει νεφθῶν. Γιὰ
μὰς καὶ γενικά γιὰ τὸς κατοικοῦς τῆς
Ἑλλάδος. Ἀνατολῆς σημαίνει καλοκαί-
ρι. Σὺμφωνα μὲ τὰ λόγια τοῦ θεοῦ
τῆς Γραφῆς δείχνει, ὅτι ἡ θεσιὰ δὲν
ἔλθεται παντοτεινὰ. Ὁ ἀγαπῶν
ὁ θς, ποὺ δὲν ἤθελεν τὸν τὸ θρό-
νιον τὸς σημαίνει, ὅτι τὸ σὺν-
ταγμα τοῦ λαοῦ καὶ καὶ τὸν ὅλον
οὗ λαοῦ ὅλο καὶ ἡμεῖς, ὅτι τὸ
τῆς ἰσυχίας, τὸν περὶ
τῆς ἀγγελιαφόρου τὸν

Ἡ ἀλήθεια τῆς παρατήρησης αὐτῆς δὲν προέβλεπε ἐκπλήξη! στους αὐτοὺς ὁλόγους, πρὸ ἔξωθεν καλὰ πόσοι μὲν εἶς φιλαρχήσεως σὰ τυελά, παρατήρησεων, πελας προσηύθησαν πρὶν νὰ γεννηθῇ ἡ σημερινὴ ἐπιστήμη τους. Ἡ ἐπιστήμη αὐτὴ εἶναι νεωατή: ἡ πρώτη τηλεγραφικὴ υπηρεσία πρὸ ἐτέλης στὸ διαδύσει τῆς δημιουργήθηκε στὴ Γαλλία τὸ 1863, γιὰ τὸ ἀπορρινοῦν ἡ Βερρεϊ εἶχε ἀνακαλύψει: ὅτι ἡ θωελα πρὸ κατὰ τὸν πλεῖστον τῆς Κορμαϊκῆς εἰς στείλε στὸ θυθὸ πολλὰ γαλλικά χαρὰ βάρδια μπροστὰ τὸν Σεβαστόπολι, προσεχόταν ἀπὸ τὸν Ἀλκάνταλ ἡ ὄχι: ἀπὸ τῆς Μαύρης Θάλασσας. Ἐφεύρεσε ἐστὶ τὴν προσοχὴ τῶν Ναπολεόντα Γ' στὴν ἀνάγκη νὰ γινωστοποιήται ἀπὸ μακρὺν ἡ πορεία τῆς ἀποστορικῆς ἀναταραγῆς. Καὶ μονάχα ἐβῶ ἡ ἔνα τέταστο αἰώνῃ δὲ Νορβηγία-Μπέρουνο ἀνακα-

λυσε τή σπουδαιότητα τῶν κρυστάλλων
πάγου ποῦ κρέμονται στά σύννεφα γι
τή μεταβολή τῶν ὑδατιμῶν σέ βροχή.

Βλέπουμε, λοιπόν, τί ἐνδιαφέρον πα
ρουσιάζουν τὰ διάφορα δείγματα ὁμι
λίας τῶν «μικρῶν κομητάκι» σύννεφα.

που συγκεντρώνουν τα υπαλόνια - έργο σταθμάρια και πλοία - μετεωρολογικά σταθμάρια. Χάρη στους κινητούς και φεγάλεους αυτούς μάρτυρες έγινε δυνατή η πρόγνωση του καιρού. Σήμερα δεν πάρεχε σκεδόν άνθρωπος που διαβάσει έμπειραβία, χωρίς να καταδέξει το μετεωρολογικό όργανο. Γιατί είναι άνωγει στήλητο, θέλει η αχρίβεια των πρόγνωση στικτών αλάνει διαρκώς. Έβω και πλνήτα γρόνια, δ Μπνίγκρεκ, ένα Νορβηγός έπιστήμων, προσπάθησε πότες να ζήτηση τούς νόμους των άνωγει σαρικών διαταραχών μιας περιούγησης που συνίσταται ένα σύνολο από έπαπαθηματικές έξισώσεις. Σήμερα, οι ηλεκτρικοί έγκέφαλοι καταγράφουν άσείρους δ' ένα έκατοστό της μαγνητικής τάιντας τους και άνωουν 500 ές 5.000 πρόξεις κατά δεινρότερο πόν ένα μονάχα «μετεωρολογικό γάρτη».

Και δέν γέννιέται να τονίσουμε τη σημασία που έχει αυτό δέ μι ά έποπία πιά δέ δερπονοκά ταίβει γίνοντα κθέ μέρα βλο και πιά πυκνά...

φύλες που, για τις φθινοπωρινές χειμερινότητες έμφανισες σας, σας προτείνο μία έπισκεψη στη «RETA-MER» που στις καινούριες της παραλλαγές θα έβριτε την πιο πλούσια συλλογή στ' αρέλαιο. Αμερικές πολλές ποιότητες σε παλαιο από κρυφά κρυφά. Ένα πλήθος αποκλειστικών και πρωτότυπων σχεδίων. Κάθε φορέα της RETAMER υπάρχει νόνα ως ένα σχέδιο που σας έλαιο. Αίλει την αποκλειστικότητα και ουθυμνεί ότι, τα φράζα της RETAMER προλύνται, με το κίλο και σε αφάνταστα χαμηλές τιμές. RETAMER, Κολασιώτου 10. Τηλ. 20-214

Όλες μου, σαν γυναίκα ξερω πόσο χαρά δίνει σε κάθε σας ένα σπύρι λαμπύρι από καθαριότητα. Και ο εποχή μας, πρέπει όλες τα σπύρια να λαμπύρισουν, γιατί υπάρχει το «BABY» το «BABY» είναι το πρώτο αυτό που καθαριστικό το οποίο σε λύνει καλύτερα καθαρίζει ΧΩΡΙΣ ΠΥΡΕΤΟ, ψάριμα, άσπριμα, δοχεία, χύτρες, υγιεινά και γι'αλλά πράγματα. Με το «BABY» καθαριστικό «BABY» έχει πάντα σπύρι καθαρό και ευαρωματισμένο.

Θέλετε μία ντουλάπα εξοφρεία, προ-
κτική, μοντέρνα και ρεθμική. Έτσι
αφήστε τα κακά σας ΑΦΩΝ ΠΑΡΝΑΣ-
ΣΑ, που ΠΡΩΤΟ κατασκεύαζε και πω-
λούσε στη νύκτων ντουλάπα που έλ-
πει στην εικόνα, καθώς και άλλα
διαφορετικά μοντέλα της ίδιας να-
λιν ντουλάπας με μεταλλικό λούμι
σκελετό, με θέσεις για πατάκια, κο-
στούμια, απορρορούχα κλπ. που γι-
νέται ένα μικρό όμμα και με αφέρε-
ση. Θα προτιμήσετε να έχετε την
στούλα, καθώς οι αδιάβροχα ανδρι-
ναυαίσκες και παιδικά. ΑΦΟΙ ΠΑ-
ΝΑΣΣΑ Έγγραφο 698, τηλ. 20-08

AMAZONE

«Λαγαιπότες μου, αυτή την εποχή θα ασχοληθώ πολύ με το φθινόπωρο και τον ντύσιμο. Σχετικά με αυτό έχω να σου προτείνω ορισμένα πράγματα. Πριν λίγες μέρες είδα τα φθινοπωρινά και χειμωνιάτικα συλλογή της «AMAZONE». Έλαψαν νεσκάκια φορεματάκια, μπλουζές, τζιν και ζακέτες που μπορείς να αγοράσεις από τώρα. Είναι όλα δραστικά φτηνότερα από όσα είδες στα γυνάρια για πολλά χρόνια πριν φύνεσαι. Πριν κάνετε τα χειμωνιάτικα αγορές σας έπισκεφθήκαμε και τις «AMAZONE». Έρπονέ

PETER PAN

ΝΕΑΝΙΚΟ ΣΤΗΘΟΣ - ΝΕΑΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ

ΤΟ ΔΙΚΤΥΩΤΟ ΕΛΑΣΤΙΚΟ ΠΟΥ:

- Προσαρμόζεται σε κάθε φυσική αλλαγή του στήθους.
- Δεν ερεθίζει το δέρμα.
- Έξαερίζει το στήθος και δεν ιδρώνετε.

Το βουτιέν σου αναδινεί!

TOYTIEN HONEY COMB (ΚΥΨΕΛΗ)
Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ PETER PAN

ΠΟΛΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

"JASMINE", ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ & ΠΕΤΡΑΚΗ

Σ. ΜΑΝΤΖΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ & ΚΟΡΑΗ (έντός στοάς)

"SEVENTEEN", ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΤΗΜΟΙΟΥ 64 (έντός στοάς)

ΣΤΡΑΤΗΓΙΟΥ ΕΡΜΟΥ - ΠΛ. ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ

Δ.Φ.Ι. ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 47

Δ.Φ.Ι. ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ ΕΡΜΟΥ 98

"ΦΡΟΣΔ", Φ. ΛΟΥΡΙΔΟΥ - ΕΥΤΥΧΙΔΟΥ 20

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΝΟΜΟ

Η ισότητα των δύο φύλων

Από τα παλιά χρόνια, η θέση της γυναίκας μέσα στην κοινωνία και στο νομικό καθεστώς που αντικατοπτρίζει τους κοινωνικούς θεσμούς, ήταν διάφορη από τη θέση του άνδρος. Βασικός νόμος που καθόριζε τα δικαιώματα της γυναίκας στην ελληνική κοινωνία είναι ο νόμος 3192 του 1955 «περί των ασκούμενων υπό των γυναικών δημοσίων λειτουργημάτων και διορισμού αυτών εις δημοσίας θέσεις». Σύμφωνα, λοιπόν, με το άρθρο 1 του νόμου αυτού, οι γυναίκες μπορούν να ασκούν όλα τα δημόσια λειτουργήματα, εξαιρείται των εκκλησιαστικών, και να διορίζονται σε όλες τις θέσεις πολιτικών υπαλλήλων του κράτους ή των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, «επί ίσους όρους με τους άνδρες». Πριν, όμως, από το νόμο αυτό, με άλλες διατάξεις είχαν χορηγηθεί στην Ελληνίδα δικαιώματα που την έκαναν ισότιμη με τον άνδρα. Όσον αφορά τα λεγόμενα πολιτικά δικαιώματα, δηλαδή το δικαίωμα να εκλέγουν και να εκλέγονται στις δημοτικές και βουλευτικές εκλογές για την ανάδειξη των οργάνων τοπικής αυτοδιοίκησης και των μελών της Βουλής, οι Ελληνίδες σιγά-σιγά κέρδισαν τα δικαιώματά τους.

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα, το 1930, παραχωρήθηκε στις γυναίκες το δικαίωμα να ψηφίζουν στις δημοτικές εκλογές. Το δικαίωμα αυτό ήταν περιορισμένο, γιατί έδωσε δύο προνοηθείσες-εμπόδια. Όχι όλες οι γυναίκες αλλά μόνον εκείνες που συμπλήρωσαν το 30όν έτος της ηλικίας τους είχαν δικαίωμα ψήφου. Από ηλικίας 30 ετών και άνω γυναίκες, απελευθύνονταν εκείνες που δεν ήξεραν ανάγνωση και γραφή. Τέλος, το δικαίωμα ήταν περιορισμένο μόνο στο να ψηφίζουν, όχι όμως και να δίνουν υποψηφιότητα, να εκλέγονται δημοτικο σύμβουλοι. Δικαίωμα ψήφου στις δημοτικές εκλογές δεν είχαν.

Το επόμενο σοβαρό βήμα από νομοθετικής πλευράς συντελέστηκε το 1949, όταν το εκλογικό δικαίωμα των Ελληνίδων επεξετάθηκε σε όλες τις γυναίκες από ηλικίας 21 ετών και άνω και ανεξαρτήτως γραμματικών γνώσεων. Και πάλι όμως, μόνο στις δημοτικές εκλογές.

Την πλήρη «ισοπολιτεία» ανδρών και γυναικών καθιέρωσε το Ελληνικό Σύνταγμα του 1952, που αναφέρει στο άρθρο 3 ότι οι Έλληνες πολίτες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου, ενώ ο νόμος 2150/1952 δίνει λεπτομερέστερα ότι όλες οι Ελληνίδες που συμπλήρωσαν τον 21ον έτος της ηλικίας των έχουν δικαίωμα να ψηφίζουν και να εκλέγονται στις βουλευτικές εκλογές.

Το θέμα των δικαιωμάτων των γυναικών απασχόλησε και τον παγκόσμιο οργανισμό, τον Ο.Η.Ε., ιδιαίτερα δε το οικονομικό και κοινωνικό του συμβούλιο, όπου καταστρώθηκε μια διεθνής σύμβαση που υπογράφτηκε στη Νέα Υόρκη την 1η Απριλίου 1953. Τη σύμβαση αυτή υπόγραψε και η Ελλάδα, τη δεσμεύει δε από της κηρώσεως της συμβάσεως με το νομοθετικό διάταγμα 2620/53.

Με βάση το άρθρο 1 του νόμου 3192 οι γυναίκες μπορούν να διορισθούν σε δημόσιες θέσεις και να καταλάβουν οποιονδήποτε βαθμό μέχρι και τον ανώτερο. Ήδη, πολλές γυναίκες κατέχουν θέσεις ειρηνοδίκων, παρόρων

δικαστικών, συμβολαιογράφων, ναυτοπτερες ή ανέλθοντες σε βαθμίδες της ιεραρχίας, δηλαδή, οι γυναίκες να αναλάβουν εκκλησιαστικά, για να θύκοντα αυτά έχουν από παλαιά προκαθορισθεί για τους άνδρες. Τίς γυναίκες ή χριστιανικές οι δεν αναγνωρίζουν την ανισότητα ή την ανίσωση λειτουργημάτων οι διάκονοι, οι ιερείς, οι σκώποι.

Εξακολουθεί, επίσης, να αδυναμία των γυναικών να κερδίζουν θέσεις στρατιωτικές, χωροφυλακή, την αστυνομία, το νικό σώμα, την πυροσβεστική, σία κλπ., για λόγους φυλακής και αντοχής. Στις υπηρεσίες αυτές οι γυναίκες μπορούν να καταλάβουν μόνο τις θέσεις.

Εννοείται ότι όσον αφορά διορισμούς γυναικών και ανδρών μισίων λειτουργημάτων, ισχύουν διατάξεις που καθορίζουν τα απαιτήματα τυπικά προσόντα των δύο και για τις γυναίκες, αυτές που υποχρέωση εκπαιδρώσεως της τικής ηθικής, την οποία οι γυναίκες παρὰ την ισοπολιτεία τους δεν έχουν. Τα προσόντα διορισμού μισίων θέσεων ρυθμίζει ο νόμος 1951 περί κώδικος καταστάσεως μισίων υπαλλήλων.

Από απόψεως δικαίου ο νόμος 3192 έφερε, επίσης, σημαντικές τροποποιήσεις. Κατά το άρθρο 1 του Αστικού Κώδικος οι γυναίκες μπορούσαν να αναλάβουν το δικαίωμα επιτροπών ανήλικων, εκτός αν ανήλικος είναι τέκνο ή εργασία τους. Ήδη, όμως, καταργείται η κρίσιμη αυτή η Έτσι οι γυναίκες μπορούν να αναλάβουν την επιτροπή οποιονδήποτε ανήλικου.

Εξ άλλου, κατά το άρθρο 10 του Αστικού Κώδικος, οι γυναίκες δεν μπορούσαν να είναι μέλη των συμβολαιογραφών, κατά τη σύμβαση μισίας διαθήκης. Με το νόμο 3192 δεν ισχύει ούτε αυτή η απαγόρευση.

Η εξομείωση, όμως, ανδρών και γυναικών στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις, δεν φτάνει μέχρι την τελευταία λεπτομέρεια. Παρά τον μισό διαθήκης. Με το νόμο 3192 δεν ισχύει ούτε αυτή η απαγόρευση.

Ολοι ξέρουμε πως τα δάση είναι ζωή, και ανάσα για την έξοχη και για τις πόλεις. Κι' αν στη χώρα μας υπάρχουν χιλιόμετρα ολόκληρα δάση στους ανθρώπους. Ό' υπ' αριθμόν ένα έχομε δάση, η κατσάνα, έχει αφανιστεί μεγάλες εκτάσεις, που θα έπρεπε να είναι τώρα δασωμένες. Έπειτα οι ξελοκόποι, οι έκδρομοι κ' όλοι με τη σειρά έχουν συμπληρώσει το έργο της καταστροφής.

Κι' όμως, τα δάση μας, όσα υπάρχουν, είναι τα πιο γελαστά και ηλιό-χαρα στη γη. Δεν μοιάζουν με τα σκοτεινά μυστηριώδη κ' αβύσσους δά-λων και ξερά φύλλα είναι γεμάτα κελαϊδίσματα πουλιών και μουρμουρη-μίσια, το δάσος βρίσκεται με έρωτικά ψιθυρίσματα. Τώρα το φθινόπωρο, λίσσασε να κάνουμε κ' είμεις μόνον εξόρμησι στα «κούρεα σκιάδων» και τα μά δεικνύμενη γνωριμία με τον πράσινο κόσμο των δέντρων και των θά-μνων, που συντροφεύουν τους όρεינוς μας τόπους.

Πανάρχαιοι μύθοι και θρύλοι με ήμιθρα πλάσματα κ' αλλόκοτα τέ-οντα, δράκοντες, λάμιες, ξωδιές και στοιχειά έχουν πλημμυρίσει τους από-μερους λόγγους και τ' άρσιστα βουνά μας. Πολλές φορές το δασωμένο χωματίζεται σαν τόπος άτακτος και φοβερός στα δημοτικά μας τραγούδια.

Τα καρποφόρα δέντρα του εύλογημένου κάμπου μιλούν με καταφρό-νια για τα δασικά φυτά, τα αμόρφα δέντρα των βουνών και τα όνομά-ζουν άκαρπα...

«Πεϊκο, κρίμα στο μπόι σου, κρίμα και στη θωριά σου, και ν' σ'αι δέντρο άκαρπο κ' άνώφελο στον κόσμο...»

Χωρίς αυτή τη βλάστηση, όμως οι δομητικοί χείμαρροι κ' οι ξεριάδες, που κατεβαίνουν από τα απότομα βουνά της χώρας, θα ρήμαζαν τους λι-

ΒΟΣΚΟΣ ΣΕ ΔΑΣΟΣ ΤΗΣ ΕΥΒΟΙΑΣ

Η χώρα μας, σήμερα, θεωρείται από της φτωχότερες σε δάση. Το ποσοστό δασώσεως δεν ξεπερνά τα 18%, μās πληροφορεί με σκληρή όμορτητα η στατιστική. Το τί σημαίνει αυτό, μπορεί εύ-κολα να το αντιληφθώ καθένας. Χωρίς δάση, ο τόπος είναι κα-ταδικασμένος σε ξηρασία και σε ανάπτυξη λαβρά το καλοκαίρι. Όλοι ξέρουμε πως τα δάση είναι ζωή, και ανάσα για την έξοχη και για τις πόλεις. Κι' αν στη χώρα μας υπάρχουν χιλιόμετρα ολόκληρα δάση στους ανθρώπους. Ό' υπ' αριθμόν ένα έχομε δάση, η κατσάνα, έχει αφανιστεί μεγάλες εκτάσεις, που θα έπρεπε να είναι τώρα δασωμένες. Έπειτα οι ξελοκόποι, οι έκδρομοι κ' όλοι με τη σειρά έχουν συμπληρώσει το έργο της καταστροφής.

Κι' όμως, τα δάση μας, όσα υπάρχουν, είναι τα πιο γελαστά και ηλιό-χαρα στη γη. Δεν μοιάζουν με τα σκοτεινά μυστηριώδη κ' αβύσσους δά-λων και ξερά φύλλα είναι γεμάτα κελαϊδίσματα πουλιών και μουρμουρη-μίσια, το δάσος βρίσκεται με έρωτικά ψιθυρίσματα. Τώρα το φθινόπωρο, λίσσασε να κάνουμε κ' είμεις μόνον εξόρμησι στα «κούρεα σκιάδων» και τα μά δεικνύμενη γνωριμία με τον πράσινο κόσμο των δέντρων και των θά-μνων, που συντροφεύουν τους όρεינוς μας τόπους.

Πανάρχαιοι μύθοι και θρύλοι με ήμιθρα πλάσματα κ' αλλόκοτα τέ-οντα, δράκοντες, λάμιες, ξωδιές και στοιχειά έχουν πλημμυρίσει τους από-μερους λόγγους και τ' άρσιστα βουνά μας. Πολλές φορές το δασωμένο χωματίζεται σαν τόπος άτακτος και φοβερός στα δημοτικά μας τραγούδια.

Τα καρποφόρα δέντρα του εύλογημένου κάμπου μιλούν με καταφρό-νια για τα δασικά φυτά, τα αμόρφα δέντρα των βουνών και τα όνομά-ζουν άκαρπα...

«Πεϊκο, κρίμα στο μπόι σου, κρίμα και στη θωριά σου, και ν' σ'αι δέντρο άκαρπο κ' άνώφελο στον κόσμο...»

Χωρίς αυτή τη βλάστηση, όμως οι δομητικοί χείμαρροι κ' οι ξεριάδες, που κατεβαίνουν από τα απότομα βουνά της χώρας, θα ρήμαζαν τους λι-

ΟΙ ΟΜΟΡΦΙΕΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΑΣΗ

Πανάρχαιοι μύθοι και θρύλοι με ήμιθρα πλάσματα κ' αλλόκοτα τέρατα, λάμιες, ξωδιές και στοιχειά έχουν πλημμυρίσει τους λόγγους και τα βουνά μας

γοστούς κάμπους της πατρίδας μας από κάθε παραγωγή τους. Άλλά και χωρίς αυτή την ανεκτίμητη προστατευτική της σημασία, ή δασική χλωρί-δα μας είναι χρήσιμη και καρποφόρα.

Η παραγωγή των δασικών μας δέντρων σε πολυποίκιλα προϊόντα—ξύ-λεια, κάρβουνα, άνθη, καρπούς, ρετσίνα, αθέρια λάδια, φλούδα—έχει δη-μιουργήσει ολόκληρη δασική βιομηχανία και μάλιστα σημαντικώτατη. Ξυλο-πριονιστήρια, εργοστάσια νεφτοποίησης, χαρτοποιίας, κατεργασίας δερμικών και άλλα πολλά. Και μόνο ή ξυλεία, το σπουδαιότερο έσοδό μας απ' τα ρουμάνια, μās ακολουθεί παντού «από την κούνια του μωρού μέχρι την κάσ-σα του νεκρού»... Τα «άκαρπα ξύλα» μās δίνουν ακόμα τεχνητό μετάξι, τε-χνητό μαλλί, ακόμα και ζάχαρη!

Δεν είναι άγρια τα ηλιόλουστα και πάντα γελαστά ελληνικά βουνά, που απ' τις κορφές τους φωτοβόλησε κάποτε όλη ή όμορφη και οι ολόλαμπρες άχτίδες του άρχαιου ελληνικού πνεύματος, τα βουνά που λίκνισαν τους άρ-χαίους θεούς κ' έγιναν το πνευματικό κέντρο της γης! Ό Όλυμπος, ό Παρνασσός, ό Έλικώνας, ή Πεντέλη μās φέρνουν στο νοή θεούς και ήμί-θεους, ήρωες, μούσες και χάριτες. Έπειτα, ράχες και λαγκαδιά, που μέσα τους βλάστησε το φυτόριο των ήρώων του 21 και που μυριοταγήθηκαν τό-σα δολοκαυτώματα και στήθηκαν τόσο ιεροί βωμοί της λευτεριάς, ήταν τό Σούλι, τό Κούγκι, τό Ζάλογγο, ή Ράχη των Ψαρών, ό Αγανας, ό Δοί-σος, τό Μπιάνι, ή Άετοράχη...

«...Δεν είναι εδώ ραγιάδες, εδώ ν'αι λόγγοι και βουνά και κλέφτικα λημέρια...»

Τα δασικά μας δέντρα έχουν πάνω τους τη χάρη, την όμορφη και τη δροσιά των Νυμφών, των Αουάδων, των Άμαδρυάδων και των Έξωτικών παρθένων, που μεταμορφώθηκαν πριν από χιλιάδες χρόνια σε δρυ, σε έλα-το, σε δάφνη, σε ιτιά, σε λεύκα, σε φιλύρα.

Πλούσιο είναι το λαογραφικό θηκάρι, σε δοξασίες και έθιμα, σε προλή-ψεις και σε παραδόσεις, σε αινίγματα, σε παροιμίες, σε δημοτικά τραγού-δια γύρω απ' τη ζωή και την προέλευσι του κάθε δέντρου και κάθε κλα-ριοιού. Ό άριστος λογοτέχνης και λαογράφος μας, Στέφανος Γρανίτσας, με το πρωτότυπο και κλασικό του έργο «Τα άγρια και τα ήμερα του βουνού και του λόγγου» μās γνώρισε τον τεράστιο και φτερωτό κόσμο των δα-σών μας με όλη τη βοννίσια δροσιά και χάρη.

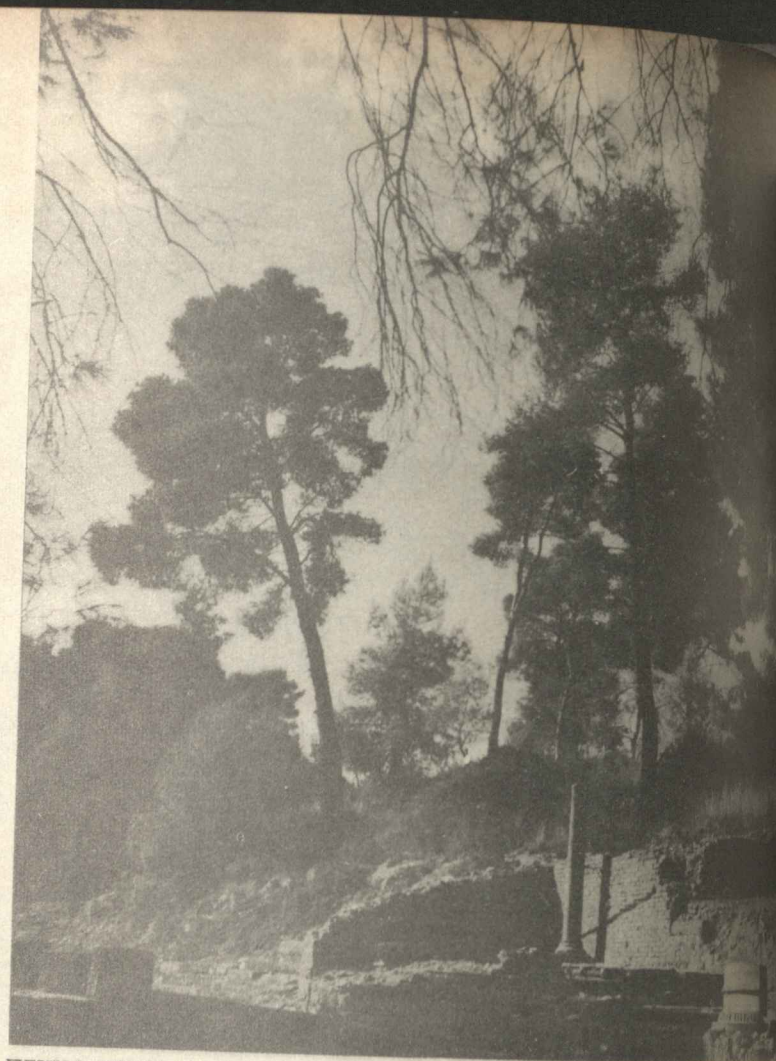
Δεν είναι πολλά τα είδη των δέντρων που σχηματίζουν τα ελληνικά δά-ση. Το σύνολο των φυτών, που υπάρχουν στη χώρα μας, υπολογίζεται σε 6.000 είδη, είτε δέντρα είναι αυτά, είτε θάμνοι, φρύγανα και ποες. Κι' απ' αυτά μόνο τα ένατό είδη περίπου είναι «εὐλόγητα δέντρα» και άλλα τόσα θάμνοι. Απ' τα τελευταία αυτά δασικά φυτά τα πιο πολλά είναι σκόρπια, ξεμοναχισμένα, άρσια, μέσα στα δάση και τα ρουμάνια μας. Έκείνα που σχηματίζουν άμνηγ τα δάση μας είναι έλάχιστα, δηλαδή ό έλατος, ό πεύκος, ή δεινά, ή δρυς, ή κασταλιά. Έδώ μπορούμε να προσθέσουμε και τον πλά-τανο, που θύωνει την πράσινη αιλουέτα του κοντά σε βρύσες, σε μεσοχά-ρια, σε πλατείες χωριών, αλλά σχηματίζει και άμνηγ συστάδες, λόγιες και στυεμφίες στις δροσόλουστες κοίτες των χείμαρρων και των παταμών. Άλλα πέντε περίπου είδη δασικών θάμνων—τό πουρνάρι, ό σκίνος, ό ξέ-δρος, ή κοιμάρια, το ρεϊκι—σχηματίζουν συνήθως τα θαμνώδη δάση μας.

Είπαμε πως τα κύρια δέντρα των δασών μας είναι ό έλατος, ή δεινά ή κασταλιά, ό πεύκος κ' ή δρυς. Άλλά τα δύο τελευταία δέντρα δεν είναι στην ουσία δυό δασικά είδη. Οι ειδικοί επιστήμονες—οι δασικοί κ' οι βοτα-νικοί—άλλά και οι ίδιοι οι χωρικοί μας διακρίνουν κάμποσα είδη πεύκων και δρυών.

Τα πεύκα χωρίζονται σε δυό κατηγορίες, τα θερμόβια και τα ψυχρό-βια, τα πεδινά και τα όρεινά, όπως θα μπορούσαμε να τα πούμε σ' απλού-στερη γλώσσα. Τέτοια θερμόβια πεύκα είναι: Η χαλέπιος ή παρόλιος πεύ-

ΔΑΣΟΣ ΣΤΗ ΓΚΙΩΝΑ

ΠΕΥΚΑ ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

ΕΛΑΤΑ ΣΤΟΝ ΑΣΠΡΟΠΟΤΑΜΟ

ΔΑΣΟΣ ΣΤΟΝ ΟΛΥΜΠΟ

ΦΩΤΟΛΟΥΣΜΕΝΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΑΣΗ, ΕΙΝΑΙ ΓΕΜΑΤΑ ΚΕΛΑΪΔΙΣΜΑΤΑ ΠΟΥΛΙΩΝ ΜΟΥΡΜΟΥΡΗΤΑ ΔΡΟΣΕΡΩΝ ΡΥΑΚΙΩΝ...

Φωτ. ΑΠ. ΒΕΡΒΕΡΗ

κη—το πεύκο της 'Αττικής—ή τραχεία πεύκη κι' ή κουκουναριά. Ψυχρόβια πεύκα είναι ή μαύρη πεύκη (τά πεύκα του Μετσόβου), το ρόμπολο (λευκό-δεσμη πεύκη) και το δασικό πεύκο ή (όπως το λένε οι χωρικοί ή λιάρια). Αυτή, τη λιάρια, θα τη συναντήσουν οι εκδρομείς μας μονάχα στο δάσος «Δαϊλά» Σερρών, όπου σε ύψόμετρο 1200—1500 μέτρα σχηματίζει ένα ωραιότατο μικτό δάσος, μαζί με την δξνά. Το σουλούπι της ξεχωρίζει από μακριά. Γιατί το υψηλότερο τμήμα του κορμού της έως την κορυφή ξεφλουδίζεται νωρίς και παίρνει ένα ωραίο χρώμα κεραμιδι.

Τότερα οι δρύς χωρίζονται κι' αυτές σε 7 έως 8 είδη. Πρέπει να σημειώσουμε εδώ πως ενώ τα πεύκα όλα είναι αειθαλή, οι δρύς, τα περισσότερα είδη τους, είναι φυλλοβόλα και δυο μονάχα είδη—ή άρεα και το πουρνάρι—είναι αειθαλή.

Όπως θυμώμαστε από τα πρώτα φυσιογνωστικά μαθήματα του δημοτικού σχολείου φυλλοβόλα λέγονται τα φυτά που ρίχνουν τα φύλλα τους το χειμώνα, ενώ αειθαλή αυτά που δεν τα ρίχνουν. Ο όρισμός αυτός δεν είναι απόλυτα σωστός. Γιατί δεν υπάρχει δασικό φυτό που να μην φυλλορσθ το χειμώνα. 'Η διαφορά μεταξύ τους είναι ότι στα φυλλοβόλα (πλάτανος, λεύκα, φτελιάς, άκακία κλπ.) ή διάρκεια της ζωής των φύλλων είναι ετήσια και γι' αυτό το χειμώνα τα δέντρα αυτά ξεγυμνώνονται ολότελα, ενώ στα αειθαλή τα φύλλα ζουν περισσότερα χρόνια (σ' άλλα είδη δυο χρόνια, σ' άλλα τρία κλπ.). Γι' αυτό κάθε χειμώνα πέφτουν μονάχα τα πιο γέρικα φύλλα (το μικρότερο δηλαδή μέρος της φυλλωσιάς τους).

Διακρίνουν επίσης οι ειδικοί τα ξυλώδη φυτά των δασών μας σε δυο άλλες κατηγορίες, το δελονόφυλλα και πλατύφυλλα. Στα πρώτα ανήκουν τα πεύκα, τα έλατα, τα κέδρα, τα κυπαρίσσια κι' ο τάξος. Πλατύφυλλα ονομάζονται όλα τα άλλα είδη: πλάτανος, δρύς, δξνά, κασταλιά κλπ. Τα δελονόφυλλα λέγονται και κωνοφόρα, από το σχήμα των καρπών τους. Τους πιο μεγάλους κώνους (οι χωρικοί μας τους λένε κουκουναρία, στορφιλία, ρε-παρισσόμηλα).

Η καρποφορία των ελατιάδων θεωρείται πρόγνωση για τον ερχόμενο χειμώνα σε πολλά όρεινά μέρη. "Αν θάχουν δηλαδή ή όχι βαρυνχειμωνιά. Στ' 'Αργαφα Εύρυνανίας λένε αυτό το δίστιχο :

Λίγα ρέτσια, μπόλικα χιόνια
Μπόλικα ρέτσια, λίγα χιόνια.

Δικαιολογούν αυτή την παροιμιακή τους δοξασία μ' αυτό το μύθο. Πα-

ραπονήθηκαν—λέει—τα έλατα στο θεό λέγοντας: «'Εδώ στα ψηλά όπου μας έβαλες, Μεγαλοδύναμε, πέφτουν πολλά χιόνια. Πώς λοιπόν κι' αν θέξουμε να σηκώσουμε μαζί με τ' άφθονα χιόνια και το βάρος των καρπών μας;» 'Ο θεός δόηκε δίκαιο το παράπονό τους και πρόσταξε να μην καρποφύουν σε χρόνους βαρυνχειμωνιάς.

Οι δρυμοί απλώνονται σ' όλη την 'Ελλάδα, από τα βόρεια σύνορα της στην Πελοπόννησο. Οι δρύς αυτές έχουν πεσοκοπή άγκυρα γιατί το φύλλομά τους είναι πολύ καλή τροφή—θερινή και χειμερινή στις θημιανές—τά κοπάδια των γιδιών. Γι' αυτό τα πιο πολλά δάση δρύς είναι δάση λεγροαφόξλων. Σώζονται, βέβαια, και σήμερα κάμποσα δάση δρύς καλή κατάσταση, όπως στα Κερδύλλια της Νιγρίτας, στη βόρεια Εύβοια (δάσος Σίμιας) σε μερικά απόμερα δάση της Εύρυνανίας, στην Εύβοια Κατερίνης κι' αλλού.

Τα ρητινευόμενα χαλέπια πεύκα σχηματίζουν δάση στην 'Αττική, Βοιωτία, Λοκρίδα, Πελοπόννησο, 'Ηπειρο, Δυτική 'Ελλάδα, Εύβοια. Στο βόρειο Εύβοια απαντούν τα θαλερώτερα και ευρωστότερα πεύκα. Όπου ρισαν από το δάσος των Κερχιών και ταξίδεψαν από την 'Αγία 'Αννα στο Σεχωχώρι στη διαδρομή αυτή έχουν απολαύσει μία αληθινή φυσιογνωρία που έχουν φιλοτεχνήσει οι ξανθοί πενιάδες της κατάρτης αυτής περιοχής του εϊδοικού νησιού.

Η κουκουναριά είναι το σπανιότερο, αλλά και το ωραιότερο ίσως ελληνικό δέντρο. Κάθε δέντρο της είναι κι' ένας ζωγραφικός πίνακας. Όσοι πράσινα μνημεία της ελληνικής φύσεως θα συναντήσετε στο Πήλο, στην Εύβοιας και το Προκόπι, αν ταξιδέψετε έως εκεί.

Τη μαύρη πεύκη τη συναντούμε σ' όλη την έκταση της χώρας, από την Πάρωνα και τον Ταίγετο έως τα σύνορα. Στην περιοχή του Μετσόβου σχηματίζει τα πιο ψηλόκορμα και θαλερά δέντρα. Τα τραγουδάει και ο νώνυμος δημοτική μουσά :

«'Εσείς βουνά των Γρεβενών και πεύκα του Μετσόβου,
λίγο να χαμηλώσετε, μιάς ντουφεκούλας τόπο...»

Η τραχεία πεύκη ή το πεύκο της Θάσου—βρίσκεται εκτός από τη θάσο που τοῦδωκε και τ' όνομα—στη Θράκη, τη Χαλκιδική, Χίο, Σάμο, Λέσβο, Ρόδο, Κρήτη. Νησιώτικο δηλαδή, καθαρώς πεύκο, που καρποφύει το τρανόξανθη όμορφιά του στα γαλάζια κρυστάλλα των άκρογαλιών της Αιγαίου.

Τέλος τα ρόμπολα—ή λευκόδεσμη λεύκη—με το μνηαίο σχηματισ-

της φλούδας τους, που θυμίζει το καύκαλο της χελώνας — απαντούν στο Μετσόβο, στα Γρεβενά και στους γκρεμούς του 'Ολύμπου.

Ερχόμαστε τώρα στα έλατα, τα σύμβολα αυτά της δρεσίβιας ελληνικής άρενωπότητας και λεβεντιάς. Πανελλήνιο όρεινό δέντρο, σχηματίζει τους καλύτερους ελατιάδες στην Πίνδο—Οίτη, Τυμφρηστό, 'Αγραφα, στην 'Αρκαδία (Βυτίνα), όπου μπορείτε να συναντήσετε πανύψηλες δωρναϊκών πολιτικοποιών. Καμμία όμοιότητα με τα κοντόκορμα, τα στραβά, χαμπαριασμένα και κακογερασμένα έλατα της Πάρνηθας.

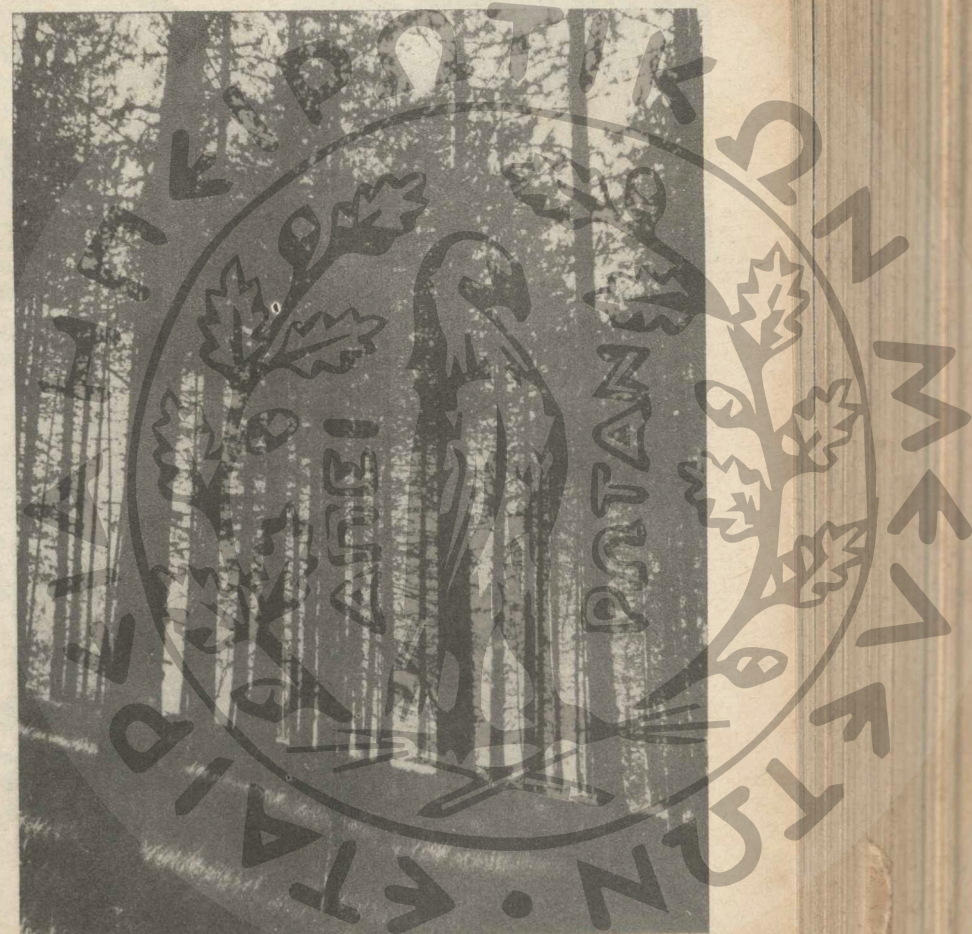
Στη Ρόνα του Μετσόβου θα συναντήση ο δρειδάτης τα ψηλότερα ελληνικά δέντρα. Την δξνά. Μιά ξεροξωμένη δξνά που είχε γεφυρώσει με αυτό φυλλοβόλο πλατύφυλλο ύψωνει τους ορεινοξύτες του σε πολλά βουνά της Β. 'Ελλάδος και 'Ηπείρου μέχρι τη Θεσσαλία και τη Στερεά 'Ελλάδα.

Η δξνά αρχίζει από τις Σκανδιναβικές χώρες και φτάνει νότια έως της Φωκιάς. Στην κοντινή περιοχή της Στάλιας, στο βουνό της Σαράντανας, συναντά κανείς το άριτικό δάσος της δξνάς. Νοτιότερα δεν υπάρχει πια δξνά. Αυτή την δξνά τραγουδάει ή ροιμηλιώτικη δημοτική μουσά :

—Βελούχι μου πεντάμορφο, 'Οξνά ζωγραφισμένη
λυώστε τα χιόνια γρήγορα, να χορταριάσει ο τόπος
να βγούν οι βλάχοι στα βουνά να βγούν κι' οι βλαχοπούλες,
να βγούν και τα βλαχοπούλα λαλώντας τις φλογέρες...

'Αλλά είναι πολλές οι άμορφες ιστορίες που έχουν δημιουργηθεί γύρω από τη ζωή, τις συνήθειες, την όμορφιά και τη λεβεντιά των δέντρων και μνη γοητεία των θωνών μας, σ' αυτή που έστειλε τη στερνή σκέψη του και την όποια ένοιωσε τον στερνό καιμό του ο Παλαμάς :

... Ένας θα είναι έμμένα ο πιο τρανός καμμός μου.
Δεν θάναι οι κούφιοι λογιμοί, οι άδικιές του κόσμου.
Θά είναι πώς δέ δυνήθηκα μ' έσε να ζήσω πλάση
πράσινη, άπάνου στα βουνά, στα πέλαγα, στα δάση.
Θά είναι πώς δέ σε χάρηκα, σκυφτός μέσ' στα βιβλία,
ώ φύση, δάκαρη ζωή κι' δάκαρη σοφία!

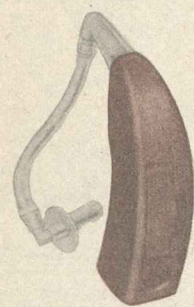

ΟΞΥΕΣ ΣΤΟΝ ΟΛΥΜΠΟ

SIEMENS

ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ
ΒΑΡΗΚΟΪΑΣ
ΦΗΝΟΦΟΡ.

- Άφανη λόγω του μικρού των όγκου.
- Καταπληκτικής απόδοσης.
- Οικονομικά στην κατανάλωση μπαταρίας.

ΕΞΥΠ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΩΛΗΣΙΣ ΣΗΜΕΝΣ ΕΛΛΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 14 ΑΘΗΝΑΙ
Ν. ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 66 ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΟ NEW

Νέα επίτυχία
Αμερικανικού βερνικίου
— NEW — Don Juan

Δυναμώνει τα κατεστραμένα νύχια • Κρατά Πολύ
χρόνον • Κάνει νύχια λαμπερά • Έχει τους πλέον
μοντέρνους χρωματισμούς • DON JUAN co. DIST NEW YORK-USA.

ΑΝΤΙΠΕΙΑ : ΑΘΗΝΩΝ δόδος Λυκούργου 18, Τηλ. 53.714
ΘΕΣΣΟΝΙΚΗΣ δόδος Βαλαωρίτου 35, Τηλ. 78.476

Πρόσωπο
ΔΡΟΣΕΡΟ
ΝΕΑΝΙΚΟ
ΒΕΛΟΥΔΙΝΟ
ME ΛΑΔΙ ΧΕΛΩΝΑΣ

Dr. N. Gwalle

Έξαφανίζει τις ρυτίδες, ξαναφέρει
την ανοίξη στην επιδερμίδα

LABORATOIRES BIOLOGIQUES "ARVAL" S. A - SION (SUISSE)

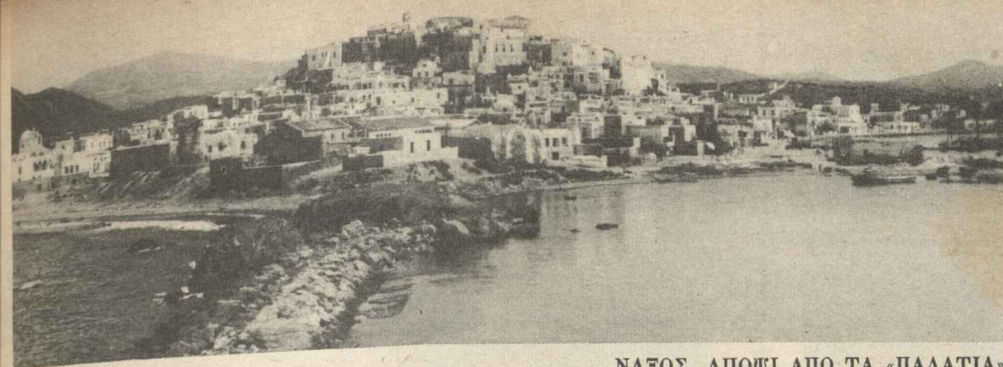
Ένα ζευγάρι έναν ολόκληρο χρόνο!

* ΟΙ ΚΑΛΤΣΕΣ BELLINDA ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΤΕΛΕΙ-
ότερες κάλτσες (perlou) GERMANIAS.
Ζητάτε κάλτσες BELLINDA.

Bellinda

Η κάλτσα μου

ΤΑΞΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΝΑΞΟΣ, ΑΠΟΨΙ ΑΠΟ ΤΑ «ΠΑΛΑΤΙΑ»

ΝΑΞΟΣ, ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ

Σήμερα στη Νάξο. Η θάλασσα είναι ελαφρά
τρικυμωμένη, εμποδίζοντας το διαπύρι ν' αρά-
ξει στην απόβαθρα.

Τα σφονγίματα του βαποριού, ξύπνησαν το νη-
σί από τον γαλήνιο ύπνο του. Κόσμος μαζεύτηκε
στο λιμάνι να καλωσορίσει τους ξένους. Άνοιξαν
τα μαγαζιά, άνοιξαν και τα παραθύρα των ά-
σπρων σπιτιών, που στέκονται αιώνες τώρα, πά-
νω στο βραχώδη λόφο, που είναι χτισμένη η Χώ-
ρα — η πρωτεύουσα — κι άγναντεύουν τη θά-
λασσα.

Άριστερά μας, το μικροσκοπικό στρογγυλό νη-
σί του Διονύσου — τα «Παλάτια» — με τη μεγά-
λη μαρμάρινη πύλη, ξαναφέρνει στο νου παλιούς
θρόνους.

Πάνω σ' αυτό το βράχο, εγκαταλελειμμένη ά-
πό το Θησέα, έκλαιγε τη μοίρα της η Αριάδνη,
ή μορφή κόρη του Μίνωα, όσπου ένα βράδυ ά-
πακαμωμένη από τα δάκρυα, την πήρε ο ύπνος.
Μά την ίδια εκείνη νύχτα, έφτασε στο νησί ο Διό-
νυσος με το εθιμικό άσκέρι του. Αντιλάλησε ο
τόπος από φωνές, ιαχές, ήχους αΐδων. Ξύπνησε
η Αριάδνη, θαμώθηκε από την όμορφη του
θεού — που πανόμορφο τον θέλει ο θρύλος, χω-
ρίς τα τραγίδια του αϊτιά, τυλιγμένον σε ρόδινο
σύννεφο — και ξέχασε τον άπιστο.

Την ίδια βραδιά, έγιναν οι γάμοι τους. Έτσι
ο θεός εγκαταστάθηκε μόνιμα στη Νάξο, κι έ-
γινε προστάτης της.

Κήλησαν οι αιώνες, ήρθε ο Χριστιανισμός, οι
θεοί του Όλύμπου ξεχάστηκαν, μά οι Ναξιώτες
δεν έχασαν τον εθιμικό θεό τους, τον διατηρη-
σαν στις παραδόσεις τους σαν πρόσωπο φιλικό,
κι όταν βλέπουν την τεράστια μαρμάρινη πύλη
λένε πως είναι το άπομεινάρι ενός μεγαλύτερου
ναού, που του είχαν χτίσει κάποτε.

Δίπλα στη σκάλα του λιμανιού, βρίσκεται ένα
άλλο μικροσκοπικό νησί, με το έκκλησάκι της Πα-
ναγίας της Μυρτιδιώτισσας, και πίσω του ηρώ-
νατος επιβλητικός, ο όγκος της Χώρας. Τα κά-
τασπρα κινικά σπίτια, άκοιμούνται τον ένα πάνω
στο άλλο ή ενώνονται με καμάρες.

Μά ξαφνικά, ή σκηνοθεσία αλλάζει. Βοισκό-
μαστε στο Παραπόρτι, μπροστά στο άγαλμα του
τεράστια θαλατή πόρτα, στο κάστρο. Τά τείχη
ξαφνικά... ψηλώνουν, τα σπίτια αλλάζουν, γίνον-
ται επιβλητικά. Πάνω από τις μεγάλες πόρτες
που σε μάραρο. Έορμα, σιωπηλά, κελτηριμία,
άνιμαστα στα παλιά άρχοντικά.

Σε κάποιο άπ' αυτά τ' άρχοντικά που μοιά-
ζουν με πύργους, στην κορυφή του κάστρου, έγ-
καταστάθηκε ο πρώτος Φοράγκος ήγεμόνας, ο
Μάρκος Σαντοδός, όταν μετά την κατάληψη της
βυζαντινής αυτοκρατορίας, υπέταξε το νησί.

Έτσι ευχάριστα για τους Φοράγκους — μά όχι
τόσο για τους κατοίκους — άρχισαν να χτίζονται
τα χρόνια και ειρηνικά διαδέχονταν ο έ-
πόμενος ο ίδιος ο δυνάστης, ο άρχοντας ο έ-
καστος του οίκου των Σαντοδών, των Ντελα-
κάτσων, των Κρίσπων, όσπου μία μέρα φάνη-
κε στα ναξιώτικα γερά, ο φόβος και ο τρόμος
τότε των θαλασσών, ο Χαίρεντιν Μπαρμπα-

ρόσσα. Έτρεξε ο δούκας Ιωάννης Κρίσπος και
παρέδωσε στον κουράδο τα κλειδιά της πόλεως,
ελπίζοντας να τον εξευμενίση. Έκείνος δέχτηκε
με τιμές τον άρχοντα με την ίδια ώρα, οι άνθρω-
ποι του λεηλατούσαν το νησί.

Αυτή είναι η άρχή της παρακμής της Φοα-
γοκρατίας. Κι' όταν σε λίγα χρόνια, ανέβηκε στο
θρόνο, ο γιός του Ιωάννη, Ιάκωβος, ο ντόπιος
πληθυσμός επαναστάτησε και σε λίγο ο Ιάκωβος
έκθρονίστηκε.

Μά οι Ναξιώτες δεν ήταν τυχεροί να δοούν την
έλευθερία τους. Άλλοι δυνάστες ήρθαν στον τό-
πο. Τούρκοι, Βεντσιάνοι, Γάλλοι...

Μ' αυτές τις σκέψεις, περνά τη δεύτερη από τις
τρεις καστρόπορτες και μπαίνει πάλι στα δρομά-
κια του «Μπουρνού», της παλιάς ορθόδοξης εκ-
κλησίας. Περνά μπροστά από τη μητρόπολη και
σε λίγο βγαίνει στην όμορφη άμμουδιά της «Γρότ-
τας». Άπέναντί μου είναι η θάλασσα θαυγάλανη,
πεντακάθαρη, άριστερά τα «Παλάτια» και δεξιά,
ψηλά σ' ένα γυμνό λόφο το μοναστήρι του Άγιου
Ιωάννη του Χρυσόστομου, κάτασπρα, άσκητικό.
Μικροσκοπικές έκκλησούλες στολίζουν τις γύρω
βουνοκορφές και πίσω στο βάθος, διαγράφεται
ή σιλουέτα του Ζά, του ψηλότερου βουνού της
Νάξου.

Μά δεν τελειώνουν εδώ οι όμορφιές του νη-
σιού. Όταν προχωρήσει κανείς στο έσωτερικό, με
το αΐτοκίνητο ή με το γαϊδουράκι, — το παλιό
μά ακόμα σε χρήση μεταφορικό μέσο — θα συναν-
τήση χωριά χτισμένα σε μαγευτικές τοποθεσίες,
θα βρή πίσω από πετρώδη ολόγυμνα βουνά, όμορ-
φες καταπράσινες όάσεις, την Ποταμιά, τις Μέ-
λανες, τις Έγκαρές, τον κάμπο της Τραγάδας.

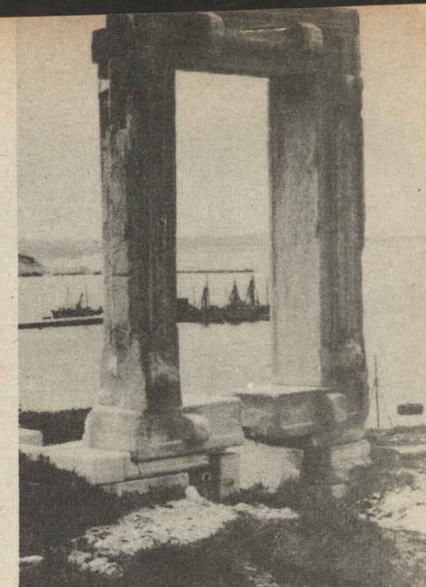
Εντύπωσι κάνουν οι αντίθεσεις του τοπίου. Πό-
τε σε τρομάζει ή γύμνια και τότε χάνεσαι μέσα
σε όργιωδή βλάστηση. Έκστατικός μένει ο ξένος
μπροστά στις αντίθεσεις αυτές, που συνθέτουν
τον πίνακα του νησιού. Βουνά άγρια, ξερά, πε-
τρώδη, και ρεματιές κατάφιντες από πλατάνια,
ροδοδάφνες και άπωροφόρα δένδρα, κάμποι γε-
μάτοι έλιές και λιβάδια καταπράσινα.

Και δίπλα στα γεμάτα ζωή, κάτασπρα χωριά,
δάκια, με τα ιδιόρρυθμα νησιώτικα σπίτια και
τους ειρηνικούς άνεμόμυλους, προβάλλουν την τε-
λευταία τους αντίστασι στο χρόνο, οι γχορίζοι έ-
ρειπωμένοι πύργοι και τα κάστρα.

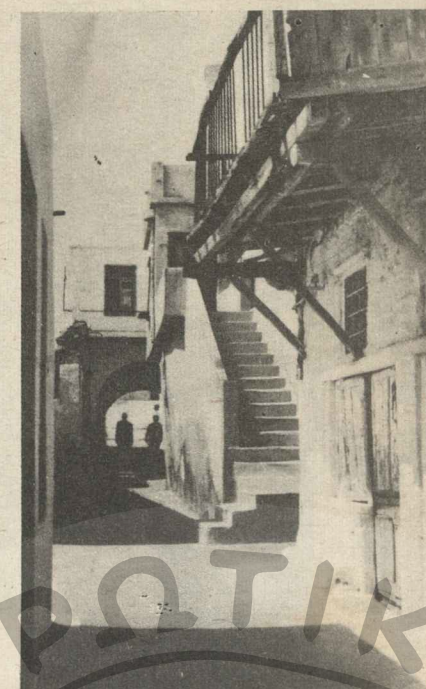
Ο φυσικός, ιστορικός και λαογραφικός πλού-
τος του νησιού, έχει κινήσει ανέκαθεν, μά ιδιαί-
τερα τα τελευταία χρόνια, το ενδιαφέρον των
ξένων. Κι' οι κάτοικοι, εύγενικοί και φιλόξενοι,
καταβάλλουν κάθε προσπάθεια, για να μείνη ευ-
χαριστήμενος ο επισκέπτης. Καμιά πρόθεση εκ-
μεταλλεύσεως του τουρίστα. Δεν θά είναι υπερ-
βολή αν πούμε, ότι για να περάση κανείς μία βδο-
μάδα στη Νάξο, δεν θά ξοδέψη περισσότερα ά-
πό όσα θά ξοδέυε σε μία μονάχα μέρα, σ' ένα
όποιοδήποτε άλλο έλληνικό κέντρο παραθερισμού.
Και μέρα με την ημέρα το νησί εξελίσσεται.

Έτσι, εύχαριστημένος και με την ψυχή γεμά-
τη από όμορφη, άποχαιρετά ο ξένος το μεγαλύ-
τερο από τα κυκλαδτικά νησιά, το νησί του Διο-
νύσου.

ΚΑΙΤΗ ΣΚΟΡΔΙΑΛΟΤ

Η ΠΥΛΗ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ ΔΡΟΜΑΚΙ ΣΤΗ ΧΩΡΑ

ΟΙ ΚΑΜΑΡΕΣ, ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΟ ΘΕΑΜΑ

ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΚΟΜΨΟΤΗΣ

★ Κατά της παχυσαρκίας ★ ★ Κατά της παχυσαρκίας ★ ★ Κατά της παχυσαρκίας ★

Η Καναδική Βιομηχανία Γάλακτος CANAC MILK PRODUCTS CO INC. προσφέρει εις τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν τὸ νέον ἐπιστημονικὸν ἐπιτευγμὰ τῆς CANALAC granulé, στιγμιαίας παρασκευῆς, ἀηγιολογμένον λιπαρῶν οὐσιῶν καὶ ἐμπλουτισμένον με Calcium, πρωτεΐνας, θιταμίνες, Β & D, φωσφόρον. Τὸ CANALAC εἶναι εὐπεπτον, ἐνδεικνυόμενον γιὰ κάθε ἡλικίαν καὶ δι' ὅλας τὰς χρήσεις.

Canalac

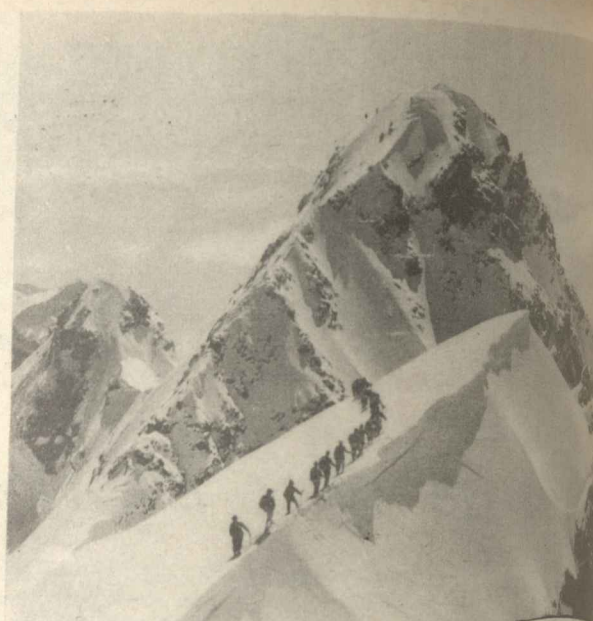
Εἶναι φθηνότερο καὶ ἀπὸ τὸ νωπὸ γάλα.

Ἀποκλ. Ἀντ/οι: "ΕΛΛΑΚΑΝΑ", Ο.Ε. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 4-Τηλ. 534.357
Διανομεῖς: "FAMAR", Ἀριστοτέλους 4 - Τηλ. 521-564
Πωλεῖται εἰς τὰ Κατ/τα τροφίμων καὶ τὰ Φαρμακεία

Olympic

Ο άνθρωπος που προσέχει την εμφάνισή του χρησιμοποιεί μαντήλια STOFFELS

Λευκά καὶ χρωματιστά μαντήλια τῶν μεγάλων ἐλβετικῶν ἐργοστασίων STOFFELS.

Ζητήστε νὰ δῆτε στὴν ἀκρὴ τοὺς τὸ σῆμα: «ΨΑΡΑΚΙ»

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ: Β ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝ 15 Τ.Π. 21-18

Πρῶτοι στὰ ΠΑΙΔΙΚΑ καὶ φθηνότεροι Bébé Rose

ΑΘΗΝΑΙ—Πλατεία Κοπνικαρέας
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ—Γεωργίου Α'

ΤΑ ΕΙΔΗ ΑΞΙΑΣ

Όλα είναι σχετικά. Μά, δὲν πρόκειται ν' ἀσχοληθοῦμε μετὰ τὴν περίφημη θεωρίαν τοῦ Ἀϊνστάϊν. Θὰ μιλήσουμε γιὰ κάτι ἄλλο, πὺ εἶναι... σχετικὸ μετὰ τὴν σχετικότητα. Γιὰ τὰ εἶδη ἀξίας—τὰ ἔργα τέχνης καὶ τοὺς πολυτίμους λίθους—ἀλλὰ ἀπὸ μιὰ σκοπιά πὺ δὲν ἔχει καμμιὰ σχέση μετὰ τὴν θαυτοχάστη τεχνοκριτικὴ ἀνάλυσιν. Θὰ δῆτε πὺς τὸ θέμα παρουσιάζει ξεχωριστὸ ἐνδιαφέρον.

Ἄν ἓνα δράμι χρυσοῦ κάνει ἑκατὸ δραχμές, τὰ δύο δράμια κάνουν διακόσιες καὶ τὰ ἑκατὸ, δέκα χιλιάδες. Ὅμως, ἂν ἓνα μπριγιάν τοῦ ἑνὸς καρατιοῦ κάνει—ἄς πούμε—χιλίες δραχμές, τὸ μπριγιάν τῶν δύο καρατιῶν δὲν κάνει δύο χιλιάδες, ἀλλὰ πολὺ περισσότερο, ἄς πούμε 5.000 καὶ, τὸ μπριγιάν τῶν ἑκατὸ καρατιῶν, δὲν κάνει οὐτε ἑκατὸ χιλιάδες, οὐτε πεντακόσιες. Μπορεῖ νὰ κάνει καὶ τρία ἑκατομμύρια καὶ πέντε καὶ δέκα πέντε! Εἶναι ἀκριβῶς ἡ περίπτωση πὺ ἀντιμετωπίζουμε ἔνα εἶδος ἀνεκτιμήτου ἀξίας. Γιὰ τὸ μπριγιάν, τῶν ἑκατὸ καρατιῶν, εἶναι ἀπὸ τὰ σπανιότερα πράγματα πὺ πᾶντοὺς ὁ κόσμος καὶ συνεπῶς ἡ ἀποτίμησις τῆς ἀξίας τοῦ ξεσπᾶται ἀπὸ πολλοὺς παράγοντας.

Συνήθως γίνεται ἐκουσία πλειοδικὴ δημοπρασία. Ἄν ὑπάρξουν πολλοὶ ἐνδιαφερόμενοι, ἡ πλειοδοσία θ' ἀνέβῃ περισσότερο καὶ ἡ ἀξία τοῦ κοσμήματος θὰ φθάσῃ ψηλά. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἀνταποκρίνεται ποτὲ, ἡ ἀξία, στὰ ἀντικειμενικὰ ἐπιπεδα γιὰτί, ὅταν θὰ θελήσῃ ἀργότερα, ὁ κάτοχος τοῦ κοσμήματος νὰ τὸ ἐκποιήσῃ, δὲν εἶναι βέβαιον πὺς θὰ «πάσῃ» τὰ λεπτά του, χωρὶς ὅμως καὶ ν' ἀποκλείεται νὰ θυγάλλῃ καὶ κέρδος, μικρὸ ἢ μεγάλο.

Δὲν εἶναι σπάνιες καὶ οἱ... ἀπάτες ἐπιδείξεις, πὺ γίνονται, συνήθως, ἀπὸ νεοπλούτους. Τὸ κόλπο εἶναι πολὺ ἀπλό: Πηγαίνει, ὁ ἐνδιαφερόμενος, σὲ μιὰ ἐκθεσὶ ἔργων τέχνης καὶ ἀγοράζει κάποιον πίνακα, γιὰ ἑκατὸ λίρες. Τὸν ἀφίνει ὅμως στὸ κατάστημα, συμφωνώντας μετὰ τὸν καταστηματάρχη νὰ τὸν θυγάλλῃ σὲ δημοπρασία. Τὴν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας παρουσιάζεται ὁ κρυφὸς ἀγοραστής, με φίλους τοῦ καὶ παίρνει μέρος στὴν δημοπρασία, ἀνεξάρτητα συνεχῶς τὴν τιμὴ τοῦ πίνακος. Ἄν θρεθῇ τρίτος καὶ δώσῃ καλὴ τιμὴ, ὁ ἀγοραστής στακακρώνεται ἐπὶ τὸ ἔργο στὸν τρίτον καὶ ὁ κάτοχος τοῦ πίνακος ἔχει, ὡς κέρδος τοῦ, τὴν μικρὴ ἢ μεγάλη διαφορά. Ἄν, πάλι, δὲν στήσῃ, με τοὺς φίλους τοῦ, συνεχίζουν τὴν πλειοδοσίαν καὶ ἀνεξάρτητα πούμε σὲ χιλίες λίρες. Ἀλλὰ, ὁ ἀγοραστής ἔδωσε ἀπλῶς τὴν πρῶτην ἑκατὸ λίρας καὶ ἀπέκτινῃ τὴν δημοπρασίαν, ἔφτασε τὴν χιλίων λίρας. Ἔτσι, ὁ ματαιόδοξος νὰ κομπάζῃ πὺς ἔχει στὴν πινελίαν τοῦ ζωγραφικὸ ἔργο ἀξίας χιλίων λιρῶν...

Ὅπως εἶναι γνωστὸ, τὰ σπάνια γραμματόσημα ἀποτελοῦν ὁλόκληρη περιουσίαν γιὰ τοὺς κατόχους τοῦ. Ὑπάρχουν ὅμως μεγάλοι φιλοτελιστὰ πὺ... καταστρέφουν γραμματόσημά τοῦς γιὰ νὰ κερδίσουν! Ἄς πούμε, ὅτι τρεῖς φιλοτελιστὰ, σ' ὅλο τὸν κόσμο, ἔχουν τὰ τριάντα μοναδικὰ γραμματόσημα μιᾶς σπάνιας σειράς. Τὸ κάθε γραμματόσημο κάνει χίλια δολλάρια. Τὰ τριάντα, τριάντα χιλιάδες. Ἄν συμφωνήσουν οἱ τρεῖς φιλοτελιστὰ καὶ καταστρέψουν δημοσίᾳ τὰ 27 ἀπὸ τὰ τριάντα γραμματόσημά τοῦς, τὰ τρία πὺ θὰ μείνουν θὰ ἀξίζουν περισσότερο ἀπὸ τριάντα χιλιάδες δολλάρια. Ἔτσι συμφέρει—καὶ μετὰ τὸ παραπάνω—ἡ «θυσία» πὺ θὰ γίνῃ.

Ἄν κάνετε μιὰ ζημιὰ, π. χ. ἂν σπάσετε μιὰ θιτρίνα, τὸ πράγμα εἶναι ἀπλό: Θὰ πληρώσετε τὴν ἀξίαν τοῦ κρυστάλλου καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ τεχνίτη πὺ θὰ κληθῇ νὰ τοποθετήσῃ τὸ νέο κρυστάλλο. Καὶ τὸ πράγμα εἶναι ἀπλό γιὰτί καὶ ἡ ἀξία τοῦ κρυστάλλου εἶναι γνωστὴ καὶ τὸ μερακάματο τοῦ τεχνίτη καθωρισμένο. Ἄν ὅμως σπάσετε κάποια προτομή, ἄντε νὰ θρῖτε ἄκρη. Γιὰτί ἔστω κι' ἂν τὸ γλυπτὸ εἶναι ἔργο ἀσήμου καλλιτέχνη, ὁ κάτοχος τῆς προτομῆς μπορεῖ νὰ σᾶς ζητήσῃ ὅσα θέλει. Φυσικὰ θὰ γίνῃ δίκη, θὰ κληθοῦν ἐμπειρογνώμονες, θὰ γίνουν αὐθαίρετες ἐκτιμήσεις καὶ ἀποτιμήσεις καὶ στὸ τέλος μπορεῖ νὰ πληρώσετε τὸ κακότεχνον ἔργο τοῦ ἀγνωστου γλύπτου γιὰ ἀριστοῦργημα τοῦ Μιχαήλ Ἀγγέλου. Βλέπετε, στὴν καλλιτεχνικὴ ἔργασίαν δὲν χωράει καμμιὰ διατίμησις.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ἡ καλλιτεχνικὴ ἔργασίαν πὺ δὲν σηκώνει ταρίφα. Εἶναι καὶ κάθε πρωτότυπὴ καὶ δημιουργικὴ. Ὁ ἄνθρωπος πὺ σκέφθηκε νὰ τοποθετήσῃ στὴν ἀκρὴ τοῦ μολυβιοῦ ἓνα κομματάκι γομολάστιχας, ἔγινε θαυτοπλοῦς γιὰτί κατωχύρωσε τὴν ἐφευρεσὶν τοῦ στο ἀρμόδιο ὑπουργεῖο καὶ πήρε δίπλωμα εὐρεσιτεχνίας. Τὸ δίπλωμα τῆς εὐρεσιτεχνίας παρέχει στὸν κάτοχόν τοῦ τὸ δικαίωμα τῆς ἀποκλειστικῆς ἐκμεταλλεύσεως. Ἀλλοίμονον στὸν ἀνόητον πὺ θὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ σφετερισθῇ τὴν ἐφευρεσίαν ἑνὸς ἄλλου.

Τὰ πνευματικὰ δικαιώματα ἑνὸς θεατρικοῦ συγγραφέως εἶναι 10% ἀπὸ τὴν εἰσπράξις, πὺ πραγματοποιεῖ ὁ θίασος. Ἄν ἓνας συγγραφεὺς συμφωνήσῃ ἀκόμη καὶ ἐγγράφως νὰ πάρῃ λιγότερα ἢ 10% ἀπᾶς, ὁ συγγραφεὺς ἔχει τὴν εὐχέρεια νὰ ἀγνοήσῃ τὸ συμβόλαιο καὶ ν' ἀπαιτήσῃ καὶ νὰ πάρῃ—τὰ νόμιμα δικαιώματά του.

Ὁ συγγραφεὺς εἶναι κύριος τῶν δικαιωμάτων διὰ θίου. Ἀκόμη καὶ οἱ κληρονόμοι τοῦ καρποῦνται τὰ ποσοστὰ μέχρι καὶ 50 χρόνια ἀπὸ τὸν θάνατον τοῦ συγγραφέως. Ὑποθέτω τὴν παρέλευσιν ὅμως τῆς πενηνταετίας, τὸ ἔργο τοῦ συγγραφέως γίνεται δημόσιον κτήμα καὶ μπορεῖ νὰ παρῇ ἢ νὰ θυγῇ σὲ θιθλίον χωρὶς τὴν ἀδείαν κανενὸς καὶ χωρὶς καμμιὰ οικονομικὴ ἀπαιτήσιν ἐκ μέρους τῶν κληρονόμων.

ΝΙΚΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ

- "Όταν βλέπω δύο ποτήρια νερό, θυμάμαι δύο ΙΖΟΛΕΣ."

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

"Ένα ποτήρι νερό μου θυμίζει την ΙΖΟΛΑ."

Μήπως έχετε καμιά ιδέα σχετική με το παραπάνω θέμα; Εάν ναι, παρακαλούμε να την στείλετε (χωρίς σκότισο) στη διεύθυνση ΙΖΟΛΑ ΑΒΕ, Κέντρον Έξυπηρετήσεως Πελατών, Μητροπόλεως & Πεντέλης Ἀθήνας. Κάθε ιδέα πὺ δὲν ἐγκριθῇ καὶ δημοσιευθῇ, θὰ ἀμειβθῇ με 200 δρχ.

Δὲν αἰσθάνεται
καμμία δυσκολία...
καμμία ἐνόχλησι...

...πληθαίνει παντοῦ. Στὴν ἐργασία τῆς, στὴν ἐκδρομὴ τῆς, στὰ πάρτυ τῆς, πάντα μετὰ τὸ αἶσθημα τῆς ἀσφαλείας. Ἡ ΚΑΜΕΛΙΑ τὴν προστατεύει. Ἐπὶ πλέον καθαριότης ἀπόλυτη καὶ εὐκολία στὰ χρήσιμα.

Τιμὴ κυτίου
Δρχ. 12.50

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ Νίκης 9 - Τηλ. 25.739

Εἰδικὴ συσκευασία
τοῦτος γιὰ
ταξείδια—ἐκδρομὲς.

Κάθε λεπτομέρειά του είναι αποτέλεσμα μεγάλης επιστημονικής μελέτης και εξελιγμένης τεχνικής!

1. ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ με βαφή πουρνού ισχυράν, ελαστική και αμετάβλητον.
2. ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΘΥΡΑΣ. Είναι συνδεδεμένη διαγωνίως δι' ειδικών ελασμάτων, τα οποία την προστατεύουν από οϊανδήποτε στρέβλωση (πεισικάρια) και αποκλείουν διαφυγὰς ψύξεως.
3. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΚ ΠΛΑΣΤΙΚΗΣ ΥΛΗΣ άθραυστον και μεγάλης άντοχής. Αποφεύγονται όξειδώσεις, γδαρσίματα και καθαρίζεται εύκολωτερα.
4. ΜΟΝΩΣΙΣ ΕΞ ΙΣΧΥΡΟΥ και άμεταβλήτου στρώματος ύαλο-δαμβάκος.
5. ΨΥΚΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ. Τό τελείως άδόρουδον ψυκτικόν μηχανήμα «Polarispher» τής Κελβινάτορ είναι μοναδικόν στον κόσμον διά την άντοχήν και την ψύξιν του.
6. ΨΥΚΤΙΚΟΣ ΘΑΛΑΜΟΣ ΕΞ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ, κατασκευασμένος κατά τό σύστημα «Roll bonded», πού παρέχει πλήρη προφύλαξιν των κατεψυγμένων τροφών.
7. ΜΟΝΩΣΙΣ ΘΥΡΑΣ ΘΑΛΑΜΟΥ ΚΑΤΑΨΥΞΕΩΣ ΕΚ πολυτερίνης, πού έμποδίζει την συσώρευσιν πάχους και επιτρέπει μεγαλύτερον έλεγχον ψύξεως.
8. ΕΣΧΑΡΑΙ (Ράφια) μή όξειδούμεναι και άνδεκτικά.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ
KELVINATOR

Για όλη σας τή ζωή!

Τελέφωνο: Τ.Α.Χ. ΘΥΡΙΣ 491 - ΑΘΗΝΑΙ Τηλ. 529.411-529.412

ΜΕΝΤΙΟΥΜ
κ. ΔΑΦΝΗ
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΗΛΕΠΑΘΕΙΑΣ

Έταιρία Ψυχικών Έρευνών διά την εξαιρετικήν της επίδοσιν και τας λαμπράς της επιτυχίας εις τας πειράματα υπό την προεδρίαν του κ. ΤΑΝΑΓΡΑ μεταξύ των εταιριών ΑΟΝΔΙΝΟΥ, ΤΗΒΙΚΗΣ και ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ. Θανατικό μεθυνοπνικης υποβολής και ψυχομετρίας. Έκτελούνται άπαντα τας πειράματα, καταπληκτικά επιτυχία. Δέχεται όδός ΚΥΨΕΛΗΣ 34Β, πρώτη στάσι Κωφέλης, ώρας 9 π.μ.-6 μ.μ. Τηλέφωνον 812-278, Αθήναι.

28 ΜΙΛΛΙΑ ΟΙ ΠΟΡΟΙ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

Ίσως από πολυπλόκους έβρυνας ή διακεκριμένος δερματολόγος σέρ Έρασμους Ουίλσον υπέδειξεν ότι οι πόροι του δέρματος μας οι όποιοι ως γνωστόν χρησιμοποιούνται από την φύσιν ως όργανον καθαρισμού του αζύματος, είναι συνολικού μήκους 28 μίλλίων. Τό γνωστόν άρωματικό σαπύνι «Μαρουλιού» Παπουτσάνη πού κυκλοφορεί προσφάτως σε νέα συσκευασία, σάς επιτρέπει να διατηρήτε καθαρούς τους πολτιμους αυτούς πόρους του δέρματός σας.

Τώρα άς σκεφτούμε τά γεράνια

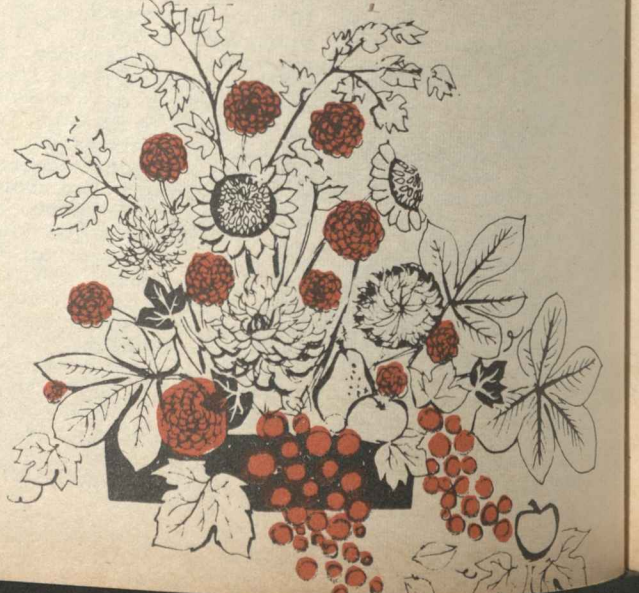
Όσες καλλιεργείτε στον κήπο ή στις γλάστρες σας γεράνια και θέλετε να έχετε στις αρχές τής Άνοιξης όρατα, θανάτα και γερά φυτά, να σκεφθήτε τώρα, να τά πολλαπλασιάσετε. Τά γεράνια πολλαπλασιάζονται με παραφυάδες, όπως είπαμε στο προηγούμενο τεύχος και για τις όρτανιές. Διαλέξτε γι' αυτό τά πιο γερά φυτά, τά δέν προσεβλήθησαν ποτέ από άρρώστειες και πού διακρίνονται από τή γαϊτιά κόψτε, κάτω από ένα κόμπο, τό κλαδί, πού προορίζεται για έπαι. Προτιμήστε τό κλαδί αυτό να μην είναι πολύ κοντά στο χόμα, ούτε πολύ κοντά στο φυτό. Βγάλτε όλα τά φύλλα από πάνω του, αφήνοντας μόνο την κορυφή. Όταν έτοιμασθή τό κλαδί, θά τό φυτέψετε σε γλάστρα πού έχει διάμετρο 7-8 εκ.) γεμισμένη με χόμα άργιλλώδες. Βάλτε την σε μέρος ήλιου, ίσως και κάτω από γυαλί και φροντίστε να είναι πάντα βροσερό τό έδαφος με συχνά ποτίσματα.

Αποφεύγοντας τις πολύ ζεστές ώρες καθώς και τις πολύ κρύες, φυτέψτε τό γυαλί λίγη ώρα κάθε μέρα για ν' αερισθή τό φυτό. Τέλος, όταν τό φυτό θάλα ρίξες, πείπει να τό συνθίσετε σιγά - σιγά στον άναγκαίο χώρο. Τό χειμώνα, προσυλάξτε τις γλάστρες από την παγωνιά, διαλέγοντας να μέρος φωτεινό, αλλά όχι θερμαινόμενο, άεριζόμενο, αλλά μακριά από τα ματά. Ήλαττώστε σιγά - σιγά τό πότισμα, ένδου μπαίνει ή χειμώνα, με νά φτάσετε ο' έλάχιστη ποσότητα στα μεγάλα κρύα. Για νά διατηρήσετε τά γεράνια σε φόρμα μέχρι τό προσεχές φθινόπωρο, ακολουθήστε αυτές τις συμβουλές. Πρώτα - πρώτα, σκαλίζετε έλαφρά τό έδαφος γύρω νά νά μή σχηματίζεται κρούστα στην επιφάνειά τους και γυρνάτε το αν είναι σε γλάστρα για νά μή στραφή προς τό ένα μέρος. Αν θέλετε ν' απολαύσετε μια τελευταία τους άνοιξη τό φθινόπωρο, βάλτε τή γλάστρα στον ήλιο. Τό φυτό θά ώφελήθη και θά ξαναθίσει σε νέα άνοιξη.

Αυτή την εποχή επίσης πρέπει να φυτέψετε βολβούς, τούλιες, κίλια, ζουμπούλια, φράζιες, μπελαντόνες, κρίνους, άμαρυλλίδες... Φυτέψτε τούς βολβούς σε γλάστρες και σκεπάστε τες με φύλλα ξερά. Αφήστε τες σε ήλιο, ίσως και βροσερό έξη έβδομάδες περίπου. Έπειτα, βγάλτε τες από τήν άπ' - τό «σκοτεινό τους θάλαμο» στο φώς. Η άμαρυλλίδα, με τά όρατα της λουλούδια, σάν ματωμένα κρινάκια, πει να φυτευθή με - μια χωριστά σε γλαστράκι διάμετρο 10 εκ. με ήλιο, πλούσιο και έλαφρό, χωρίς νά σκεπασθή έντελώς ή βολβός. Πότισμα άπαιτείται και παραμονή περίπου 2 μήνες σε μέρος βροσερό και σκοτεινό. Μόλις πού τό πρώτο μπουμπούκι (βγαίνουν πρώτα λουλούδια κι' έπειτα φύλλα) βγει τή γλάστρα στο φώς.

ΕΝΑ ΜΠΟΥΚΕΤΟ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

Ο Όκτώβριος φέρνει μαζί του τή μελαγχολία του φθινοπώρου. Τα κίνα και καφετιά φύλλα των δέντρων, πού πέφτουν στο ήλιο, χόμα, προσγέλλουν όριστικά τις όμορφες νοτιομένες μέρες. Αυτό τό μήνα, ή άνοιξη ή κόρη σας πρέπει να είναι άνάλογη με τή φύση. Άς προσπαθήσουμε να νούμε μια μικρογραφία του άσους και τής έξοχης. Σ' ένα δοχείο χαμηλά πλατύ, πού μπορεί να είναι ακόμα και μια μακρουλή, όρθιόνα φάρμα, γλαστό, τοποθετήστε ένα κουβάρι από σύρμα κοτεταίου ήπως κάναμε ήξη τα άλλα βάζα. Γεμίστε το με νερό και χώστε μέσα στις τρύπες του σύρματος τά φθινοπωρινά λουλούδια. Μερικά φύλλα από δέντρα κι' άλλα μερικά πλατιά κληματόφυλλα θά δώσουν τον καθαρό φθινοπωρινό τόνο στη σύνθεση. Ένα - δυο ταξιματιά κόκκινα και άσπρα σταφύλι, πού θά διαγράψουν μαλακά καμπύλες πάνω στα χείλη του άνθοδοχείου προσθέτουν χάρη και προσοχή. Μπορείτε ακόμα πολύ καλά να τοποθετήσετε μπροστά και κάπως πλάι στο βάζο ένα όρατο χρυσοκόκκινο μήλο πάνω σε δυο άμπελόφυλλα, πού θα τή σύνθεσή σας ένα πραγματικό ζωγραφικό πίνακα. Τά σποδιά έχουν ήλιο, κόμα και μέσα στο βάζο με τά λουλούδια, όπως φαίνεται στην εικόνα μας.

ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ

ΟΙ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ

Για κάθε δωμάτιο και κάθε στύλ μια καινούργια τουαλέτα στα παράθυρά σας

Οι κουρτίνες μοιάζουν κάτω με τη ψυχή του σπιτιού. Τίποτα δέν είναι πού εύχριστο και πού ποιητικό άπ' τό να φιλτράρετε τις άκτίνες του ήλιου μέσα από ένα αϊθέριο, άραχνοφάντο στόρ ή να αφήνετε τό φώς να περάσει και ν' αναδειχτή με μια ζωηρόχρωμη κουρτίνα. Τά παράθυρα είναι περσό και ν' αναδειχτή με μια κουρτίνα κι' αν θέλετε να τό κάνετε πού όμορφο, με τά μάτια του κάθε δωματίου κι' αν θέλετε να τό κάνετε πού όμορφο, με τή προσωπικότητα και γούστο, πρέπει να το... μακιγιάρετε τά ματιά. Όχι ήβια υπερβολικό μακιγιάς, αλλά μια λάμψη έδώ, μια διαφάνεια εκεί, μια αντίθεση και μια άρμονία, θά δώσουν στο δωμάτιο ένα νέο χαρακτήρα, εύχριστο.

Έμπνευσθήτε από τά μαθήματα αυτά τής όμορφιάς για νά ντύσετε τά παράθυρά σας. Τό πρόβλημα του κρεμασματος δέν τίθεται πιά. Όλα τά συστήματα, ήλαδι ή κινητές ρολότσες μέσα στο σιδηρόδρομο ή πάνω στο αϊάκι, είναι καλά.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΣΤΟΡ

Κατ' άρχην, ή κανόνας τής διακοσμής ενός παραθύρου λέει ότι σε όλα τά δωμάτια εκτός από τά βοηθητικά και τά δωμάτια των πολύ μικρών παιδιών είναι άπαραίτητο ένα στόρ, πού μπορεί να είναι από μονόχρωμο ή ποικιλιώδη ή διαφορετικό βουαλάς. Σημειώστε ότι τό σκέτο βουαλάς είναι τό πού ένδεδειγμένο στην περίπτωση πού θά συνδυευτή με κουρτίνες πλούσιες. Ο όλος του στόρ είναι να κάνει τό φώς διάχυτο στο δωμάτιο και να διακοσμήσει.

Στην άγορά θά βρήτε απλά βουαλάς, σκέτα ή με σχέδια φανταζί και βουαλάς με χρωματιστά καρεδάκια, πουν ή γραμμές, πού θεωρούνται πολύ μοντέρνα. Τό πλάτος τους κυμαίνεται από 1.50 έως 3 μ. και ή τιμή τους από 25 μέχρι 120 δρχ. τό μέτρο. Τά στόρ αυτά ταιριάζουν πολύ στις κρεβατοκάμαρες. Για τό σαλόνι, την τραπεζαρία ή τό λίκιγκ - ρούμ μπορείτε να προτιμήσετε στόρ από μια καινούργια ύλη, την «τερυλέν», πού πλένεται και δέν χρειάζεται σιδερωμα, έχει πλάτος 1.50 ως 4 μ. και ή τιμή τον άρχίζει από 120 δρχ. Σε σαλόνια με πολυτελή επίπλωσι, σε πολύ κλασσικό στυλ ταιριάζει και μια άληθινή δαντέλα, πού θά τή βρήτε σε πλάτος 2.20 μ. - 4 μ. και σε τιμή 125 ως 500 δρχ. τό μέτρο!

Για νά πέφτουν καλά τά στόρ πρέπει να υπολογίσετε τά φάρδος του παραθύρου σας δυο φορές τουλάχιστον. Όσο περισσότερο, τόσο καλύτερο. Τό πλοίο βουαλάς χαρίζει στο ντεκόρ. Για τό μακρος δέν ύπάρχει κανένας, είναι ζήτημα προσωπικό. Με στόρ, πού τελειώνουν στο ίδιο ύψος με τις κουρτίνες, τό δωμάτιο γίνεται πού άριστοκρατικό. Τό τελείωμα του στόρ γίνεται μ' ένα φαρδύ στρίφωμα, ραμμένο κορυφή, χωρίς άλλες γαρνιτούρες. (Κατάστημα Μίτσορη, άναλαμμένα και τό ράψιμο των στόρ).

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΗΣ ΚΟΥΡΤΙΝΑΣ

Όλα τά ύφασματα δέν ταιριάζουν με όλα τά ντεκόρ. Άπ' τή στιγμή, πού ένα μοτίφ μέσα στο ύφασμα της κουρτίνας ξεπερνά τά 60 εκ. σε ύψος, πρέπει να επαναλαμβάνεται 4 φορές μέσα στο ύψος του παραθύρου, ήλαδι τά ντεσέν πρέπει να είναι υπό την κλίμακα του δωματίου.

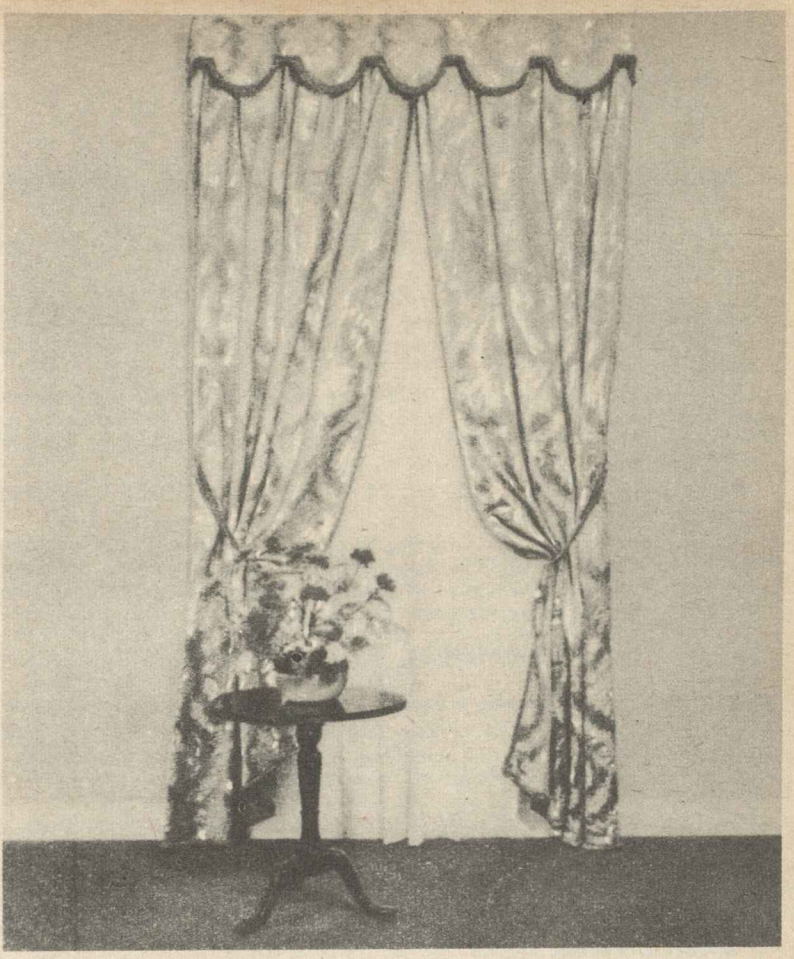
Μοντέρνο ή παλιό, τό ύφασμα, πρέπει να έναρμονίζεται με τό στυλ του δωματίου. Μαζέψαμε έδώ άρκετά παραδείγματα, για να σάς βοηθήσουμε στην έκλογή του ύφασματος της κουρτίνας. Τά μονόχρωμα χαρτιά ταπεταρίας στους τοίχους και οι άσβεστοχρόμοι τοίχοι θέλουν κουρτίνες με σχέ- νες μονόχρωμες.

Αν τό σπίτι σας είναι παλιό και τά έπιπλα καινούργια, διαλέξτε για κουρτίνες ένα ύφασμα, πού θά ένώσει αυτές τις δυο εποχές, όπως είναι τό έπίπλωσι, πού πρέπει να είσαστε επιδέξια διακοσμήτρια, για να τό κάνετε όμορφο, θά διαλέξετε ύφασμα, πού να ταιριάζει με τό στυλ των επίπλων, άσού προηγούμενες, χωρίς να ταιριάζει με τό στυλ των επίπλων, ραφών σας με μικρά τετράγωνα τζαμάκια.

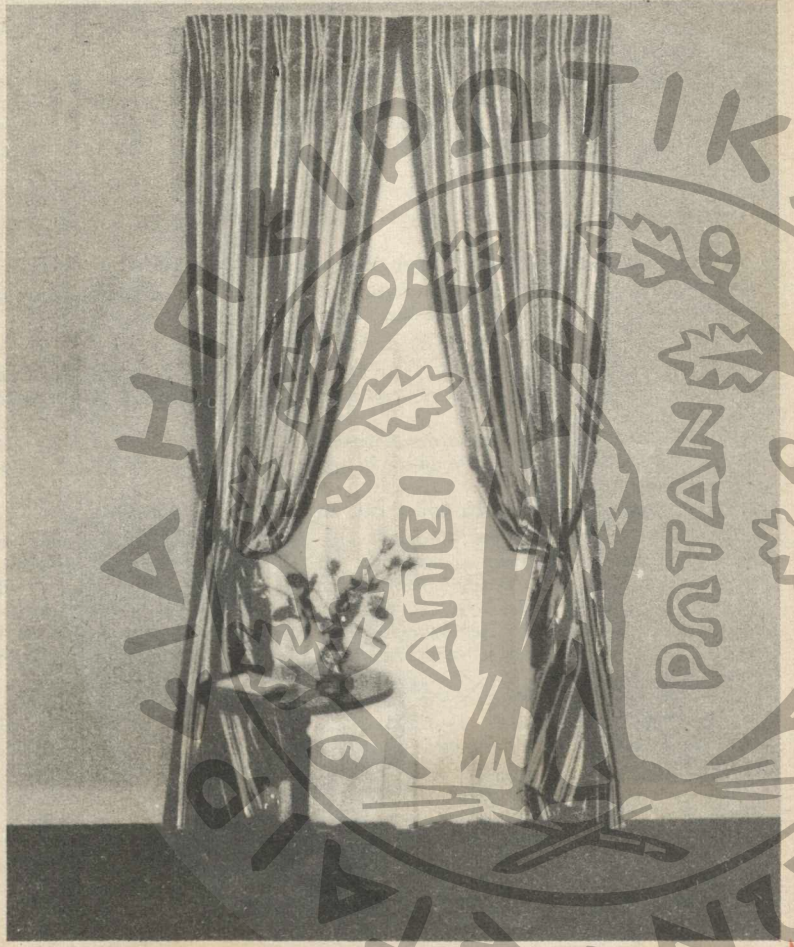
ΤΟ ΚΡΕΜΑΣΜΑ ΤΗΣ ΚΟΥΡΤΙΝΑΣ

Η έκλογή και ή τοποθέτησι της κορνίζας, πού θά κρεμαστή ή κουρτίνα, είναι ένα βασικό στοιχείο, στο ντύσιμο του παραθύρου. Έπάρχουν πολλοί τρόποι για να κρεμάσετε τις κουρτίνες:

- Ο ΑΠΛΟΣ ΣΩΛΗΝΑΣ: είναι χωρμή, χάλκινος ή ξύλινος, βαμμένος στο χόμα του δωματίου. Σ' ένα έξοχικό σπίτι μπορεί να είναι από δού στο φυσικό της χόμα με ξύλινους κρίκους.
- Ο «ΣΙΑΗΡΟΔΡΟΜΟΣ»: έχει κρίκους, πού κινούνται πάνω στο

ΓΙΑ ΣΑΛΟΝΙ Ή ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ, έπιπλωμένα σε στυλ Λουδοβίκου, πού συμπληρώνονται με βελούδινα καθίσματα. Βαμβακερές κουρτίνες τύπου «δαμάσκο» με λαμπρικάιν, πού τελειώνει σε γλώσσες, γαρνιρισμένες με μαρμαριού. Τά κορδόνα, τά όποια συγκρατούν τις κουρτίνες είναι από πασμαντερί.

ΓΙΑ ΕΞΟΧΙΚΟ ΣΠΙΤΙ με έπιπλα σε στυλ «ροστίκ», αλλά και για την πό- λι, κουρτίνες από βαμβακερό ριγέ σε ζωηρά χρώματα, κόκκινο, πράσι- νο, άσπρο. Μπορούν να γίνουν και από σατέν ραιγιόν. Συγκρατούν- ται με κορδόνα κόκκινα, τά όποια τελειώνουν σε μακρές φούντες.

ΟΙ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ

Είναι τα μάτια του σπιτιού και χρειάζονται μακιγιάρισμα, αλλά πολύ διακριτικό!

μετάλλιο σωλήνα με το τράβηγμα ενός κορδονιού. Είναι παλιάς μόδας, αλλά έχει το καλό ότι δεν λερώονται οι κουρτίνες με το συνεχές τράβηγμα με τα χέρια.

■ Ο «ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ» ΧΩΡΙΣ ΚΟΡΔΟΝΙ: Είναι νικέλινο και έχει γαντζάκια, που κινούνται πάνω σε ρόδες, μέσα στο αυλάκι του. "Αν δεν θέλετε να φαίνεται μπροστά να φτιάξετε μία κορνίζα ξύλινη, όπως τα επιπλά σας, σε φάρδος 6 εκ., που θα τόν καλύψει.

■ ΟΙ ΣΚΑΛΙΣΤΕΣ ΚΟΡΝΙΖΕΣ: είναι από μπρούντζο ή νίκελ και σκεπάζουν το σιδηρόδρομο.

■ Στις καινούργιες πολυκατοικίες συνήθως είναι έτοιμα τα γαντζάκια για τις κουρτίνες κι' ένα ξύλο τρία - τέσσερα δάχτυλα φαρδύ, τα σκεπάζει. "Αν το κουτί, που τυλίγεται το ρολό του εξωφύλλου δεν είναι χωνευτό στον τοίχο, πρέπει να το σκεπάσετε όλο με λαμπρικήν.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΣΤΟ ΚΡΕΜΑΣΜΑ

Προσέξτε! "Η τέχνη της κουρτίνας βρίσκεται στις μικρές λεπτομέρειες: ΤΟ ΣΤΑΤΙΣΜΑ: "Αν οι κουρτίνες έχουν μεγάλα μοτίφ, στο σταύρωμα (δηλαδή στη μέση του παραθύρου) τα μοτίφ πρέπει να είναι τα ίδια. Αυτό σημαίνει πως θα χάσετε μερικά εκατοστά ύψους, αλλά είναι απαραίτητο.

ΤΟ ΣΤΡΙΦΩΜΑ: "Υπολογίστε 5 εκ. για στρίψωμα στο πάνω μέρος της κουρτίνας και 10 εκ. στο κάτω. "Αν η κουρτίνα θα καλύπτει τον σιδηρόδρομο, πάρτε το μήκος της 2 εκ. πιο πάνω.

ΤΟ ΦΑΡΔΟΣ: Για να πέφτουν πλούσια οι κουρτίνες, υπολογίστε 70% περισσότητα από το φάρδος του παραθύρου και διπλασιάστε το, αν το φάρδος είναι ελαφρό.

Η ΦΟΔΡΑ: Καλύπτει τρεις ανάγκες:

1) Προφυλάσσει τις κουρτίνες, τις κάνει πιο άνθεκτικές και τους δίνει βάρος.

2) Σβήνει τους θορύβους και δίνει ζεστασιά το χειμώνα.

3) Σκιάζει, ιδίως αν ανάμεσα στις κουρτίνες και στη φόδρα παρεντεθή μαύρο σατέν, αλλά μόνο στην περίπτωση που τα υφάσματα είναι αδιαφανή.

ΤΟ ΛΑΜΠΡΙΚΑΙΝ. Είναι το σπουδαιότερο σημείο. Αισθητικά υπάρχουν δύο τρόποι: να κρύψετε το σιδηρόδρομο με λαμπρικήν ή να τον αφήσετε να φαίνεται. Μία καλοφτιαγμένη κουρτίνα αξιοποιεί ένα μέτρο ύψους. Οι πιο άδεξιες ως καταφύγουν στον ταπεινότερο για να τους φτιάξει τις κουρτίνες. "Όσοι όμως έχετε υπομονή κι' επιδεξιότητα, θα τα καταφέρετε θανάσια μόνες σας.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ

Τα υφάσματα, που υπάρχουν στην αγορά για κουρτίνες είναι τα εξής:

■ Βελούδο με γυαλιστερή επιφάνεια, για σαλόνια και τραπεζαρίες σε στυλ. Πλάτος 1.30 μ. 200 — 450 δρχ. το μέτρο.

■ Γκρό μονόχρωμο, πλάτος 1.30 μ. δρχ. 145 το μέτρο.

■ Σατέν μονόχρωμο, 1.30 μ. 110 δρχ. Οι δυο αυτές ποιότητες είναι για σαλόνια, τραπεζαρίες, λιβίκ - ρομ και κρεβατοκάμαρες με επιπλά κλασικού ρυθμού.

Για μοντέρνα επίπλωσι υπάρχουν κουρτίνες με χοντρή ύφανση σε σχέδια φαντασί, με πουάν, κύκλους, γραμμές σε χρώματα ζωηρά. (Πλάτος 1.30 μ. τιμή 120 — 300 δρχ.).

(Τα υφάσματα αυτά θα τα βρείτε στο κατάστημα «ΡΥΘΜΟΣ»).

Σε χοντρή επίσης ύφανση υπάρχουν κουρτίνες ριγέ, κατάλληλες για λιβίκ - ρομ και καθημερινές τραπεζαρίες (1.50 μ. πλάτος, δρχ. 80 — 100). Οι στόφες φαντασί με κλασικά σχέδια (φύλλα, λουλούδια και φτερά) σε πλάτος 1.30 μ. στοιχίζουν δρχ. 120 το μ. "Ενα πολύ μοντέρνο, θαμβάκερο, που μοιάζει σαν τσουβάλι, μονόχρωμο, αλλά σε τόνους ζωηρούς, τουντ ή μπουκλέ, σε πλάτος 1.30 μ. κοστίζει από 120 — 300 δρχ. (Κατάστημα Δρόσου).

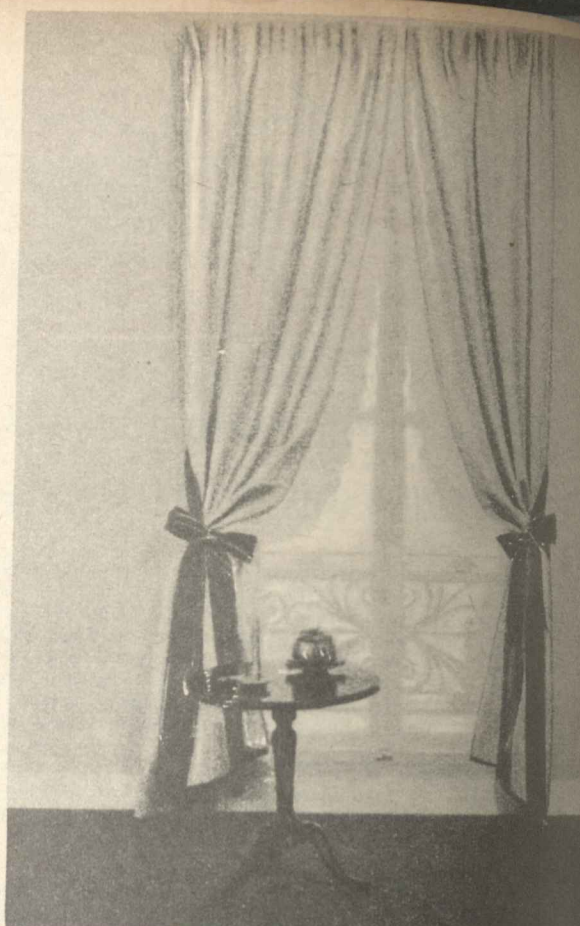
"Αν θέλετε να κρεμάσετε σ' ένα δωμάτιο ένα στόρ, χωρίς διπλές κουρτίνες, μπορείτε να διαλέξετε το ελβετικό, λινό, βουαλά, που ταιριάζει με μοντέρνα επιπλά και υπάρχει σε ζωηρά χρώματα σε πλάτος 1.50 μ. με 120 — 160 δρχ. το μέτρο.

"Επίσης κατάλληλο είναι και το βουαλά μερσεριζέ με οίγες σε διάφορους συνδυασμούς χρωμάτων (πλάτος 1.50 μ. δρχ. 100).

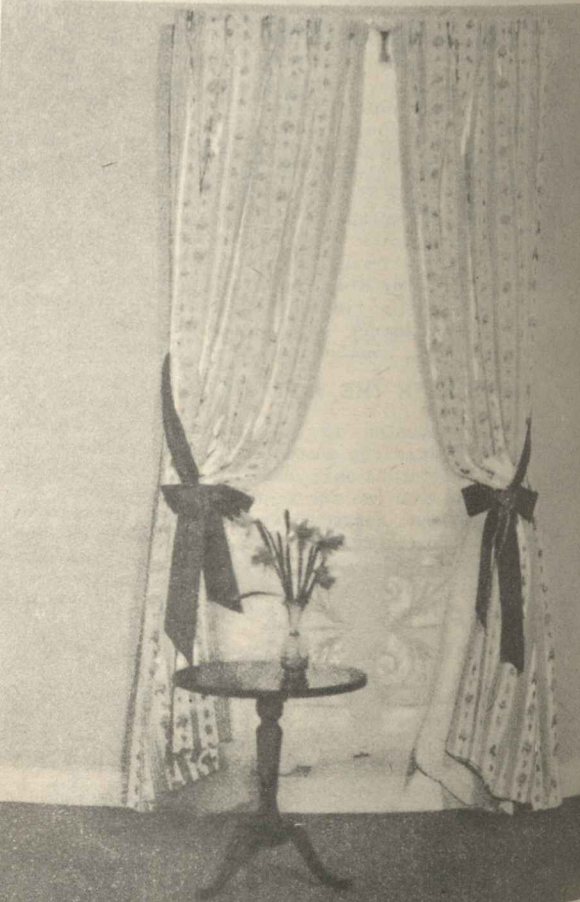
Για χώλ, γραφεία και εξοχικά σπίτια, να προτιμήσετε ένα στόρ δικτυωτό σε ζωηρό χρώμα που είναι πολύ της μόδας (πλάτος 1.50 μ. δρχ. 50—100). Θαμβάκερο σατέν, ντούμιλ - φάς, μονόχρωμο θα βρείτε επίσης για στόρ σε πλάτος 1.30 μ. γύρω στις 200 δρχ. το μέτρο (Κατάστημα ΕΙ Γρεσσο).

Με τις στοιχειώδεις αυτές γνώσεις και με το προσωπικό σας γούστο, θα μπορείτε να ντύσετε τα παράθυρά σας με μία καινούργια τουαλέτα, που θα αξιοποιήσει όλο το ντεκόρ του δωματίου σας.

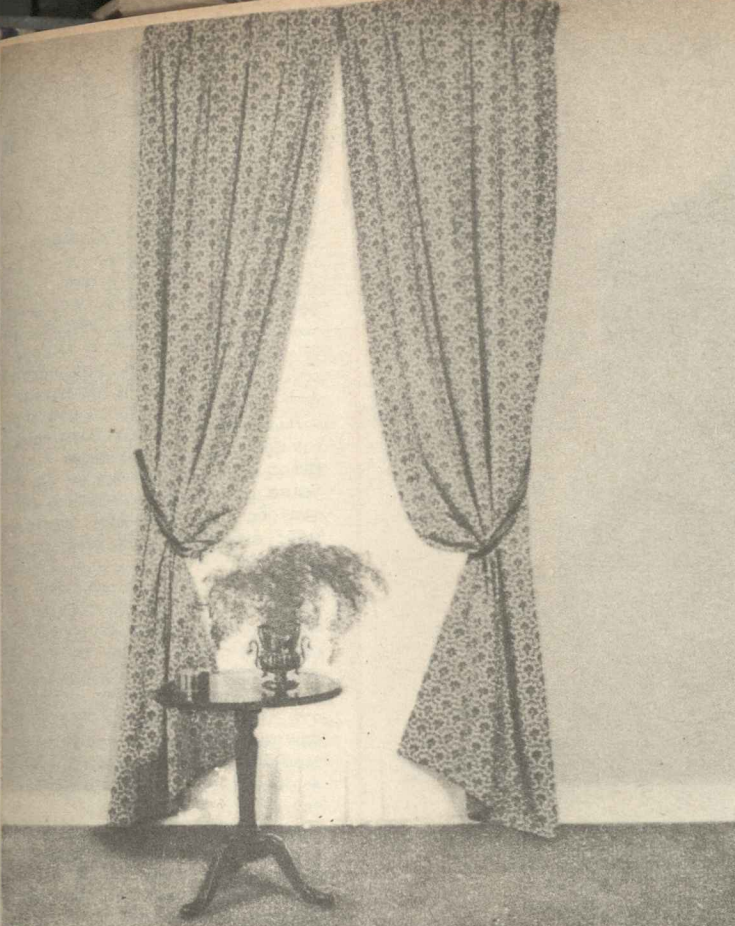
■■■

ΓΙΑ ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑ με κορδέλες από γκρι - μπλέ βελούδο ή λινό σε στυλ παλιό χωρίς κορδέλες. "Απο θαμβάκερο και ριγέ μα ρόζ καλύπτουν τη μισή κορνίζα της κουρτίνας χωρίς λαμπρικήν. Το στόρ γαρνίρεται περίφημα με βολάν από οργαντίνα ή λινό.

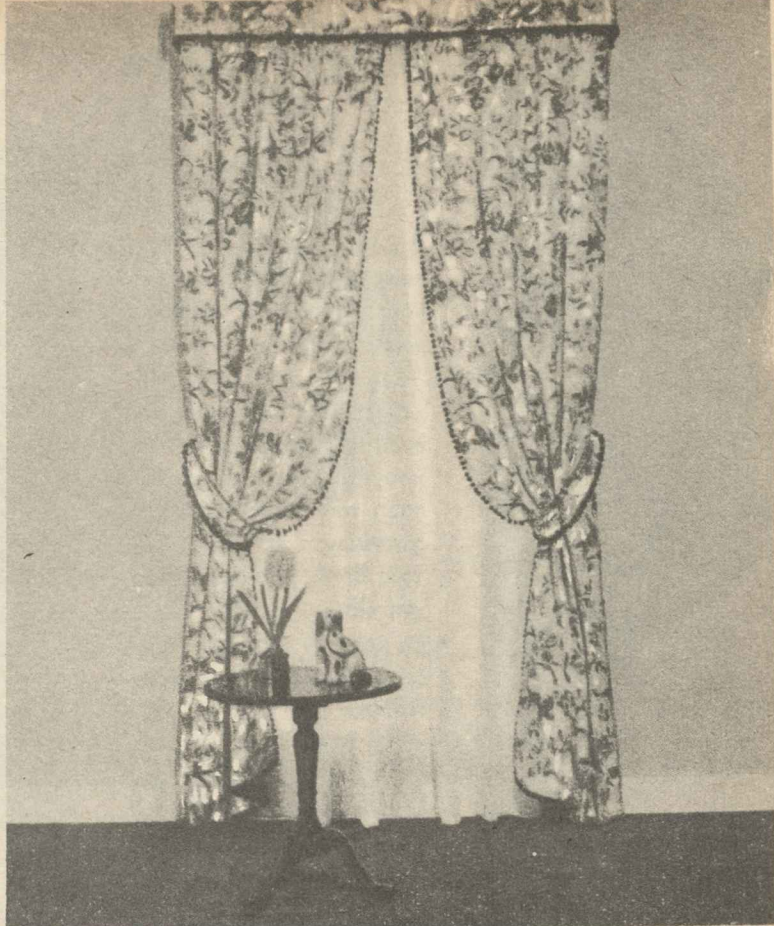
ΓΙΑ ΣΑΛΟΝΙ με επιπλά λουστραρισμένα σε χρώμα καφέ. Κουρτίνα από έμπριμέ θαμβάκερο με ριγές οι οποίες ξεκινούν με τέσσερα φαρδιάς πέννες και συγκρατούνται πολύ καλά τραηγμένες με λινά κορδέλες από σατέν σε ένα πολύ σκοτεινό χρώμα χωρίς λαμπρικήν.

ΓΙΑ ΚΕΙΝΟΝ, για τη διδολοθική του, το γραφετο του ή το δωμάτιό του. Κουρτίνες από καλό θαμβάκερο έμπριμέ, ντουμπλαρισμένες. Συγκρατούνται τραηγμένες από χοντρά, μεταξωτά κορδόνια. Ταιριάζουν πολύ καλά με όλα τα στυλ επιπλώσεως σε γραμμή λιτή και σοβαρή.

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΔΩΜΑΤΙΟ, ιδεώδεις για σκοτεινή και κάπως θλιβερή κάμαρα. Ζωηρόχρωμο κρετόν που δίνει μία πολύ χαρούμενη νότα στο ντεκόρ. "Ο «σιδηρόδρομος» καλύπτεται πολύ καλά από μία κορδέλα ίσια στο ίδιο ακριβώς ζωηρό χρώμα με τις κορδέλες, που συγκρατούν τις κουρτίνες.

ΓΙΑ ΣΑΛΟΝΙ "Η ΛΙΒΙΚ - ΡΟΜ, που βλέπει σε κήπο, έμπριμέ μονόχρωμο σε δυο τόνους του μπλέ. Το λαμπρικήν, οι κορδέλες, που συγκρατούν τις κουρτίνες, καθώς και ελόκληρες οι ίδιες, γαρνίρονται περίφημα με πολύ μικρές θαμβάκερες φούντες σε κόκκινο χτυπητό χρώμα.

ΓΙΑ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΛΙΒΙΚ - ΡΟΜ ύφανση με μοτίβα αφηρημένα. Είναι έπισης πάρα πολύ κατάλληλες για δωμάτια νεκρού ή κοπέλλας. Είναι κρεμασμένες σε κορνίζα από άσπρο θαμμένο ξύλο και γλυστρών σε ένα «σιδηρόδρομο» έ οποίος είναι κρυμμένος πίσω από αυτή την κορνίζα.

ΚΡΑΓΙΟΝ

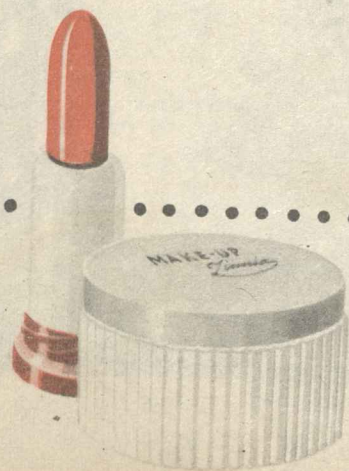
Zinnia

- Δημιουργήθηκε για την κομψή γυναίκα... που ξέρει πόσο αξίζουν δυο ωμορφα χείλη.
- Ίσως θα θελήσετε να αποκτήσετε και σεις αυτή την πνοή της κομψότητας. Το κραγιόν ZINNIA με την λιπαρή του απλότητα δεν στεγνώνει τα χείλη και τους δίνει μια βελούδινη γοητεία.
- Το κραγιόν ZINNIA χαρίζει χείλη έκφραστικά, γοητευτικά, προκλητικά.

ΜΕΙΚ - ΑΠ

Zinnia

- Ένα άριστο συμπλήρωμα της γυναικείας ωμορφιάς στους πιο ωραίους βελούδινους χρωματισμούς που προσδίδουν στο δέρμα μια ξεχωριστή γοητεία και άνταύγεια.
- Δέρμα Φωτεινό, νεανικό, βελούδινο για όλη την ημέρα.

Zinnia

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Ιστορία

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΝ ΙΑΤΡΙΚΗΝ

Από τα αρχαία μέχρι τα σημερινά χρόνια

Ένας σιωπηλός και άτακτος σμός ένώνει τη γυναίκα με τη τριτοκλή επιστήμη. Αυτή είναι η ψυχή που υπεστήριξε ή 'Ελπίδα' και καθηγήτρια του Πανσθενίου Μαριουλιανού. Δόξα Πανσθενίου, μιλώντας στο συνέδριο της Ιστορίας της Ιατρικής που έγινε από μερικούς ημέρες στο μαρμαρυγικό, είπε η κ. Νικολέττα, σκεπτική την κοινή γνώμη ότι η γυναίκα μπορεί να γίνει το ίδιο καλός γιατρός όπως και ένας άνδρας. Ίσως ακόμη και πολύ καλύτερα.

Ένας Κορινθίος εφευρέτης κατά αρχαιότητα προσέληψε από έναν Κανέλι από τους γιατρούς του να τον θεραπεύσει και τον έβαλε από τις δούλες έρωτα με τον δάδα. «Κύριε» του είπε γιατί δεν στη Λαίδη την έταίρα; «Όχι, απαντών με το θάσος της, φυσικά καλύτερο από κάθε άλλον άνθρωπο ή κυρία της. Τι θές να πεις;» η απάντηση. Τότε η δούλα εξήγησε ότι είχε ακούσει, ή Λαίδη είχε πει, φει πολλούς άσους με διάφορα μακα που τα έφτιαχνε ή ίδια.

Γότερα από κάποια σκέψη ή ταξ συνάντησε την Κορινθία έπειτα τη ρώτησε πόσα χρήματα ήθελε να τον γιατρέψει. «Χίλιες δραχμές» απάντησε η Λαίδη. «Ποτέ κανείς γιατρός δεν μου πήρε τόσα χρήματα. Θα έταίρα του άποκριθώ: «Όχι, μακάρι να είχα τόσα χρήματα να σου φιλώ το σπυρίδι μου. Τελικά έλατο συμφωνία, που λίγο έλειπε να γίνει ναυαγία για την τελευταία της ή γυναίκα του άρρώστου θέσε και να βρίσκει και αυτή μέσα στο μιάτιο κατά την ώρα της θεραπείας.

Πολύ λίγοι ξέρουν την ιστορία της Κορινθίας έταίρας που ίσως ήταν τόσο όμορφη και τόσο έλκυστική γυναίκα να γινόταν διάσημη από τις πρώτες γυναίκες - γιατρούς που αναφέρει η ιστορία. Η δάση των χρόνων ή ακόμα και ναίκαας απλώνεται προστατευτικά να από το κρεβάτι του άρρώστου γυναίκα ξέρε να απαλύνει τον πόνο ήδηγημένη από κάποιο ένοικο. Από το άναλφαρο άγγιγμα των βελών της κρέβεται ή μητέρα που χεται πάντα το θάνατο - έστω να τον συναντήσει. Ο άδρας γιατρός για να δημιουργήσει τη ζωή, η γυναίκα για να την προστατεύσει.

Έτσι δεν είναι ανεξήγητο γιατί αρχαίοι Έλληνες ανέθεταν τα πιο θεία της θεραπείας στην γυναίκα; μια από τις κόρες του 'Ασκληπιού; Ίσως που τη βλέπουμε ον κίονα σε βολο πολλών άριερωμάτων στην σκληριό ήταν άδελφή της 'Υγείας; Πανάκειας, της 'Ακροσής και της 'Υλγης. Η ειδικότητά της ήταν - η μολογία πάντα - ή γυναικολογία και κατά πρόκειται ή πατρική.

Είναι γνωστό πόσο περιωρισμένη ήταν ή 'Ελληνίδα κατά την αρχαιότητα. Ο Δημοσθένης της αναγνωρίζει ηγετιστικά μόνο δύο ρόλους - να σπουδαστεί γυναικεία και να είναι φίλος των έδων. Οι νόμοι της εποχής απαγόρευαν να σπουδάσει και να είναι ή την ιατρική, αλλά αυτό είχε άδελφες συνεπείες. Πολλές γυναίκες που επρόκειτο να γενήσουν δεν ήσαν

από αιδησούνη να τις βοηθούν άνδρες κατά τον τοκετό και πέθαιναν από αιμορραγία. Τα κρούσματα αυτά ήταν πάρα πολλά. Τότε μια 'Αθηναία του 17 αιώνα π.Χ. ή 'Αγνοδίκη, αποφάσισε να διορθώσει μόνη της αυτό που δεν είχε το θάρρος να διορθώσει ή κοινωνία. Φόρεσε άνδρικά ρούχα κι' άρχισε να παρακολουθεί τις παραδόσεις του περί σπουδών γιατρού της εποχής 'Ηροφίλου. Η επίδοσή της προκάλεσε άμέσως το θαυμασμό όλων των συναδέλφων της. Ο ίδιος ή 'Ηρόφιλος την αναγνώρισε σαν «τον καλύτερο δέν ήξερε το φύλο της και ίσως να μη το μάθαιναν ποτέ αν δεν έμπαινε στη μέση ή επαγγελματική άντιζήλια. «Ορισμένοι γιατροί μη μπορώντας να εξηγήσουν την προτίμησή των γυναικών προς το νεαρό συνάδελφό τους την κατηγορήσαν ως «άνδρα άπολαστώντα». Η υπόθεσι έφθασε στον 'Αρειο Πάγο και ή 'Αγνοδίκη άναγκάστηκε να άποκαλύψει το φύλο της. Αλλά τότε ή κατηγορία άλλάξε σόχο. Την κατηγορήσαν ότι «έθεράπευε παρά το νόμο». Η 'Αγνοδίκη έκινδύνευε να καταδικασθεί. Τελικώς όμως ή 'Αρειος Πάγος την έκήρυξε άθωα, πράγμα που ώδήγησε στην φήμη ενός νέου νόμου που επέτρεπε στις γυναίκες να σπουδάζουν γιατρού.

Η κ. Νικολέττα ανέφερε στην διμιλία της μια πυκνή ομάδα γυναικών που άκολούθησαν το παράδειγμα της 'Αγνοδίκης. Αν και ή νέος νόμος άνοιξε το δρόμο σε όσες γυναίκες ήθελαν να σπουδάσουν, οι συνθήκες ήταν πάντα δύσκολες, αλλά όταν ή Μέγας 'Αλέξανδρος μετατόπισε το πνευματικό κέντρο της εποχής στην 'Αλεξάνδρεια, παρατηρήθηκε μια άναζωπύρωση του ενδιαφέροντος των γυναικών για τις τέχνες και τα γράμματα. Η Αίγυπτιά Κλεοπάτρα, που δεν είχε καμιά σχέση με την έμνηνη έσολισσα έγραψε μία σειρά διελίων επάνω στη Χημεία και την 'Ιατρική που την έκαναν διάσημη. Άλλες περίφημες γιατρού της εποχής ήταν ή Πολυδαμόνα και ή Θεανώ, γυναίκα του Πυθαγόρα. Αυτή ή τελευταία αναφέρεται σαν πρώτη παιδίατρος της Ιστορίας. Υπεστήριξε την άποψη ότι ένα παιδί που γεννιέται στον έβδομο μήνα μπορεί να ζήσει.

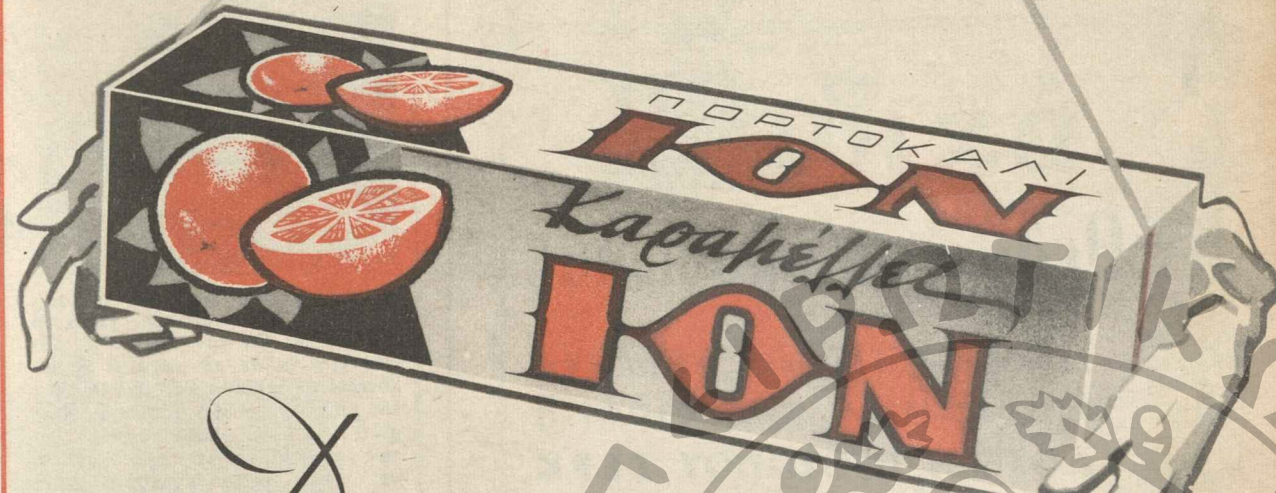
Κατά τους Ρωμαϊκούς χρόνους ή ροή των γυναικών στην ιατρική συνεχίζεται άμείωτη για να μεταφυσική άρ- γότερα στο Βυζάντιο. Η Μητροδώρα, ή Θεοδοσία, ή Ήληνα, ή 'Αναστασία, ή Φαρμακολύτρια, ή Σοφία, ή 'Ερμιόνη, με πάθος την επιστήμη του 'Ιπποκράτη. Ορισμένες μές παρέδωσαν συγγραμματα που φανερώνουν μεγάλη έπιστημονική κατάρτιση. Αλλά ξαφνικά ήλθε το σκοτάδι της δουλείας και όλα σταμάτησαν.

Σήμερα υπάρχουν στην 'Ελλάδα 929 γυναικείες γιατρού. Τόσες είναι γραμμένες στον ιατρικό σύλλογο της χώρας ως ή άριθμός τους μεγαλώνει συνεχώς ένα όρμητικό ποτάμι από την πο- κής. Σήμερα οι γυναίκες, έδω και θεί στον κύκλο της ιατρικής έπιστήμης, αλλά δεν πρέπει να ξεχνούν ποτέ γυναικείες, τις γνωστές και τις άγνω- στες, που τους άνοιξαν το δρόμο προς την έπιτυχία...

ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ζητήσατε Καραμέλλες ; ...

Δοκιμάστε τις καραμέλλες ION
ΤΟ ΝΕΟ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ ΣΟΚΟΛΑΤΟΠΟΪΑΣ

ION

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΕ ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ
ΤΗΝ ΠΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ

..... ΕΝΑ ΠΡΟΪΟΝ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Γωνία: 'Ακαδημίας και Χ.
Τρικούτη 18—Τηλ. 620.666
ΔΕΧΕΤΑΙ 5—8

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
ΚΛΙΝΙΚΗ ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗ
ΔΙΑΔΟΤΟ 49 — ΤΗΛ. 614.869

Ο ιατρός ΧΡ. ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗΣ, τώως έπιμελητής Μαιευτηρίου «ΜΑΡΙΚΑ ΗΛΙΑΔΗ», δέχεται έπισκέψεις καθ' έκάστην 11 — 1 και 5 — 7 μ.μ. και έπί συνεντεύξει. Τάς άπόρους άω- ρεάν έκάστην Τετάρτην.

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Ιατρός
Μαιευτήρ - Γυναικολόγος
Δέχεται καθ' έκάστην
9—12 και 5—7 ώς και έπί
συνεντεύξει. Χ. Τρικούτη
113 — Τηλ. 613.610

Θεληκτικό πρόσωπο!..

... με άπαλή και διάφανη
έπιδερμίδα σας δίδει η
ΛΟΣΙΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΕΡΚ
Έξαφανίζει κάθε άκαθαρσία
από τους πόρους, φρεσκάρει
και ξανανειώνει πραγματικά
το δέρμα του προσώπου σας.
Με μερικές σταγόνες έχετε
θαυμάσια αποτελέσματα.

**Scherk
Face
Lotion**

Αποκλειστικοί Αντιπρόσωποι:
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 25.739

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» ΣΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ

Μιά απ' τις ενοχλητικές δουλειές της νοικοκυράς είναι το να καθαρίσει το έσωτερικό της μπουγιότας, που ζεσταίνει νερό. Κι όμως δεν υπάρχει απλούστερο πράγμα! Θ' αποφυγάτε όλη αυτή τη φασαρία, αν θράξετε τακτικά μέσα μερικά φλούδια από καθαρισμένα μήλα. Έπειτα την ξεπλένετε, πριν βάλετε μέσα σ' αυτήν καθαρό νερό.

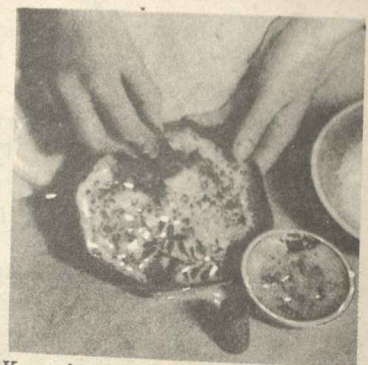
Ένας τρόπος για να καθαρίσετε τις πατάτες, χωρίς να πετάξετε τις μισές μαζί με τα φλούδια, είναι να τις βουτήξετε για λίγα λεπτά σε νερό που θράξει. Όταν τις ξεπλένετε, τα φλούδια θα έχουν απορροφήσει τα βρωμιάσματα, πράγμα που θα σας ελευθερώσει να τις σερβίρετε ετοιμές, χωρίς να πετάξετε τίποτα απ' αυτές. Θα έχετε μια σοδαρή αίσθηση.

Χρησιμοποιήστε άμεσα το μαϊντανό, που σας περίσισε, γιατί θα ξεραθεί και θα τον πετάξετε. Κόψτε τον ψιλόν με μαχαίρι ή καλντέρα με ψαλίδι και ανακατέψτε τον με λίγο φρέσκο βούτυρο. Μπορείτε, να τον χρησιμοποιήσετε, όταν χρειασθείτε, για σάλτσα σπανάκι, ορέτζι. Μια κουταλιά μέσα στη σούπα, δίνει θαυμάσιο άρωμα.

Αν έπεσε μελάνι στο τραπέζι, δαγίστε το, όσο είναι φρέσκο. Βρέξτε τον λεκέ άμεσα με ζεστό νερό. Μετά, με ένα καθαρό πανό, σκουπίστε τον. Μετά, με ένα καθαρό πανό, σκουπίστε τον. Μετά, με ένα καθαρό πανό, σκουπίστε τον.

Καμμία φορά τυχαίνει κάποιος απόσπекτος να σβήσει το τσιγάρο του, αντί στο στακτοδοχείο, μέσα σ' ένα από τα όμορφα μπάλ σας. Φυσικά οι κίτρινες κηλίδες δεν σας ένθουσιάζουν και θέλετε να τις εξαφανίσετε. Τρίψτε τις, λοιπόν, μ' ένα κομμάτι φελό, που έχετε βουτήξει προηγουμένως σε αλάτι. Οι λεκέδες θα φύγουν άμεσα.

Τη στιγμή, που παίρνετε να δάγκετε ένα αυγό, βλέπετε ότι είναι ρωγισμένο. Μπορείτε να το περαιοθήτε όμως χωρίς φόβο, ότι θα χυθεί το ασπράδι του έξω, αν το πιλάξετε με λαδόχαρτο σφίγγετε το ρωγισμό σε πολύ αλτιτισμένο νερό την ώρα που αρχίζει να θραύεται. Το αλάτι έχει την ιδιότητα να σφίγγει το ασπράδι του αυγού.

Αισθηματικά νερά

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΤΗΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ

Μια άναγνώστρια θέτει ένα λεπτό πρόβλημα, στο οποίο ζητά απάντησι. Και το πρόβλημα αυτό δεν είναι μονάχα προσωπικό, αλλά έχει γενικότερο ενδιαφέρον. Κι επειδή η στήλη αυτή σκοπό έχει να προσφέρει κάποια υπηρεσία, θα εξετάσουμε το πρόβλημά της. "Αν η εξέτασι αυτή ωφέλησι έστω και μιά μονάχα άναγνώστρια, που θρίσκει στην ίδια θέσι μ' αυτήν που θέτει το πρόβλημα, δεν θα μπορέσι να υπάρξει καλύτερη ικανοποίησι για μās.

Η κυρία, λοιπόν, αυτή μās γράφει ότι ο άνδρας της, ύστερα από δέκα χρόνια εϋτυχισμένου γάμου, την εγκατέλειψε. Και κάτι χειρότερο: την εγκατέλειψε γιατί πίστεψε ότι θρήκε άλλου άλλη αγάπη. «Δεν πιστεύω», γράφει, «ότι έχει συμβή το ανεπανόρθωτο. Άλλα θα συμβή. Όλα γκρεμίζονται γύρω μου κι' αυτό με κάνει να πονώ αφάνταστα. Θα ήθελα να πέθαινα...».

Ασφαλώς, επειδή είναι ευαίσθητη, ξεϋπνη και λογική καταλαβαίνει την κατάστασι της. Θα πέθαινε, λέει, «αν δεν ήταν τὰ παιδιά». Ένοιωσε, συνεχίζει, για μιά στιγμή τον πειρασμό να του ανταποδώσι χτύπημα στο χτύπημα, οφθαλμόν αντί οφθαλμού, δόντα αντί δόντος. Ανετήληθη όμως εγκαίρως ότι θάκανε τη θέσι της άπειρωσι χειρότερη εξευτελίζοντας τον εαυτό της και προσθέτοντας κι' άλλη άφορμή άπελπισίας.

Η άλλη αγάπη δεν είναι αγάνας εϋφομαχίας, αλλά ύπομονής. Η φυσική αντίδρα-

σι μιας πληγωμένης υπερφάνειας είναι η εκδίκησι. Άλλά στην ανεπανόρθωτη αυτή περίπτωσι, η εκδίκησι θα στρεφόταν εναντίον αυτής της ίδιας, με τη ντροπή του εξευτελισμού της και πρό πάντων γιατί δεν θά ήταν πιά για τον άνδρα της εκείνου που ήταν τόσα χρόνια. Γιατί άς μη γελιέται: μένει πάντα η γυναίκα του, εκείνη που αυτός αγάπησε και πήρε, που την έστησε σ' ένα θάθρο. Πού την άδικει τώρα, αλλά όχι χωρίς τύψεις.

Η άπόδειξι αυτού είναι, όπως γράφει η ίδια, ότι εκείνος είναι δυστυχισμένος. Ναι, είναι δυστυχισμένος. Ζή ένα είδος άρρώστειας. Άγαπάει άλλη; Μά μπορούμε να δνομάσουμε αγάπη αυτό που δεν είναι παρά τύφλωσι; Γιατί δεν πορείται γι' αγάπη, έστω κι' αν αυτός πιστεύη κάτι τέτοιο ειλικρινά, αλλά για ένα είδος πάθους. Έχει παρασυρθή από ένα κύμα, ένα άνεμοστρόβιλο. Το κύμα όμως θά ξαναπέσι. Η άλλη, θάθειά, διαρκής αγάπη δεν κάνει τον άνθρωπο δυστυχισμένο.

Δεν ξέρω αν αυτό το «ανεπανόρθωτο», που φοβάται η άναγνώστριά μας, συμβή. Στο άναμεταξύ, αυτό που συμβαίνει της είναι άνυπόφορο, αλλά πρέπει νάχη το κουράγιο, αν όχι τον ήρωισμό, ν' αντιμετώπιση την κατάστασι. Γιατί η άλλη αγάπη μπορεί να διατηρηθή και μετά την ικανοποίησι του πάθους, δεν συμβαίνει όμως το ίδιο όταν πρόκειται για έναν άπλο πόθο. Και τέτοια άκριθώς είναι η περίπτωσι αυτή.

Δέκα χρόνια παντρειάς... Όλα σιγά-σιγά μεταβάλλονται σε συνήθεια. Η γυναίκα, που η τρυφερότητα άποτελεί τη ζωή της, δέχεται την άργη αυτή μεταμόρφωσι της συζυγικής αγάπης. Άν καμμία φορά της έρχεται κανένας πειρασμός, τον άποδιώχνει άπό ένστικτο, άπό φρόνησι, άπό ήθικότητα, ά-

πό κλίσι προς την ίσορροπία. Έπίσης και γιατι αγαπά τον άνδρα της.

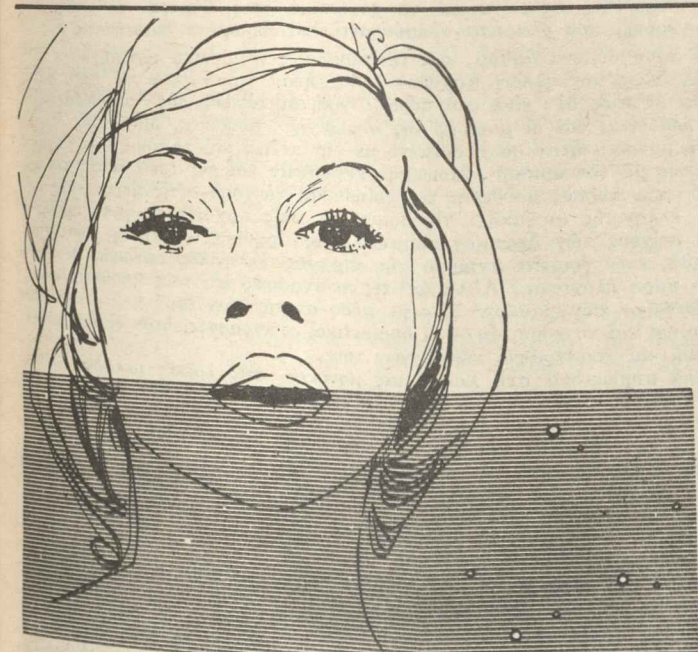
Άλλά εκείνος, ο σύζυγος, ο άνδρας, ο αϊώνιος αυτός άφελής είναι άπό τη φύσι του έρμαιο μερικών πειρασμών. Άν ύποκύψη σ' αυτούς, προσπαθή να θρή δικαιολογίες, έξηγήσεις, ρίχνοντας τα δλα στον έρωτα, που μερικές φορές δεν ύπάρχει καν. Κοροϊδεύει τον εαυτό του, γιατί κατά θάθος δεν θέλει να εγκαταλείψη τη γυναίκα του, ύστε να τον εγκαταλείψη αυτή. Θέλει και τη γυναίκα του και την «άλλη»! Ξέρει όμως, ότι αυτό είναι άπαράδεκτο, άδύνατο, είναι ντροπή.

Είπαμε παραπάνω ότι μιά γυναίκα πρέπει νάχη τον ήρωισμό ν' αντιμετώπιση μιά τέτοια κατάστασι. Νά δείξη άξιοπρέπεια. Καθήκον μιάς συζύγου είναι να σώση το γάμο της όταν αυτός κινδυνεύει. Μένοντας άδιάλλακτη και διώχνοντας κάθε άνόητη ιδέα αυτοκτονίας, να είναι ευγενική, ήρεμη, ύπομονετική... και πρό πάντων έλκυστική.

Μπορούμε ν' άπαντήσουμε και στην άπελπισμένη άναγνώστριά μας και σ' όσες θρίσκονται στην ίδια μ' αυτήν θέσι: Πιστέψτε μας, ότι ο άνδρας σας σας αγαπά. στην πραγματικότητα δεν αγαπά παρά εσάς. Θά ξαναγυρίσι σε σας, χωρίς άμφιβολία, ταπεινωμένος, στενοχωρημένος. Κι' αν τότε δεν σας ζητήσι να τον παρηγορήσετε, να τον βοηθήσετε, αυτό θά όφείλεται περισσότερο σε έγωισμό, παρά στο ότι δεν θέλει κάτι τέτοιο. Άπό σας εξαρτάται, να έχετε δλο το άναγκαίο τάκτ για να ξαναγίνη πάλι η ζωή και των δυό σας κανονική και άρμονική.

Η εϋτυχία πληρώνεται, άγαπητή κυρία. Αυτή τη στιγμή πληρώνεται άκριθά τη δική σας. Άλλά πείστε τον εαυτό σας ότι θά ξανάρθη, πιδ δυνατή, πιδ μόνιμη, κι' αυτή άκριθώς θά είναι η δίκαιη άνταμοιβή σας!

X.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ

Από έπιστημονικές έρευνες διεπιστώθη ότι: Κύριος συντελεστής για την νεανική και θροσερή τρυφερότητα του δέρματος είναι η περιεκτικότης του σε ύγρo. Με τό χρόνια όμως το δέρμα χάνει οϊγά-οϊγά αυτό τό ύγρo και αρχίζει να σιψά. Πρώτη ένδειξις είναι οι μικρές ρυτίδες γύρω από τό μάτια και τό στόμα.

Μιά άποτελεσματική λύσις.

Με την NIVEA έχετε την βεβαιότητα να εξουδετερώνετε την έλλειψι αυτή. Το δραστικό συστατικό της κρέμας NIVEA δίνουν στο δέρμα να πih. Έτσι άναπληρώνουν τό ύγρo του και ξανά δίνουν στο δέρμα την όμορφιά του.

ΠΡΟΙΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Παιδικά

Ώραία μοντέλα

νεώτατα, εφάμιλλα των καλύτερων Εϋρωπαϊκών, διά τό πλήρες ντύσιμο κάθε παιδιοϋ, μέχρις ηλικίας 12 έτών.

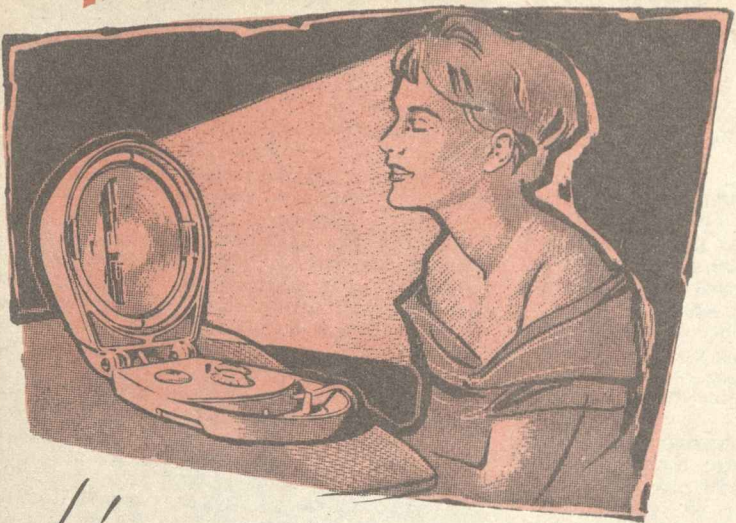
Φθινές τιμές

χάρις στην πολυετή πείρα, την άρτια όργάνωσι της παραγωγής και την μεγάλη κατανάλωσι.

Bambino
ΕΡΜΟΥ 21

Προίκες διά τό νεογέννητο Παιδικά ύποδήματα τύπου Ιταλίας Βαπτιστικά και είδη βαπτίσεως Νυφικά Φορέματα και είδη γάμου

Υγεία και ψρεδκασα

με ΥΠΕΡΙΩΔΕΙΣ ΑΚΤΙΝΕΣ
HÖHENSUNNE
- ORIGINAL HANAU -

QUARZLAMPEN GESELLSCHAFT M. B. H. HANAU

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ **ΣΗΜΕΝΣ ΕΛΛΑΣ** Η.Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 14 & 16
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: Ν. ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 66

Η ΔΕΡΜΑΤΙΝΗ ΖΑΚΕΤΤΑ ΣΑΣ

Καθαρίζεται
ΜΕ ΝΕΑ ΕΙΔΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

Στα ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΣΤΕΓΝΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 67 ΤΗΛ. 24.092
ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΩΣ ΛΟΥΜΙΔΗ (ΧΑΥΤΕΙΑ)

7. ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ

ΤΗΣ Κ. ΑΛΕΞ. ΑΛΛΑΟΥΝΗ

Κάθε έργο τέχνης έχει μια άοχη κι ένα τέλος, ένα εκκρίσιμο κι ένα επέσιμο, έντασι και χαλάρωσι, ακολουθεί κάποια άχνια, μια λογική — κι αυτό το λέμε «μορφή» ή, αν χρησιμοποιήσουμε την όρολογία που έχει επιβληθεί γενικά στη μουσική, «φόρμα».

Χωρίς μια καθορισμένη μορφή, δεν μπορεί να υπάρξει έργο τέχνης. Οι θεωρισμένες μορφές ακολουθούν οι ζωγράφοι, οι γλύπτες, οι ποιητές, οι λογοτέχνες. Μά τι λέω! Τό φορέμα σας, κυρίες μου, αν δεν έζησαν, δεν θάνα καθόλου ώραίο, γιατί κι αυτό είναι ένα έργο τέχνης που έζησε πάνω σ' όρισμα άχνια, σύμφωνο, βέβαια, με τη μόδα της εποχής, που δίνει τη βάση για τη μορφή που θ' ακολουθήσετε. Όπως κι ο λόγος, ή όμιλία μας έχει μια μορφή: λέμε λέξεις που σχηματίζουν τάσεις, που τονίζονται ανάλογα μ' αυτό που θέλουμε να εκφράσουμε, χωρίζονται με κόμματα ή τελείες — όταν ή πρότασι τελειώνει για τ' άρρη μια άλλη — ή με μαυμαστικά ή ερωτηματικά. Και μπορείτε να φανταστείτε ένα ποίημα με μια ακατάστατη παράταξι από στίχους, άλλο που άλλο πού κοντό, χωρίς μέτρο, χωρίς ουνμό; Όχι βέβαια. Κι έτσι, το ποίημα, υπάρχει μια μορφή, ένα σχήμα. Το ίδιο συμβαίνει και στη μουσική. Ένα μουσικό έργο, για να μάς δώσει μια ένια, μια λογική και χνική συγκίνηση, πρέπει νάχη «μορφή», «φόρμα».

Μορφή έχουν κι οι πιο πρωτόγονες λαϊκές μουσικές, όπως, π.χ., οι μουσικές των μαύρων της Αφρικής: το τύμπανο που συνοδεύει τις χορούς τους, χτυπάει ρυθμικά, κόβεται, ξαναρχίζει, δυναμώνει, γίνεται πιο δυνατά, ξαναδυναμώνει, σύμφωνα με τα χορευτικά τους ήματα, τα ποίημά τους γύρους, που όλα επαναλαμβάνονται σε ώριμα διαστήματα.

Σε προηγούμενα άρθρα, σάς εξήγησα πως ή μουσική των αρχαίων Ελλήνων, όπως και άλλων αρχαίων λαών, ήταν μονόφωνη. Αυτό που δεν θα πη πως δεν είχε μια μορφολογική διατύπωση, τόσο σπουδαία όσο στα, όσο είναι και οι μορφές της σημερινής μουσικής. Μόνο που, τότε ή μουσική ήταν σφιχτοδεμένη με την ποίηση και το χορό — άρα, «Ελληνες με τον όρισμό «Μουσική» έννοοσαν και τις τρεις αυτές τέχνες, δηλαδή την κυρίως μουσική, την ποίηση και το χορό — τις μορφές της αρχαίας ελληνικής μουσικής, τις δόσκιμες στις αρχαίες ποιητικές μορφές, στους στίχους των αρχαίων ποιητών, στις αρχαίες τραγωδίες, που ήταν διασωθή, ενώ γραπτά μνημεία της αρχαίας ελληνικής μουσικής δεν υπάρχουν παρά ελάχιστα. Άλλά απ' τις περιγραφές και τους χαρακτηρισμούς των αρχαίων συγγραφέων ξέρουμε πόσο στενά ήταν δεμένη ή μουσική με την ποίηση και το χορό, αφού οι δραματικοί συγγραφείς, ήταν οι ίδιοι και μουσικοί και χορογράφοι των έργων τους.

Άλλά μήπως και στη λαϊκή μας μουσική, στις λαϊκές μελωδίες — που είναι συνήθως μονόφωνες — στους λαϊκούς μας χορούς, δεν δόσκιμα με μορφή; Οι μουσικές φράσεις επαναλαμβάνονται, διαδέχεται ή μια τη άλλη με λογική σειρά και συνέπεια, έτσι που μπορούμε να παρακολουθήμε φυσικά και άβυστα τη ροή της μελωδίας, της μελωδίας που πάλι έρνε απ' το ρυθμό των στίχων, όταν ή μουσική είναι δεμένη με λόγια, και συνηθίζεται πολλή στη λαϊκή μουσική ή στήνεται πάνω στις τυπικές λαϊκές τών χορευτικών δηματισμών, όταν πρόκειται για καθαρά ρευντική μουσική.

Από τό τραγούδι ξεκίνησε ο άνθρωπος για να φτιάξη τα μουσικά όργνα, απ' τό τραγούδι ξεπήδησαν, χάρι στους σοφούς και μεγάλους μουσικούς — που πολλοί τους έμειναν, ως τόσο άγνωστοι — οι τούτες μουσικές μορφές που χαιρόμαστε σήμερα. Άπ' τό πολυφωνικό τραγούδι που παύει εργοῦσαν με τόσο πάθος στα μοναστήρια της Δύσεως ξεπήδησε μια πρώτη μορφή: ή πολύφωνη ή αντιστικτική.

Εδώ άνοιγω μια παρένθεση: Έπειδή σε προηγούμενα άρθρα, εξήγησα τί είναι αντίστιξι και τί άρμονία καλό θάταν να τούς έμαθαι έστε μια ματιά, για να κατατοπισθήτε καλύτερα. Κλείνει ή παρένθεση.

Η πολυφωνική μορφή γεννήθηκε τον παλιό καιρό, όταν ή μουσική ήταν κυρίως, αποκλειστικά σχεδόν, φωνητική. Στα μοναστήρια είχαν τότε τους πολυπόσωπες χορωδίες, που ήταν φυσικό να σκεφθούν να δημιουργήσουν μια άνεξαρτησία στην κίνηση των φωνών. Κι' έτσι με τον καιρό και την εξέλιξη γεννήθηκε ή αντιστικτική τέχνη, τό «κοντραπούντο» όπως ή καίφη φωνή «έτρεχε» κάτω απ' την άλλη, δημιουργώντας μίαν άλλη, ανεξάρτητη μελωδία, συνταγμασμένη όμως, σύμφωνα με ώρισμένους κανόνες, με τις άλλες φωνές. Αυτή ή τέχνη κατάντησε να γίνη άληθινή επιστήμη. Σ' ένα μέρα ξέρουμε μονάχα δίφωτες, τριφώτες, τετράφωτες χορωδίες. Στον 14ο και 15ο αιώνα οι μεγάλοι δόσκαλοι της πολυφωνικής σχολής των Κάτω Χωρών (Όλλανδία, Βέλγιο, Φλάνδρα) κατάντησαν να χορεύουν λειτουργίες για τριάντα, άκόμα και για πενήντα φωνές! Βέβαια, αυτά τα έργα δεν εύχαριστοῦσαν τό αυτί, κι' αν προκαλούσαν τό θαυμασμό σ' αυτούς που μπορούσαν να τα διαβάζουν, δεν συγκινούσαν. Άλλά, ως πού απ' αυτές τις πολύφωτες χορωδίες, βγήκε ή πολύφωνή ή αντιστικτική μορφή.

Η άλλη μορφή που γεννήθηκε άργότερα, είναι ή όμόφωνη που συνταγμασμένη τούς διάφορους ήχους, πάλι με ώρισμένους κανόνες που αποτελούν την τέχνη — και την επιστήμη — που λέγεται άρμονία: Συνταγμασμένη τούς ήχους σε συγχορδίες από τρεις, πέντε ή και περισσότερους ήχους. Θάλεγα, για περισσότερη κατανόηση, ότι ή πολυφωνική ή αντιστικτική μορφή είναι δοξόντια, ενώ ή άλλη, ή όμόφωνη, ή άρμονική είναι καθήνη.

Απ' αυτές τις δυο πρώτες και γενικές μορφές, βγήκαν όλες οι άλλες, με την εξέλιξη και με την καλλιέργειά τους απ' τούς διάφορους συνθέτες, που όμως, συχνά, στα έργα τους, χρησιμοποιούν και τις δυο αυτές μορφές, τόσο την πολυφωνική, όσο και την όμόφωνη. Τόσο την αντίστιξι, όσο και την άρμονία.

Από τις πιο παλιές μορφές, που χρησιμοποιούνται, βέβαια, και σήμερα, είναι ή «σουίτα» και ή «σονάτα».

«Σουίτα» (λέξις Ιταλική) θά πη ελληνικά «συνέχεια». Και άρχικά, στον 16ο και 17ο αιώνα, ήταν μια «συνέχεια» από τέσσερις χορούς, ίδιως γαλλικούς, που από τον 16ο αιώνα είχαν διαδοθή σ' όλη την Εύρώπη και που τα γαλλικά τους όνόματα υιοθετήθηκαν παντού κι' έτσι έμειναν για πάντα. Ίδου ή σειρά απ' αυτούς τούς χορούς: «άλλεμάντ», «σαρμπάντ», «μενέτ», «ζίγκ» ή «ροντό» που ή ρυθμική τους άγωγή, είναι στη σειρά: άλλεγκρο μοντεράτο, άντάτσιο, άλλεγκρέττο, άλλέγκρο. (Τους όρισμούς αυτούς εξήγησα σε προηγούμενο άρθρο). Στη Γερμανία ή σουίτα ή λένε «παρτίτα».

Ο χορός «άλλεμάντ» που θά πη «γερομανικός χορός» έχει μια περίεργη και λίγο άσπια ιστορία. Δεν είναι πραγματικά γερομανικός χορός, αλλά γεννήθηκε στη Γαλλία! Είναι ένας χορός σε τέσσερις χρόνους, μάλλον άργος (άλλεγκρο μοντεράτο) που εφευρέθηκε — λέει ή παράδοση — από τούς Γάλλους για να χοροδύνουν τούς δισκίνητους Γερμανούς φαντάρους! Ο άλλεμάντ είχε διαδοθή πολύ στη Γαλλία κατά τό 16ο αιώνα και οι Γερμανοί τον πήραν και τον υιοθέτησαν, χωρίς να φαντάζονται την ιστορία του! Οι Γερμανοί όμως συνθέτες έφτιαξαν απ' αυτόν τό χορό άριστοτεχνήματα.

Ο χορός «σαρμπάντ» είναι ένας εύγενικός, άριστοκρατικός χορός, που γεννήθηκε στην Ίσπανία — τον άναφέρει και ο Θεοδώρας (1547 — 1616), ο δμιογόνος του «Δόν Κιχώτη» — κι' έπειτα διαδόθηκε σ' όλην την Εύρωπη. Είναι ένας χορός σε τρεις χρόνους, άργος (άντάντε ή άντάτσιο).

Το «μενέτ», ή Ιταλικά «μενουέττο», είναι γαλλικός χορός με μέτρια κίνηση (άλλεγκρέτο), σε τρεις χρόνους, με πολλές φριγούρες, που απ' την αλλη του Λουδοβίκου 14ου, όπου χορεύονταν με πάθος από την άριστοκρατία, διαδόθηκε κι' αυτός σ' όλην την Εύρώπη.

«Ζίγκ» είναι ένας χορός Ισλανδικός, πολύ ζωηρός (άλλέγκρο) που εισήχθη στη Γαλλία κατά τό 17ο αιώνα, χορεύθηκε στην αλλη του Λουδοβίκου 14ου, διαδόθηκε σ' όλην τό γαλλικό λαό και χρησιμοποιή για πρότυπο σε πολλούς μουσικούς που έγραψαν «ζίγκες» — χορικά κομμάτια, που όμως δεν τούς πρώτους που γράψανε «ζίγκες», που τελειοποίησε, άργότερα, γράφοντας, που σε μερικές σουίτες αντικαθιστά την ζίγκ, ήταν άρχικά ένα γαλλοισμένη θέσι, σχηματίζοντας έπαιό. Τό ποιηματάκι αυτό, τό τραγουδούσαν και τό χορεύαν. Τό «ροντό» (ή λέξι βγαίνει από τη γαλλική λέξι «ρόντ» που θά πη «στρογγυλός») στη μουσική, είναι επίσης ένα κομμάτι με «έπαιό» όπου τό πρώτο και κύριο θέμα του επαναλαμβάνεται στη διαδρομή του κομματιού, τουλάχιστον τρεις φορές στον ίδιο τόνο.

Σε παλαιότερες «σουίτες», δόσκιμα και τό χορό «κουράντ», επίσης άσπια ιδιαίτερα στο βασιλείο Λουδοβίκου 14ο — τον χόρευε κι' ο ίδιος στά νούτα του. Τό 18ο αιώνα, αντικατέστησαν τό χορό «κουράντ» με τό μελωδικό.

Βοίσκιμα όμως σουίτες με περισσότερα κομμάτια, κατά την έμπειρία Μπαροκ, Πάσ - πιά, Ριγκοντίνο κ.ά. — και οι σημερινοί, οι σύγχρονοι συνθέτες, γράφουν σουίτες που όμως έχουν άπομακρυνθή έντελώς από τούς μουσικούς ρυθμούς και αποτελούνται από τέσσερα, πέντε ή και περισσότερα κομμάτια που τό καθένα τους εκφράζει και κάτι άλλο. «Αν έπιμένω όμως κομμάτια, είναι έπειδή απ' αυτήν τη σουίτα, γεννήθηκαν δυο νέες μεγάλες μορφές: Η «σονάτα» και ή συμφωνία.

Η πιο παλιά έννοια της λέξεως «σονάτα» είναι «αυτό που συνάγει», δηλαδή ήχους σε αντίθεση με τη λέξι «κάντατο», που προέρχεται από την Ιταλική λέξι «κάντο» (τραγούδι) και σημαίνει «αυτό που τραγουδιέται». Τα παλιά χρόνια λέγανε «σονάτα» τό ένοργανο κομμάτι που χρησιμοποιούσαν για εισαγωγή σ' ένα τραγουδιό έργο κι' ή λέξι έπαιρνε εδώ την έν-

Τί είναι «μορφή»
Πολύφωνη και όμόφωνη
Σουίτα και σονάτα
Μορφές παλιών χορών
Η συμφωνία

νοια του «πρελούδιου». Με μίαν άναλογία, άρετά παράλογη, δόσκιμα τη λέξι «σονάτα» στο πρώτο κομμάτι μιας σουίτας κι' αυτή ή σονάτα - πρελούδιο έδωσε τ' όνομά της σ' όλη τη σουίτα. Ίδου, για παράδειγμα, μια σονάτα του μεγάλου βιολονίστα Κορέλλι (1653 — 1713) για βιολί και κλαβισέν: σονάτα - πρελούδιο, άλλεμάντ, σαρμπάντ, ζίγκ.

Λέω παραπάνω πως ή μορφή της σονάτας γεννήθηκε από τη σουίτα. Και, πραγματικά, ή κλασική σονάτα άποτελείται από τέσσερα μέρη — σπάνια από τρία — που άντιστοιχούν άκριβώς στα τέσσερα μέρη της σουίτας κι' άντιστοιχούν, τό ίδιο επίσης, στους τέσσερις χορούς, μόνο που δεν τούς άναφέρουν, άλλά μόνο με τούς τίτλους: άλλέγκρο, άντάτσιο (ή άντάντε), άλλεγκρέτο, άλλέγκρο διδάσε, άκριβώς δηλαδή στους χορευτικούς ρυθμούς: άλλεμάντ, σαρμπάντ, μενουέτο, ζίγκ. Όταν ή σονάτα έχει μόνον τρία μέρη, τότε παραλείπεται τό μενουέτο.

Τάραχουν όμως πολλές σονάτες που άποτελούνται από ένα και μόνο κομμάτι: Είναι γραμμένες από τον Ιταλό συνθέτη Ντομένικο Σκαρλάτι (1685 — 1757), που ήταν περίφημος κλαβισνίστας και τις έγραψε για τό όργανό του. Σήμερα τις παίζουν όλοι οι πιανίστες. Οι σονάτες αυτές του Σκαρλάτι είναι άριστοτεχνήματα, καθάριες μουσικής έμπνεύσεως, που δεν άναφέρονται σε χορούς. Η σονάτα είναι έδώ, στο Σκαρλάτι, αυτό που ήταν άρχικά: ένα ένοργανο κομμάτι.

Με τον καιρό, ή σονάτα εξέλλοσεται και, περίπου από τό 1760, παίρνει μια χαρακτηριστική μορφή: Τπό την έπίδρασι του Ντομένικο Σκαρλάτι, του Τζιοβάννι - Μπατίστα Σαμαρτίνι (1701 — 1775), του Φίλιππου - Έμμανουήλ Μπάχ — γιου του μεγάλου Ίωάννου — Σεβαστιανού Μπάχ, οι συνθέτες χρησιμοποιούν δυο διαφορετικά θέματα όχι μόνο στο πρώτο μέρος, άλλά συχνά και στο καθένα από τ' άλλα μέρη της σονάτας. Αυτά τα δυο θέματα προσβάλλουν ιδιαίτερα στο πρώτο μέρος, τό άλλέγκρο. Τό πρώτο θέμα σ' αυτό τό άλλέγκρο είναι συνήθως ζωηρό, με λαμπερή ήχητικότητα. Τό δεύτερο, πιο εκφραστικό, πιο μελωδικό, συχνά πιο ήρεμο, είναι σε αντίθεση με τό άρχικό θέμα. Φυσικά, οι συνθέτες άναπτύσσουν αυτά τα δυο θέματα σύμφωνα με την έμπνευσί τους, χρησιμοποιώντας και τις δυο άρχικές μορφές, την πολυφωνική (αντιστικτική) και την όμόφωνη (άρμονια) με λογική πάντα, που δίνει στο σύνολο μίαν πραγματική συμμετρία. Οι σονάτες που γράφονται πριν από τό 1760, βασίζονται μάλλον, σ' όλα τούς τα μέρη, πάνω σ' ένα μόνο θέμα. Πάντως, οι σονάτες του Ντομένικο Σκαρλάτι και του Σαμαρτίνι προετοιμάζουν πολύ καθαρά την είσοδο των δυο θεμάτων που θά δοῦμε να φθάνουν σε μίαν ένιαστη τελειότητα έπεξεργασίας και ύψους στις σονάτες — και σ' άλλα έργα — των Χάιντν, Μότσαρτ, Μπετόβεν, Σοπνπερτ κ.ά.

Πριν κλείσω τό θέμα της σονάτας, πρέπει να σάς θυμίσω, πως έχει κατά τό τέλη του 1500, άρχες 1600, οι Ιταλοί κατασκευαστές μουσικών όργων, Άμάτι, Στραντινάρι, Γκουαρνέρι κ.ά. φτιάχνουν τα τέλεια βιολιά τους, τα τέλεια βιολοντσέλλα τους και αυτό δίνει άσπρη και δημιουργηθούν σονάτες όχι πιά για ένα μόνο όργανο, που συνήθως ήταν τό κλαβισέν, άλλά για βιολί και κλαβισέν — άσπότερα για βιολί και πιάνο — για βιολοντσέλλο και κλαβισέν και συχνά — συχνά δημιουργείται ή φόρμα του κονταρέτου, του κονταρέτου - γκρόσσο, της μουσικής δοματίου γενικά — μορφές που θά μάς άπασχολήσουν άργότερα.

Και τώρα ή συμφωνία. Είναι από τό 1750 περίπου που δίνουν αυτό τό όνομα σε μια «σονάτα όρχήστρας». Οι ίδιες διαρρέσεις κι' έδώ: τέσσερα κομμάτια στην ίδια διάταξι, στην ίδια κίνηση όπως στη σουίτα: Άλλέγκρο, άντάτσιο ή άντάντε, μενουέτο ή σκέρτσσο, άλλέγκρο - φινάλε. Οι μεγάλες συμφωνίες της κλασικής περιόδου είναι κείνες του Χάιντν, του Μότσαρτ, του Μπετόβεν, του Σοπνπερτ — άν και οι δυο τελευταίοι προσθέτουν στις συμφωνίες τους και τό ρομαντικό στοιχείο.

Την ίδια διάταξι και σχεδόν τις ίδιες μορφές υιοθέτησαν και οι καθαρά ρομαντικοί συνθέτες: Μέντελσον, Σούμαν, Μπράμς κ.ά.

Συμφωνίες έγραψαν και ο Μπερόλιος και ο Λίστ, άλλά ο περιγραφικός χαρακτήρας τους, τις έχωώσει έντελώς από τις συμφωνίες των άλλων συνθετών που άναφέρω παραπάνω, μ' όλο που κρατούν την ίδια σχεδόν μορφή.

Στό 17ο και 18ο αιώνα, με τη λέξι «συμφωνία» χαρακτηζόταν ένα μουσικό κομμάτι που χρησιμοποιή για ένοργανή εισαγωγή σ' ένα έργο τραγουδιό ή σε μια όπερα, ή σαν πρελούδιο σε μια σουίτα από χορούς. Χρησιμοποιούσαν επίσης μια «συμφωνία» σαν ένοργανο κομμάτι άνάμεσα σ' ένα τραγουδιό έργο, σαν έξοόρασι και των τραγουδιών και των άκραστών. Από τό 1750 περίπου, ή συμφωνία πήρε την πραγματική της έννοια, που είναι έντελώς άλλοιωτική απ' αυτήν της συμφωνίας που χρησίμευε για εισαγωγή ή για περισσότερη ποικιλία σ' ένα λυρικό έργο. Θά μιλήσουμε πιο έμπειριστομένα για τις κυριότερες συμφωνίες και τούς μεγάλους συνθέτες τους μίαν άλλη φορά, όταν ο χρόνος και ή περίοτασι μάς τό επιτρέψουν.

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΔΟΥΜΕ ΦΕΤΟΣ.....

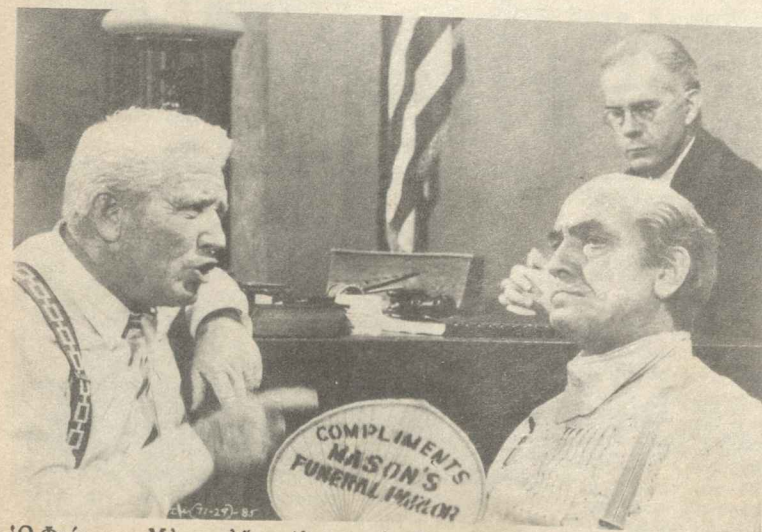
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Ο Μπέν Χούρ βοηθάει τον Ίησου να σηκώσει το σταυρό του μαρτυρίου.

Η Μαίριλιν Μονρόε και ο Ύθ Μοντάν στην ταινία «Ελα ν' αγαπηthoume».

Ο Φρέντερικ Μάρτς σ' έναν εξαιρετικό ρόλο στο «Κληρονομήσατε τον άνεμο»

Τί κινηματογραφικά έργα θα δούμε φέτος το χειμώνα; Οί διάφορες εταιρείες εισαγωγής ταινιών εξαγγέλλουν στα προγράμματά τους ότι θα προβληθούν άριστοι μιντια. Πολλές ταινίες αξίζουν αυτόν τον τίτλο, άλλες όμως όχι. Έμεις σάς παρουσιάζουμε εδώ τα έργα που διακρίθηκαν κατά έναν τρόπο στα διάφορα φεστιβάλ για τα όποια ο παγκόσμιος τύπος έγραψε ευνοϊκά σχόλια.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Η αμερικανική παραγωγή έρχεται πρώτη σε αριθμό ταινιών. Ας τις όμως λίγες ξεχωρίσουμε για την ποιότητά τους. Πρέπει πάντως να μολογηθεί πως ο φοβερός συναγωνισμός τηλεοράσεως και εφημερίδων ανάγκασε τους Αμερικανούς παραγωγούς να βελτιώσουν ακόμη την ποιότητα των ταινιών, εις βάρος της ποσότητας και να γίνουν πιο ζορπαστικοί και τολμηροί σε θέματα.

«Μπέν Χούρ»

Η ταινία με τα ένδεκα βραβεία Όσκαρ που διακρίνει τρισεως φορές θα προβληθεί φέτος και εδώ. Είναι δημιουργία του Γουίλλιαμ Γουίλλιαμς της «Μέτρο Γκόλντβιν Μάγερ» και θεωρείται από τις ταινίες που γίνονται κάθε δέκα χρόνια. Η υπόθεσί της είναι η ιστορία του Χριστού και έστι γεται στα πρώτα χρόνια του χριστιανισμού. Είναι και θρησκευτικό και θειά ανθρώπινο δράμα. Πρωταγωνιστούν ο Τσάρλτον Ηστον, ο Τζω Χώινς, η Χάγια Χάραχτ και χιλιάδες άλλοι.

«Ψυχή»

Το νέο έργο του Άλφρεντ Χίτσκοκ που η υπόθεσί του κρατάει άπο μυστική. Λένε όμως πως στην ταινία αυτή ο μαίτη του μυστηρίου της αγωνίας ξεπερνά τον εαυτό του. Πρωταγωνιστούν ο Άντον Πέρνι ή Τζάνετ Λη, ο Τζών Γκάβιν κι η Βέρα Μάιλς.

«Η γκαρσονιέρα»

Στο Φεστιβάλ της Βενετίας ενθουσίασε τον κόσμο η ταινία αυτή που γάλον σκηνοθέτου Μπίλλν Γουάιλντερ και η πρωταγωνιστή της Σα Μακλέην πήρε το πρώτο βραβείο ήθοποιας. Είναι μια πικάνικη και γεμινή κωμωδία στην οποία πρωταγωνιστούν επίσης κι ο Τζακ Λέον και ο Φορέντ Μάκ Μάρρεν.

«Έλα ν' αγαπηthoume»

Έγινε τόσος θόρυβος γύρω απ' την ταινία αυτή της Μαίριλιν Μονρόε που όλος ο κόσμος την περιμένει με περιέργεια. Μαζί της πρωταγωνιστούν ο Τ6 Μοντάν κι ο Φράνκ Βόν. Είναι ένα τολμηρό ρομαντικό σπαρτικό μένο από τον Τζωρτζ Κιούκορ.

«Υπό δέκα σημαίες»

Η ταινία αυτή γυρίστηκε στην Ίταλία από την «Παραμάνον» και είναι παραγωγή Ντίνιο ντε Λαουρόντις. Πρωταγωνιστούν ο Βάν Χάφελ Τσάρλς Λάτον, Μυλν Ντεμονζώ, Έλεονώρα Ρόσι Ντράγκο και Φίλιπ Λάτον.

«Φράντς Λίστ»

Η ζωή του Φράντς Λίστ μεταφέρθηκε στην οθόνη από τον Τζωρτζ Κιούκορ ο οποίος διαδέχθηκε τον Τσάρλς Βίντορ που πέθανε από συγκοπή στο γυρίσμα. Ο Τσάρλς Βίντορ είναι ο σκηνοθέτης που μας έδωσε το «Σπέν» και επί 15 χρόνια έτοιμαζε την ταινία αυτή. Πρωταγωνιστούν ο Ντάν Μπόγκαρτ, η νέα στάρ Καπυσίν και η Ζενεβιέβ Πάι.

«Η άσυγχώρητη»

Η τελευταία ταινία του σκηνοθέτου Τζών Χιοδστον είναι ένα έπαιό δράμα γύρω από το μίσος λευκών και εθνοροδέριμων. Οί κεντρικοί ήρωες της ταινίας είναι μία νεαρή Ίνδιάνη που έχει υιοθετηθεί από λευκή οικογένεια. Η «αδέλφια» της δεν έχουν την καταγωγή της. Αυτοί, όταν ή φυλή της γυρνά την πέρη πίσω, κάνουν άγώνα για να την κρατήσουν κοντά τους. Πρωταγωνιστούν ο Μπάρετ Λάγκαστερ κι η Άντρεϊ Χέμπερν, ο Άντον Μάρρεν Τζών Σάξον κι ο Τσάρλ Μπίκφορντ.

«Κληρονομήσατε τον άνεμο»

Το περίφημο έργο του συγγραφέα Τζέρομ Λωρενς που παίχτηκε κι εδώ στο θέατρο με τον τίτλο «Δίκη των Πιθήκων» γίνικε ταινία με αλλαγές από το Στάνλεϊ Κράμερ. Ο Φρέντερικ Μάρτς πήρε το πρώτο βραβείο ήθοποιου.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Στην ταινία «Η αλήθεια» ή Μπε - Μπε παίζει ένα δραματικό ρόλο.

Μία σκηνή από την ταινία «Επικίνδυνοι δεσμοί» που προεκάλεσε σάλο.

Η Φε. Άρνουλ και ο Άλ. Ντελόν στην ταινία «Ο δρόμος της διαφθοράς».

ποιίας για τη δημιουργία του αυτή στο Φεστιβάλ του Βερολίνου. Μαζί του πρωταγωνιστούν ο Σπένσερ Τρέισν και η Τζην Κέλλν.

«Ο καρπός του παρανόμου έρωτα»

Η ταινία αυτή αντιπροσώπευσε την Αμερική στο Φεστιβάλ των Καννών και είναι σκηνοθετημένη από τον Βιτόντε Μινέλλι. Πρωταγωνιστούν ο Ρόμπερτ Μίτσον κι η Έλννορ Πάρκερ.

«Η εκατομμυριούχος»

Είναι η ταινία που η Σοφία Λόρεν γύρισε στο Λονδίνο όπου της έκλειψαν τα κοσμήματά της. Είναι μία τολμηρή κωμωδία στην οποία πρωταγωνιστεί με τον Βιτόριο Ντε Σίκα.

«Θ' άνταμώσουμε σάν ξένοι»

Είναι ένα δυνατό έρωτικό δράμα δυο ανθρώπων που δεν είχαν το δικαίωμα ν' αγαπηthούν. Οί τολμηρές σκηνές του προκάλεσαν σκάνδαλο στην Αμερική. Είναι σκηνοθετημένο από τον Ρίτσαρ Κούνν με πρωταγωνιστές τον Κέρκ Ντάγκλας και την Κίμ Νόβακ.

«Η ώραία της Καλκούτας»

Η ταινία που έγινε άφορμή να κυκλοφορήσουν φήμες ενός ειδυλλίου μεταξύ της Τζίνας Λολομπρότζιτα και του Φράνκ Σινάτρα. Είναι ένα έρωτικό δράμα που διαδραματίζεται κατά τον πόλεμο, σκηνοθετημένο από τον Τζών Στέρτζις.

«Κορίτσι για όλες τις δουλειές»

Η άφραστη κι άμμητη Τζούντι Χολιντάη μαζί με το Ντήν Μάρτιν θα σάς χαρίσει δυο αξέχαστες διασκεδαστικές ώρες με την ταινία αυτή σκηνοθετημένη από το Βιτόντε Μινέλλι.

«Το θαύμα»

Η Κατίνα Παξινού πρωταγωνιστεί στην ταινία αυτή μαζί με την Κάρολ Μπέκκερ, το Βιτόριο Γκάσμαν και το Ρότζερ Μούρ. Σκηνοθεσία Άλντρινγκ Ράπερ.

«Το χορτάρι ήταν πράσινο»

Η ταινία αυτή γυρίζεται ακόμη στο Λονδίνο αλλά θα παυθή φέτος εδώ. Πρωταγωνιστούν τέσσερις μεγάλοι ήθοποιοί: Η Ντέμπορα Κέρ, ο Κάρολ Γκράντ, η Τζην Σίμονς κι ο Ρόμπερτ Μίτσον.

«Μαύρο πορτραίτο»

Η ταινία αυτή θ' άρδση ιδιαίτερα στις γυναίκες. Είναι ένα δυνατό κοινωνικό δράμα με πρωταγωνιστές τη Λάνα Τάρεν, τον Άντον Κούνν, τη Σάντρα Ντή και τον Τζών Σάξον.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Οί Γάλλοι με ωριμένες ταινίες τους «Νουβέλ Βάγκ» και μερικές άλλες έκαναν ένα τεράστιο άλμα και προσεγγίζουν κατά πολύ από τους άλλους λαούς στον κινηματογραφικό τομέα. Η άποδος αυτή συνεχίζεται και φέτος κι' έτσι θα δούμε πολλές καλές γαλλικές ταινίες.

«Μπαντεϊράντες»

Είναι το νέο έργο του Μαρσέλ Καμν δημιουργού του «Όρφεο Νέγκρο». Για τρίτη φορά ο Καμν πήγε στη Βραζιλία για να γυρίσει μία ταινία άφραστη σε διόγμα και μεγαλείο μέσα στη ζωντανή, του Άμαζονίου. Στην ταινία αυτή ξεαναβόσκουμε το έθνικό περιβάλλον, την ανθρωπιά και το συμβόλ από του «Όρφεο Νέγκρο». Εκτός από την Έλγκα Άντερσον και τον Ραμόντ Λουαγί, δύο ήθοποιους σχεδόν άγνωστους, οί άλλοι όλοι είναι Βραζιλιάνοι, που ο Μαρσέλ Καμν διάλεξε επί τόπου.

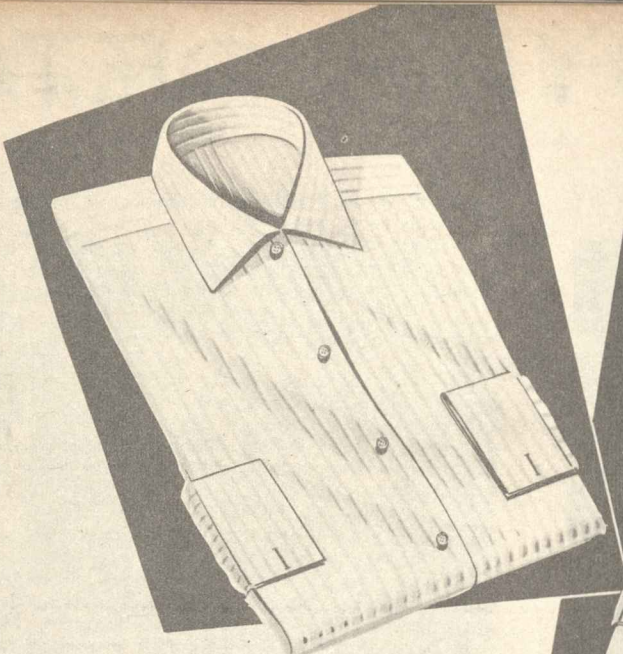
«Μοντεράτο Καντάμπιλε»

Είναι η ταινία του Πιτερ Μπουκ για την οποία η Ζάν Μορβό βραβεύθηκε στο Φεστιβάλ των Καννών με το πρώτο βραβείο ήθοποιας. Πρωταγωνιστεί με το Ζάν Πόλ Μπελμόντο, σ' ένα δράμα γραμμένο απ' τη Μαργκερίτ Ντυρά («Χιροσίμα, αγάπη μου») και δίνει μια πιστή εικόνα της ζωής στην επαρχία με το μυστήριο και την πληξί που τη βαραίνει.

«Ο δρόμος της διαφθοράς»

Μία ταινία «νουβέλ - βάγκ» του Μισέλ Μπουαρόν από το μυθιστόρημα του Μαρσέλ Αίμε που δείχνει την καταπίωσι και τη διαφθορά της σημερινής νεολαίας που αρχίζει από την εποχή της κατοχής. Είναι μία περιπέτεια πικρή, συχνά κωμική με ζωντανούς ήρωες. Πρωταγωνιστούν η Φρανσουά

Για επίσηςμες
περιστάσεις

Για κάθε μέρα

A black and white photograph of a light-colored, long-sleeved dress shirt. The shirt is laid flat on a dark, possibly black, surface. It features a pointed collar, a buttoned placket down the center, and buttoned cuffs. The shirt is oriented diagonally within the frame. The lighting creates soft shadows, highlighting the texture of the fabric.

ΠΟΠΛΙΝΕΣ ΥΠΟΚΑΜΙΣΩΝ ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ
 με θετικά πλεονεκτήματα: σταθερές ποιότητες, αναλλοίωτα
 εύγενικά χρώματα, εξαιρετικής ποιότητας νήματα,
 επεξεργασία **SANFORIZED**.

Με ό,τι βάζει ο νους σε δαμνακερά ύφασματα, η

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ΣΤΗΝ ΑΠΟΠΝΙΚΤΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ
ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

Πράγματι, σήμερα η ατμόσφαιρα των μεγάλων πόλεων έχει μολυνθεί σε σημαντικό βαθμό. Δεν έχουμε στατιστικά στοιχεία στη χώρα μας, αλλά έχει διαπιστωθεί ότι στη Παρίσι π.χ. τα 300 χιλιάδες αυτοκίνητα και οι 100 χιλιάδες περσινο μοτοσυκλέτες και μοτοσάκ που διατρέχουν κάθε μέρα τους δρόμους της γαλλικής πρωτεύουσας, εξαπολύουν σε τέσσερα λεπτά 200 περσινά εκατομμύρια λίτρες μονοξειδίου του άνθρακα και 400 εκατομμύρια λίτρες ανθρακικού οξέος. Και στα επιβλαβή αυτά αέρια έχονται να προστεθούν οι οσόνες και τα μικρόβια.

Ἡ ἀγῆσις τῶν μηχανῶν ἔχει μεταμορφώσει τις πόλεις σὲ κρατῆρες ἡφαιστείων. Κι' οἱ ἀερεποδοὶ διακρίνουν μὲρα μεσημέρι, ὅτι πληθαίνουν σὲ πόλιν, ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἐνὸς γκριζοπύλου καπνοῦ, ὅπως 4 ἕως 500 μέτρων, τὸν ὁποῖο μάλιστα ἀποκαλοῦν ἀτμοσφαιρική «λάσπη». Ἔτσι οἱ κάτοικοι τῶν μεγάλων πόλεων ζοῦν κωλύματα σ' ἕνα εἶδος διαθεροῦ σύννεφου.

Όπως έχουμε μάθει από το σχολείο, ο άριστος αέρας αποτελείται από 78% άζωτο και 21% οξυγόνο. Έπί πλέον, όλες θα θυμόμαστε τις συμβουλές να προσέχουμε όταν έχουμε στο σπίτι μας σόμπες ή μαγκάλια (παρά τις συγχρόνως ποσότητες στα μέσα θερμάνσεως, τα τελευταία αυτά επιζηούν ακόμα στέλνοντας κάθε τόσο και κανέναν στον άλλον κόσμο). Τό μονοξείδιο του άνθρακα που παράγεται από την καύση είτε να εξαιρετικό επικίνδυνο γιατί επιδρά στο αίμα, το οποίο δεν μπορεί ν' ανανεώσει πια τό οξυγόνο του κι' έχουμε τότε φαινόμενα ασφυξίας. Έτσι έπομένως τό καυσαέριο και τους καπνούς των εργοστασίων έχουμε και τους καπνούς και τα αέρια από χιλιάδες σόμπες πού εξαπολύονται στην ατμόσφαιρα τους· καπνούς τους συμβολίζουν κι' αυτές στη μόλυνση της.

Παίρνοντας σαν βάση τα στατιστικά στοιχεία που υπάρχουν για το Παρίσι, βλέπουμε ότι η θνησιμότητα των κατοίκων του ακολουθεί την καμπύλη της ποσότητας των βλαβερών αερίων που υπάρχει στην πόλη. Το μέξιμονο είναι τα χείμαυρα κι' αρχίζει να πέφτει από την άνοιξη.

Ἐχει παρατηρηθῆ ὅτι καὶ στὴν πλὴν θύειναι
ἐξοχὴ ὑπάρχει μὴ μόνον τῆς ἀτμόσφαιρας
Ἀλλὰ οὐ καμινάδες ἐκεῖ εἶναι σπάνεις καὶ ἔξω
τῶν φυτῶν κ' οὐ χημικὲς ἀντιδράσεις τοῦ ἔξω
φύου ἀπορροφῶν πολλὰ ἀπ' αὐτῆν. Ἀλλὰ στὶ
μεγαλόπολεις ἡ θόνηση αὐτῆς τῆς φύσεως εἶναι
ἀντίπαρκα. Τὸ ἔδαφος εἶναι ἀσφαλτοστρωμένον
καὶ ἡ ἐξέλιξη τῆς ἐπίδασης μερικῶν καχεκτικῶν
δενδρῶν τῶν πλατειῶν, τῶν κήπων ἡ τῶν δεν-
δρῶν τοιαυτῶν δὲν μπορεῖ νὰ ἰσοφαρίσῃ τὴν ἀνά-
θυμιάς τῶν ἐξοστύσεων, τῶν καπνῶν τῶν
μέσων θερμάνσεως καὶ τὰ καυσάδια τῶν αὐτο-
κινήτων. Ἀλλωστὲ, μολονότι τὸ ἔδαφος εἶναι
ἐλαφρὸς θερμότερο, σὲ μὴ πυκνοκατοικημένῃ
περιοχῇ παρὰ στὴν ὑπόληψιν, ἔχει παρατηρηθῇ
πὶ τὰ ὁπωσδήποτε δέξ.

των πόλεων ὑπολείπονται κατὰ πολλὴν τὴν μέγαν
ὕψαινον σὲ παραγωγή. Ταυτοχρόνως καὶ ἡ βλά-
στησι φαίνεται πρὸς ἐπιβάρυνσιν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώ-
που. Οἱ κηπουροὶ τοῦ Παρισιῶν ἀντικαθιστοῦ-
νται μετὰ πλείονος κατανάλου, πρὸς τὰ φύλλα του-
τῶν ὁσόνδε τῆς ἀτμοσφαίρας ἐξέρχονται καὶ τὸ φυσικὸν

και το φυσικό χρώμα της ατμόσφαιρας άλλαξαν από ταλαινίδες. Το εκκλησάκι αυτό φαινόταν από κίτρινη ο καυτή της τοιχοποιίας. Τα δέντρα της φρόνης Κετλερβουελ. Στο Μάντσεστερ και οι λωρίδες ήταν σκοτεινά χέντρα, τα 98% από τις πετο
Οι μεγάλες πόλεις έχουν τους ημερολόγιο, όπου βρίσκουμε συχνά τις σήμερες. Έτσι στο Παρίσι, στις 6 και

Φεβρουαρίου 1954, με ομιχλώδη καιρό, η αναλογία των ανθρώπων όξινε έφτασε τις 50 λίτρες και μάλιστα ανέβηκε ως τον τρομακτικό αριθμό των 92 λιτρών στις 11 το πρωί, πράγμα που έξηγεί τη μεγάλη θνησιμότητα κατά τις επόμενες έβδομάδες. Στην 'Αγγλία, ένας μαύρος αριθμός υπάρχει στην ιστορία της ατμοσφαιρας. Το Λονδίνο γνώρισε 8.000 νεκρούς ύστερα από μιάν ομίχλη το Δεκέμβριο του 1912, περισσότερους δηλαδή από την επιδημία της χολέρας του 1866. 'Αλλά αυτές ήταν ημέρες εξαιρετικές που εύτυχως δεν επαναλαμβάνονται συχνά. Ένας άνθρωπος, εισπνέοντας κατά μέσον όρο, σε κανονικό καιρό, 500 λίτρες αέρα την ώρα, εισάγει κάθε μέρα στους πνευμόνες του 2,4 χιλιοστά του γραμμαρίου ανθυγιεινές σκόνης, πράγμα που είναι ήδη σημαντικό. Σε ημέρες πυκνής ομίχλης το ποσοστό μεγαλώνει πάλι πολύ.

Κατά μία κανονική ημέρα, αλλά χωρίς άνεμο, όταν ένα στρώμα θερμού αέρος βρίσκεται ακί- νητο πάνω από ένα στρώμα ψυχρού, οι τοξικές αναθυμιάσεις παραμένουν στο επίπεδο του εδά- φους. Είναι το φαινόμενο που οι μετεωρολόγοι ονομάζουν «άντιστροφή θερμοκρασίας», που συν- τελεί στην αύξηση της ανθυγιεινότητας των πό- λεων. Το φαινόμενο αυτό, συχνότατο τις πρωί- νες ώρες, μάς επιβάλλει ν' αερίζουμε τα δωμά- τιά μας τη νύχτα κι' όχι τις πρώτες πρωινές ώ- ρες ή την ημέρα, όπου η μόλυνση της ατμοσφαι- ρας είναι πολύ μεγάλη.

«Άλλα ο πρώτος κίνδυνος αρχίζει μέσα στους
τέσσερις τοίχους μας. Ένα μέρος με περιω-
γμένη ατμόσφαιρα γίνεται ανθυγιεινό μόλις η
αναλογία του ανθρώπινου όξυος φτάσει τις 100
λίτρες για κάθε 100 κυβικά μέτρα αέρα. Ένα
μικρό σαλόνι που βρίσκονται τρία πρόσωπα κι
όπου καπνίζουν, περιέχει 250 λίτρες κι' επί πλέον
μερικές χιλιάδες σπόρια, όπως λέγονται μερι-
κοί μικροοργανισμοί. Μία μεγάλη άποθυκή, ένο-
χότομο, ένα βαγόνι του ηλεκτρικού γεμάτο ε-
πιβάτες περιέχουν έως 20.000 σπόρια κατά κυβί-
κό μέτρο αέρα. Φανταστείτε, λοιπόν, τι γενική
κινητικότητα των αμυντικών δυνάμεων του όρ-
γανισμού μας πρέπει να γίνει για ν' αμυνθεί έ-
ναντιον όλων αυτών των έχθρών, αερίων και
μικροβίων.

Τὰ θειώδη αέρια πού εκπέμπουν τὰ ἐργοστάσια εἶναι πῶς ἐπικίνδυνα ἀπὸ τὸ ἀνθρακικό. Στὶς εὐρωπαϊκὲς μεγαλουπόλεις προκαλοῦν ζημιές ἐκατομμυρίων κάθε χρόνο.

Τὸ χεῖρότερο ὅμως ἀπ' ὅλα εἶναι τὸ μονοθέσιο τῶν ἀνθρώπων, αὐτὸ ποὺ προκαλεῖ τὸν θάνατόν ἀπὸ μαγκάλια καὶ ποὺ ἐκπέμπουν τὴν αὐτοκίνηση στὸν δρόμόν μας. «Ὅταν κάποιος Γάλλος διαπίστωσε τὸ συμπέρασμα ἀπὸ ἐρευνές του, ὅτι ἕνας τροχονόμος τῶν Παριεῖς δηλητηριοῦνταν κάθε φορὰ ποὺ σήκωνε τὴν ἀσπὴν ράβδον του, θεωρήθηκε γιὰ φασέρ. Ἄλλὰ διαπιστώθηκε πράγματι ὅτι τὴ στιγμή ποὺ ξεκινῶν οἱ σειρές τῶν αὐτοκινήτων, οἱ ἐξατμίσεις τῶν αὐτοεὶν πολυαέρια θάλασταια ποὺ ξερνοῦν μο νοξείδιο τῶν ἀνθρώπων (1 ἑὸς 10%) σὲ σημεία ποὺ ἀποχρῶνούνται συχνὰ γι' ἀντικαταθίπτον τῶν ἀστυφύλακες τῶν πολυσυναισῶν σταυροδρόμι ῶν, γιὰτὶ παρουσιάζουν μερικὲς φορὲς πονοκε ῶν, ἀπύντες, ἐμετοῦς...

Έχει επίσης διαπιστωθεί ότι ένας ενήλικος περνώντας πίσω από ένα αυτοκίνητο του οποίου ο κινητήρας λειτουργεί όλη τη διάρκεια του ταξιδιού, συλλέγει επι λίγες στιγμές αέρα φορτισμένο με 1% μονοξείδιο του άνθρακος. Είναι γνωστό όμως ότι αρκεί ν' αναπνεύσει κανείς το διπλάσιο επί λίγα λεπτά για να πεθάνει από ασφυξία.

Εύτυχος στην Ἀθήνα, τὸ καπὸ δὲν ἔχει φθάσει βέβαια στὸ βαθμὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν μεγαλοπόλεων καὶ μὲ τὰ μέτρα ποὺ παίρνονται θὰ περαιοστοίχη σημαντικά. Μιὰ ιδεώδης λύσι θὰ ἦτα ἡ δημιουργία πόλεων ποὺ ν' ἀερίζονται πιδ καλά. Ἄν ὅμως οἱ πόλεις μας ἔχουν ἀκόμα πολλὰ στενοσόκακα, πολλὰ ἀνθυγιεινά σταυροδρόμια ὑπάρχει ἕνας πρόχρονος τρόπος ν' ἀγωνιστοῦμε ὥς ὅτου ἐπιτευχθοῦν καλύτερες ὑγιεινὲς συνθήκες: νὰ φεύγουμε γιὰ τίς ἐξοχὰς συχνά.

A diagram of a window with a label 'B' pointing to the bottom edge.

← Α
Για να πάρουμε τα μέτρα
γιά στον μετρούμε το μήκος
του «αιδηροδρόμου» από
τον οποίο θα κρεμάσουμε
το ΣΤΟΡ (Σημείο Α) Συμφω-
να με το μήκος αυτό θα σου-
ρωθή το ΣΤΟΡ Ένω το φάρ-
δος του ύψασματος πού θα
διαλέξουμε πρέπει να είναι
1¹/₂ φορές τουλάχιστον.

Παράδειγμα: Σιδηρόδρομος
1,20 μέτρου, ύψασμα 1,80.

Υπολογίζουμε τα μέτρα για το ύφασμα που θα απαιτηθῇ... Για 10α ΣΤΟΡ, μετρώντας από τον σιδηρόδρομο μέχρι το δάπεδο (Σημείο Β'). Προσθέτουμε φυσικά το στρίψωμα (30-40 πόντους για κάθε φύλλο).

Για κουρτίνα με βολάν
πρέπει να λογαριάσουμε
και το ύφασμα για το βολάν
και το λαμπρεκαίν.

Κάθε οδηγία σχετική με τα ΣΤΟΡ, θα σας δοθή πρό-
δρομα από το πεπαιγμένο προσωπικό του ειδικού
καταστήματος ΜΙΖΡΑΧΗ (Καλαμιτών αρ. 10
όπου θα βρείτε όλων των ειδών υψόμετρα δια ΣΤΟΡ
σε τιμές αποθήκης και εάν θέλετε να αποφύγετε
περίττο κόπο θα σας ρυθύνει τα ΣΤΟΡ σας, τέλεια
και σε τιμή συγκρατητική.

"ΜΙΖΡΑΧΗ"
ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ 10

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΒΟΥΛΑΖ
ΕΛΒΕΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΣΤΟΦΦΕΛ & ΣΙΑ (ΨΑΡΑΚΙ)

Το πορτραίτο μιας κοπέλλας, που δεν βασανίζεται από συμπλέγματα, αλλά θινά ή φανταστικά.

Αυτή τη φορά, είχαμε την ιδέα να παρουσιάσουμε μια κοπελίτσα και να την παρακαλέσουμε να μας μιλήσει για τις σκέψεις της, τις επιθυμίες και τα σχέδιά της, αλλά προπαντός για τον τρόπο, που ζει και ψυχαγωγείται.

Η Άννα Κ. είναι δεκαπέντε ετών, εφέτος θα πάει στην πέμπτη γυμνασίου και είναι καλή μαθήτρια, γιατί έχει καταλάβει το νόημα και την αποστολή του σχολείου και έχει ήδη αρχίσει να σκέπτεται την αριανή της ζωή, που πρέπει να είναι η ζωή μιας σύγχρονης γυναίκας με μια καριέρα μπροστά της. «Έχει καταλάβει το νόημα και την αποστολή του σχολείου... Σ' αυτή τη μικρή φράση κρύβεται ολόκληρη η επιτυχία της Άννας, γιατί μπορεί να πη κανείς αδιάστακτα, ότι η Άννα είναι ένας επιτυχημένος άνθρωπος στα δεκαπέντε της χρόνια κιόλας. Αν όχι όλα, πάντως τα περισσότερα παιδιά δεν έχουν κατανοήσει την αποστολή του σχολείου και ίσως να μη φτάνει έντελως γι' αυτό. Ίσως θα έπρεπε περισσότεροι δάσκαλοι και ιδίως καθηγητές να εξηγούν το ρόλο της διαπαιδαγωγικής και της μορφώσεως με τρόπο πειστικό, στους μαθητές.

Η Άννα έχει την τύχη να μη ανήκει στη μεγάλη αυτή κατηγορία. Έχει επίσης την τύχη να μη συγκαταλέγεται στον τύπο εκείνο των εφήβων, που βασανίζονται από συμπλέγματα (αληθινά ή φανταστικά). Είναι απλή, χαρούμενη και περίεργη για όλα τα πράγματα, που συμβαίνουν γύρω της, γιατί θέλει να μάθει τόσα πολλά, να σχηματίσει γνώμη για κάθε ζήτημα.

Εύτυχως, έχω γονείς συγχρονισμένους, μάς λέει. Με αφήνουν να κάνω ό,τι θέλω, χωρίς να μου δίνουν να καταλάβω ότι με παρακολουθούν διακριτικά και φροντίζουν να με κατευθύνουν εκείνοι. Έγω, πάλι, ξέρω ποιά είναι τα καθήκοντά μου, οφείλω να μελετώ και να τους υπακούω. Άλλα μεταξύ μας υπάρχει μεγάλη φιλία και κατανόηση.

Πώς ζει

Η Άννα είναι ένα κορίτσι φρόνιμο, αλλά κάποτε λίγο ανυπόμονο να μεγαλώσει, να γίνει γυναίκα, να κάνει το κεφάλι της. Όταν ήταν μικρότερη, ήταν πολύ δειλή, αλλά η μητέρα της τη βοήθησε να υπερνικήσει αυτό το ελάττωμα, θάζοντάς την να σχετι-

Η ΑΝΝΑ ΕΙΝΑΙ ΔΕΚΑ ΠΕΝΤΕ ΕΤΩΝ

Η 15χρονη μαθήτρια, που ανάμεσα στο σχολείο και στο σπίτι ετοιμάζει την γυναίκα και στη δύσκολη αυτή περίοδο ασχολείται με τις σπουδές της, την εμφάνισή της και σκέπτεται το μέλλον

ζεται με πολλόν κόσμο, να κάνει γνωριμίες. Ένα άλλο ελάττωμα της Άννας, όπως ομολογεί ή ίδια, ήταν η τεμπελιά. Για να την κάνει ή μαμά της να ενδιαφερθεί για τις δουλειές, που δεν της άρεσαν, την έβαζε να προσκαλή στο σπίτι τις φίλες και τους φίλους της και την άφινε να ετοιμάζει μόνη της τα πάντα.

Τώρα η Άννα θρίσκει πολύ ενδιαφέρον σ' αυτές τις δουλειές ενώ συγχρόνως απέκτησε μια θαυμάσια πείρα διοργανώσεως μιας «δεξιώσεως».

Για να με κάνουν ν' αναπτύξω πρωτοβουλία, λέει μ' ένα έξυπνο χαμόγελο, έπειδή, είναι ή αλήθεια, πως ήμουν υπερβολικά άτολη και άναποφάσιστη, μου έκαναν ένα πείραμα, που πέτυχε απόλυτα και για το οποίο τους χρωστάω ευγνωμοσύνη. Μέχρι πέρσι το δωμάτιό μου ήταν ταπετσαρισμένο με χαρτί με παιδικά μοτίβα και τα έπιπλα του ήταν για μικρό κοριτσάκι, με ροζ έπιπλα, λουλούδια και ζωάκια. Μια μέρα, γυρίζοντας απ' το σχολείο, το θρήκα άδειο έντελως, ακόμα και ή ταπεταρία ήταν θγαλμένη. Μου έδωσαν ένα μικρό, σχετικά, χρηματικό ποσόν και μου ανέθεσαν να εξοπλίσω και να διακοσμήσω το δωμάτιό μου, όπως ήθελα και χωρίς καμιά βοήθεια. Πέρασα εβδομάδες σκληρής δουλειάς. Έκανα σχέδια σε χαρτιά και τα συζητούσα τα θράδα, μετά το φαγητό, μαζί τους, για να με συμβουλευθούν και να λύσουν τις απορίες μου. Είδα δεκάδες σχετικών περιοδικών, κατέβηκα στα μαγαζιά δεκάοκτώ φορές και στο τέλος έφτιαξα το δωμάτιό μου, καινούργιο και με τη σφραγίδα του προσωπικού μου γούστου. Στο τέλος, είχα αποκτήσει τέτοια αυτοπεποίθηση, ώστε πρότεινα στίς φίλες μου να διακοσμήσω και το δικό τους!

Πώς διασκεδάζει

Φυσικά ο ελεύθερος χρόνος της Άννας είναι περιορισμένος στίς Κυριακές και τίς διακοπές, γιατί ή μελέτη είναι ή πιο σημαντική ασχολία για μια δεκαπεντάχρονη νέα. Φροντίζει να διαβάσει τα μαθήματά της το Σάββατο το απόγευμα και κρατάει την Κυριακή αποκλειστικά ελεύθερη. Έχει πολύ καθαρές αντιλήψεις.

Μου άρεσει πολύ ή θάλασσα, λέει, και το καλοκαίρι πηγαίνω συχνά για κολύμπι με το μπαμπά μου. Δεν είμαι δεινή κολυμβήτρια, αλλά διασκεδάζω πολύ κι' άλλωστε τρελλανόμαι να περνάω την ημέρα μου ολόκληρη μαζί με το μπαμπά, που μου φέρεται σαν παλιός φίλος.

Όταν μένη στην πόλη, πηγαίνει με τους γονείς της στον κινηματογράφο ή καλεί στο σπίτι τους φίλους της κι' άλλοτε πηγαίνει στο σπίτι κάποιου απ' αυτούς. Η μαμά της την αφήνει να πηγαίνει στα σπίτια τους, γιατί είναι δλοι πολύ γνωστοί και γιατί ή Άννα γυρίζει πάντοτε πριν από τίς δέκα το θράδυ.

Πώς ντύνεται

Η μικρή μας φίλη ανήκει στην πλειονότητα των εφήβων, που ζούν υπό την προστασία και την κυριαρχία των γονιών τους, που είναι υπάκουοι, που ντύνονται όπως τους συμβουλεύει ή μαμά τους και που δεν θάφονται καθόλου. Είναι ή απλή κοπελίτσα, ή πραγματική μαθήτρια.

— Όταν θα είμαι μεγάλη, μάς είπε, δη-

λαδή σε δυο - τρία χρόνια, θα μου άρεσε να έχω μερικά φορέματα εξαντρίκ, να φορώ ψηλά τακούνια, να θάφω λίγο τα χείλη μου και να μεταχειρίζωμαι πούδρα. Άλλα τώρα.

Και προσθέτει γελώντας: — Δοκίμασα να θάλω τα φουστάνια μαμάς, ξέρετε και να θάψω τα χείλη με τα νύχια μου... αλλά ήμουν τόσο γαλήνια, που αναγκάστηκα να δικαιολογήσω απάντητά μου, που δεν της άρεσε διόλου.

Στην τάξη της είναι δυο - τρεις κοπέ-

λες, που ντύνονται «σαν μεγάλες», αλλά ή Άννα καταλαβαίνει πως δεν κάνουν καλά. Για κάθε μέρα της άρεσει να φοράει πουκάμισα, φούστες και πουλόβερ. Προτιμά τα κλασικά χρώματα, το κόκκινο με το γκρι και το μπλε καθώς και το καμνλό. Επίσης τις ίσιες, αλλά όχι στενές φούστες, τις πλσιέ ή τις ελαφρά φουσκωτές.

Για τίς πιο ειδικές περιπτώσεις, φοράει φορέματα σεμιζιέ, απλά, μονόχρωμα ή σκωτεινά και ελαφρά ταγιεράκια σε φωτεινά χρώματα. Φοράει μοκασίνια και χρωματιστά σοσόνια με τα σπόρ φουστάνια της. Μετά από «έπισημα» της επιτρέπεται να φοράει σαρπνία με δυο - τρεις πόντους τακούνια.

Πώς φροντίζει τον εαυτό της

Η Άννα ξέρει τί σημασία έχει ή καθαριότητα και ή τάξη για την ηλικία της. Ακόμα και οι τόσο μικρές μπορούν και οφείλουν να περιποιούνται τον εαυτό τους. Άλλα ή δική τους αισθητική κούρα, ονομάζεται απλώς «κούρα καθαριότητας». Πράγματι, ή Άννα καθημερινά σαπουνίζει με σχολαστικότητα το πρόσωπο, τα χέρια και όλο της το σώμα, θουρτοίζει τα δόντια της και τα μαλλιά της.

Μια φορά την εβδομάδα λούζεται και λιμάρει τα νύχια της, που τα κρατάει κοντά, για να τους δώσει ένα ωραίο σχήμα οβάλ.

Άλλα ούτε περνάει απ' το μυαλό της να τους περάση ένα θερνίκι, έστω και τελείως άσπρο.

Συμβουλές στίς συνομήλικές της

Η μικρή μας φίλη δίνει μερικές συμβουλές σ' όλες τίς συνομήλικές της, που αντιμετωπίζουν τα προβλήματα αυτά:

— Άν οι γονείς σας δεν σας επιτρέπουν να πηγαίνετε στα πάρτυ των φίλενάδων σας, παρακαλέστε τους να σας επιτρέψουν να καλέσετε στο σπίτι τέσσαρες - πέντε συμμαθήτριές σας, για να περάσετε δυο - τρεις ώρες συζητώντας για τα θέματα, που σας ενδιαφέρουν (μαθήματα, σπόρ, θέατρο, σινεμά κλπ.) ν' ακούσετε δίσκους στο πίκ - άπ και να πάρετε ένα γλυκό ή δυο - τρία αλμυρά παρασκευάσματα.

Μπορείτε ακόμα να διοργανώσετε έναν περίπατο σ' ένα μουσείο, έναν αρχαιολογικό τόπο ή ένα άλλο ενδιαφέρον μέρος.

Μερικές επιδέξιες συντροφίες διοργανώνουν ολόκληρες θεατρικές παραστάσεις στα σπίτια τους με εύκολα έργα και διασκεδάζουν αφάνταστα μελετώντας τους ρόλους και φτιάχνοντας μόνοι τους τα κοστούμια της παραστάσεως. Βέβαια, ή προετοιμασία διαρκεί ολόκληρους μήνες, αλλά ή παράσταση δίνεται μ' επιτυχία με κοινόν τους γονείς και πολλούς φίλους που εν-

θουσιάζονται με τους μικρούς καλλιτέχνες. Η δική μου συντροφία ετοιμάζει κάθε χρόνο ένα μεγάλο χριστουγεννιάτικο δέντρο για τα φτωχά παιδιά της γειτονιάς μας. Φτιάχνουμε μόνοι μας παιχνίδια, ράβουμε φορεματάκια κι' αγοράζουμε διάφορα πράγματα με τίς οικονομίες μας, για να στολίσουμε το δέντρο και να μοιράσουμε δωρά. Χρειάζεται ν' αρχίζουμε αυτή την ιστορία από τα μέσα Οκτωβρίου, για να είμαστε έτοιμοι τα Χριστούγεννα.

Άν το σπίτι σας έχει αυλή, φτιάξτε μια μικρή γωνιά έντελως δική σας, όπου θα φυτέψετε τα λουλούδια, που σας άρέσουν και θα διασκεδάσετε με την καλλιέργειά τους.

Άν οι γονείς σας συμφωνούν με τους δικούς μου και σας αφήνουν να συνασπαστείτε αγόρια και κορίτσια, οργανώστε μικρές «δεξιώσεις» από τίς πέντε ως τίς δέκα ή από τίς έξη ως τίς έννιά και προσφέρετε γλυκίσματα με τσάι ή πιάτο με κρύα φαγητά και φρούτα. Αυτά θα τα ετοιμάσετε μόνοι σας, με τη βοήθεια της αδελφής ή μιας φίλης σας, για να μην κουράσετε τη μαμά σας.

Τέλος στρέψετε το ενδιαφέρον σας στα βιβλία, τα σπόρ ή ένα ακίνδυνο «χόμπυ», που θα σας βοηθήση να διασκεδάσετε και μόνη σας.

E. M.

ΑΠΛΗ, ΑΛΛΑ ΚΟΜΨΗ Η ΓΚΑΡΝΤΑΡΟΜΠΑ ΤΗΣ ΚΟΠΕΛΛΙΤΣΑΣ

Με το ζωντανό αυτό ταγιέρ μπορεί να αναδείξει ή σ' επισημ.

Από καμνλό, το ίδιο αυτό παλτό με τη ζώνη την εξυπηρετεί όλες τίς ώρες και όλες τίς μέρες.

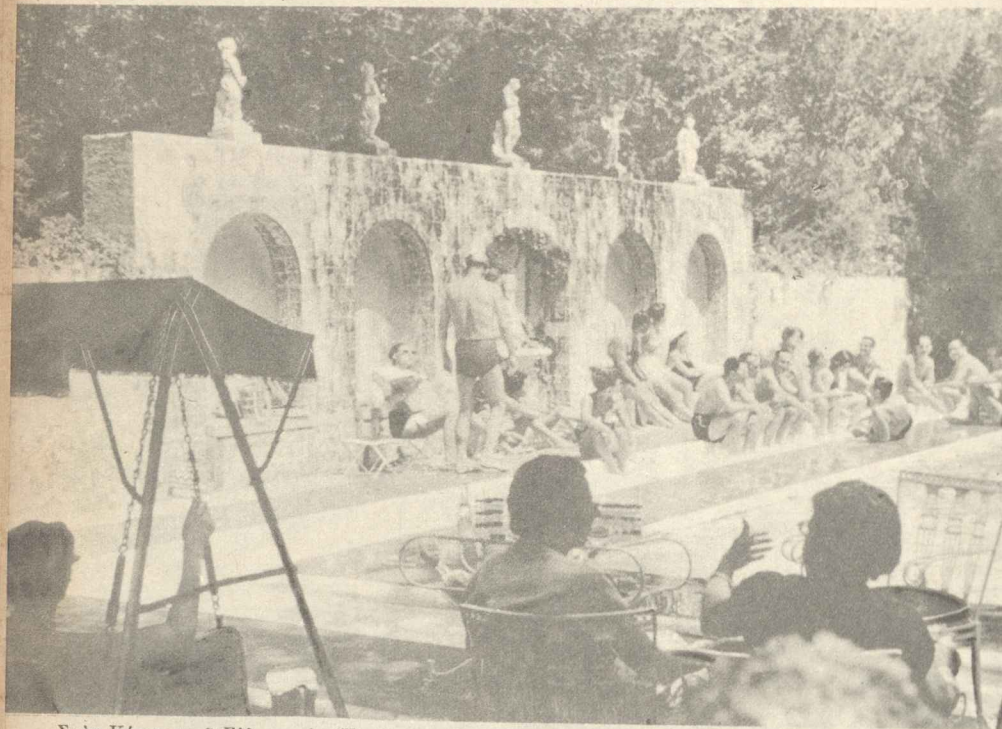
Ένα απλό φορεματάκι από μάλλινο καρό με τσεπούλες και γιακαδάκι για κάθε μέρα.

Πιο επιμελημένο το φορεματάκι αυτό από γκριζα φανέλλα είναι κατάλληλο για επίσκεψεις και εξόδους.

Για το σχολείο και τα πρώτα, ή Άννα προτιμά τίς πλσιέ φούστες με μπλοτζες κι' ένα φουλάρ στο λαιμό.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Πιστεύεται πως την πρωτεύουσα της Πορτογαλίας Λισσαβώνα την έκτισε ο Όδυσσεας

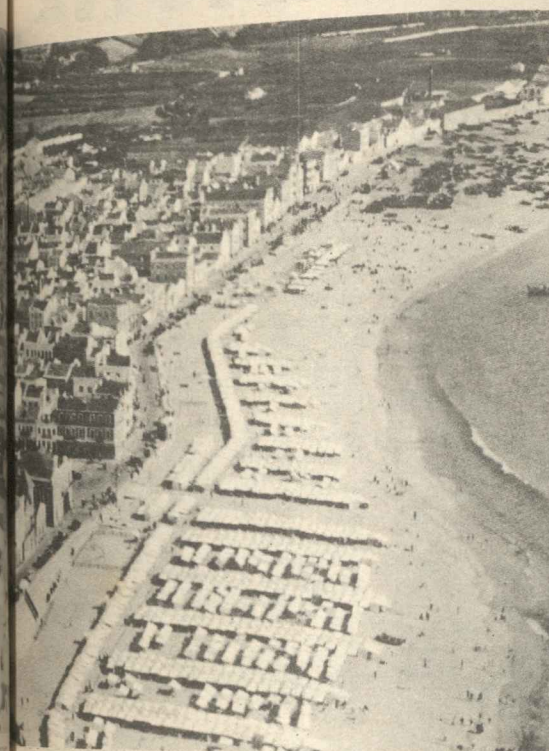

Στην Κόστα ντο Σόλ — την 'Ηλιόλουστη' Ακτή — βρίσκεται το 'Εστορίλ, περιοχή στην οποία συγχάζουν οι εξόριστοι βασιλείς κι' εκατομμυριοῦχοι. Τό 'Εστορίλ έχει πολυτελέστατα ξενοδοχεία.

Περίφημες είναι οι πορτογαλικές σαρδέλλες που εισάγονται ἀφθονές και στην 'Ελλάδα. 'Η Λισσαβώνα είναι το κυριώτερο λιμάνι εξαγωγής τους. Στην εικόνα, νοικοκυρές περιμένουν το φρέσκο ψάρι.

Σε χιλιόμετρα δέκαλγχα ἀπλώνεται η πόλις κρογιαλιά της Ναζαρέ, στις άκτες του 'Ατλαντικού.

Ο 'Όμιλος είναι λαμπερός κι' η θάλασσα ἀσπρόλευκη καταγάλανη στη μοντέρνα αυτή πόλι.

Τό μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού της Πορτογαλίας ασχολείται με τη γεωργία. 'Ενα συνηθισμένο θέαμα είναι τὰ κάρρα που γυρίζουν φορτωμένα από τὰ κτήματα για τήν πόλι.

μάζεται για εξαγωγή και στέλνεται σ' όλα τὰ μέρη του κόσμου όπου γίνεται μεγάλη κατανάλωση γιατί θεωρείται ένα από τὰ γευστικώτερα κρεασιά του είδους του.

Βλέπει κανείς στην Πορτογαλία τόσο έντονες αντιθέσεις, που δεν άπαντά σε καμιά ίσως άλλη χώρα. 'Η χαρούμενη ατμόσφαιρα των καλλιερχημένων εκτάσεων του Πόρτο αλάζει απότομα μόλις περάσει κανείς στο Μίνιο — μια ήσυχη επαρχία στις άκτες του 'Ατλαντικού. Στα λιγανά άραιά λειβάδια βλέπεις γυναίκες να κόβουν μ' ένα δρεπανάκι χοιτάρι για να ταΐσουν τὰ μοσχάρια τους. Σ' ωρισμένα μάλιστα μέρη τὰ λειβάδια είναι τόσο λίγα ώστε τὰ ζώα τρώνε από την τροφή των ανθρώπων. Σ' ένα χωράφι ένας γεωργός οργώνει με το άλέτρι του που το σέρνουν βόδια.

'Η δημιουργία της Πορτογαλίας σε κράτος άρχισε από Γκουϊμάρες. Στη μικρή αυτή πόλι άνακηρύχθηκε κατά τον 11ο αιώνα άρχηγός της χώρας ο 'Ερρίκος της Βουργουνδίας, με τόν τίτλο Κόμης της Πορτογαλίας. Ο γιός του 'Αλφόνσος 'Ερρίκος βαφτίστηκε άργότερα, άνακηρύχθηκε το 1139 βασιλιάς της μικρής, περιωρισμένης χώρας του πατέρα του και διακήρυξε την άνεξαρτησία της από το ισπανικό στέμμα. Με τη βοήθεια των 'Αγγλων σταυροφόρων έδωσε το 1147 τους Μαυριτανούς από τη Λισσαβώνα κι' επεξέτεινε το κράτος του πέρα από τόν ποταμό Τάγο. Οι διάδοχοί του συνέχισαν τó έργο του και σε λιγώτερο από εκατό χρόνια μετά τó θάνατο του 'Αλφόν-

σου 'Ερρίκου η χώρα είχε επεκταθεί ως τὰ σημερινά της όρια.

Σ όλη τη χώρα, όπως και στην Ισπανία, γίνονται ταυρομαχίες. 'Αλλά αντίθετα με την Ισπανία τα ζώα στις πορτογαλικές άρένες σκοτώνονται με σκληρότητα. Ταυοῦν στα κέρατά τους ξύλινες μαλές ώστε να μην πληγωθή κανένα ταυράκι. 'Αν ένας ταύρος τραυματιστεί φέρνουν μερικά βόδια μέσα στην άρένα, που δάχνοντας στη μέση του ταύρου, τόν τραβούν έξω. 'Υστερα από μικρό διάλειμμα ο άγώνας έπεται κιζίζει μ' άλλον ταύρο. 'Η άνακατα αυτή ταυρομαχία είναι ένα χαρακτηριστικό δείγμα της ψυχοσυνθέσεως του Πορτογάλου. Πράγματι ενώ ο Ισπανός είναι απότομος και τραχύς, ο Πορτογάλος είναι πρόσχαρος και ελαφρύς. 'Εκεί που ο Ισπανός είναι αριστοκράτης, ο Πορτογάλος δείχνει έρωτα και λεπτότητα πνεύμα κι' όπου ο Ισπανός κυριεύεται από πάθος, ο Πορτογάλος δείχνει άπαλή συγκίνηση. Το πιο χαρακτηριστικό του Πορτογάλου είναι και τó «Φάντο», ένα θρηνητικό τραγούδι που φανερώνει όλη τη λαγχολία του μικρού αυτού λαού.

Πρωτεύουσα είναι η Λισσαβώνα, που είναι και τó κυριώτερο λιμάνι και η έδρα της Κυβερνήσεως. 'Η πόλι βρίσκεται στις έκβολές του ποταμού Τάγου κι' είναι το κυριώτερο εμπορικό και διοικητικό κέντρο. Στη Λισσαβώνα βρίσκεται και η περίφημη λεωφόρος της 'Ελευθερίας που έχει πλάτος 100 περίπου μέτρων κι' είναι μια από τις όμορφότερες της Εύροπης. Κι' από τις δύο μεριές της

παύχουν διπλές δενδροστοιχίες, με όμοιες πρασιές κι' αγάλματα.

Σύμφωνα μ' ένα θρύλο, την πόλι αυτή την έκτισε ο Όδυσσεας. Κι' ίσως να είναι αλήθεια, γιατί στη μακραίωνη ζωή της η Λισσαβώνα έχει περάσει αληθινές οδύσσειες. 'Εκτός από τις επιδρομές διαφόρων λαών, όπως οι Ρωμαίοι, οι Τεύτονες, οι Μαυριτανοί, οι 'Ισπανοί, που περνούσαν την πόλι με φωτιά και σίδερο, ή 'Ιερά 'Εξέταση, οι σεισμοί του 1531 και 1551, η πανώλης του 1569, η πυρόλησι της από τους 'Ισπανούς, είναι μερικές μονάχα από τις συμφορές που έχει πάθει. 'Αλλά η φοβερότερη ήταν ο τρομακτικός σεισμός της 1 Νοεμβρίου 1755. Τρεις σχεδόν τὰ σπάρτα του κάτω τμήματος της πόλεως. 'Η θάλασσα ύψώθηκε τότε 12 μέτρα πάνω από την κανονική στάθμη και όλη την ήμερα και την επόμενη νύχτα συνεχίστηκε η άμυνα αυτή κι' η πλημμυρίδα, έτσι που προκάλεσε χειρότερες καταστροφές από τó σεισμό. Στο άναμεταξύ μια έργο της καταστροφής. 'Επάνω στα έρείπια αυτά κτίστηκε η καινούργια πόλι.

Τό νότιο τμήμα της χώρας μπορεί να χαρακτηριστεί σαν η άκρη της έβρατο φοβερών παχών την εποχή που οι Πορτογάλοι — τó 12ο αιώνα — έδιωξαν από τη χώρα τους τους Μαυριτανούς κατακτητές. Στο νοτιώτατο άκριο σημείο της χώρας

βρίσκεται τó άκρωτήριο Σάγκρες, ένα μεγαλόπρεπο στην άγριότητά του τοπίο, που δέρνεται από τις φοβερές φουρτούνες του 'Ατλαντικού. 'Από κει ξεκίνησε ο Ζίλ 'Εάνες ντε Λάγκος, ένας από τους άνδρες του 'Ερρίκου του Θαλασσοπόρου, το 1434, για να περιπλεύσει τó άκρωτήριο Μπोजαντόρ. Την εποχή εκείνη πίστευαν ότι εκεί, στις άκτες του 'Ατλαντικού, τελείωνε ο κόσμος. Και τότε άνακάλυψαν τη Μαδέρα και τις 'Αζόρες. Στις άπέναντι αφρικανικές άκτες ίδρυσαν έμπορικά κέντρα κι' άρχισαν τις μεγάλες έξερευνητικές περιπέτειες. Τά πορτογαλικά πλοία διέσχισαν όλες τις θάλασσες. Και σήμερα ακόμα η Πορτογαλία είναι η τρίτη άποικιακή δύναμι στον κόσμο.

Τις άποικίες αυτές, στις όποιες δεν σημειώθηκαν ακόμα έντονα έθνικιστικά κινήματα ύπερ της άνεξαρτησίας των, τις διατήρησε από τόν καιρό ακόμα που οι Πορτογάλοι, μαζί με τους 'Ισπανούς, ήταν οι μεγαλύτεροι θαλασσοπόροι του κόσμου, πρωτεία που τους τὰ έξασφάλισε η σπουδαία γεωγραφική θέση της χώρας τους.

Άξίζει, αλήθεια, ο κόπος, να επισκεφθίτε τη μικρή αυτή χώρα με τις τόσο πλούσιες φυσικές όμορφιές και τους γαλήνιους κατοίκους της. Θα μείνετε ένθουσιασμένες και θα φύγετε από κει με τις καλύτερες έντυπώσεις. Θα γευθίτε πραγματικό κρεατό «πορτο», θα παρακολουθήσετε ταυρομαχίες χωρίς να θυγούν τὰ λεπτά σας αισθήματα, θα γνωρίσετε ιστορικές τοποθεσίες και θα λουσθίτε στα νερά του μεγάλου ώκεανού.

Μιά λιτανεία στους δρόμους της Λισσαβώνας. Ο άρχιεπίσκοπος εύλογεί τους φαράδες πριν αυτοί ξεκινήσουν για τó άλιευτικό τους ταξίδι. Οι Πορτογάλοι είναι πολύ θρησκόι, ποτέ όμως φανατικοί.

43

Η ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΤΗ ΜΟΔΑ

ΓΟΥΝΙΝΑ ΓΑΡΝΙΡΙΣΜΑΤΑ

Ένα από τα πιο χαρακτηριστικά σημεία της φετινής μόδας είναι η γούνα που στολίζει τα γυναικεία σύνολα.

ΑΡΜΟΝΙΚΕΣ ΔΙΧΡΩΜΙΕΣ

Τα δίχρωμα υφάσματα συνδυασμένα σε αρμονικούς τόνους ευνουούνται πολύ από τη μόδα. Ο Φκλ Λαρός τα λανσάρεσε.

ΔΙΠΛΕΣ ΦΡΑΝΤΙΣΕΙΣ

Οι μονές και οι διπλές φραντίες από τα ξέφτια του ίδιου υφάσματος αποτελούν ένα ακόμη γαρνίρισμα στα πουκάμισα.

ΜΕΓΑΛΑ ΚΟΥΜΠΙΑ

Τα μεγάλα κουμπιά από κόνκαλο ή από δούρακο στολίζουν τα παλτά και τα τσιγιέρ, ακόμα και τα φορέματα.

ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ ΚΑΠΕΛΑ

Τα καπέλα από μαλακό δέρμα που θα φορεθούν πάρα πολύ φέτος, είναι μικρά, χωστά, με έλαφρα κλοσαρισμένο μπτόρ.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΚΟΛΙΕ

Οι μαργαριταρένιες πέτρες και τα μεγάλα παντατίφ θα στολίσουν τα ντεκολτέ και τις πλάτες με πολύ πρωτότυπο τρόπο.

ΣΤΑΥΡΩΤΟ ΚΟΥΜΠΩΜΑ

Τόσο τα σπορ όσο και τα άμπαγιέ σύνολα παρουσιάζονται φέτος κουμπωμένα στο πλάι, με σταυρωτά κουμπιά.

ΥΦΑΣΜΑ ΚΑΙ ΠΛΕΚΤΟ

Ο σίλος του Ντιντ φέτος λανσάρεσε το συνδυασμό υφάσματος και πλεκτού. Τα μανίκια κι' οι γιακάδες είναι από τρικό.

ΚΟΛΕΞΙΟΝ '60 - '61

Η ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ
ΤΗ ΜΟΔΑ

ΜΕ... ΓΟΥΝΙΝΑ ΓΑΡΝΙΡΙΣΜΑΤΑ

Δυο ταγιέρ από σινέ ύφασμα με φούστες που σχηματίζουν βαθύς κουφόπιετες. Γαρνίρονται με γούνινους γιακάδες από καστόρ και διζόν.

Παλτό της Καρθέν από μπουνιέ ύφασμα. Είναι κομμένο στη μέση, κλείνει με τρία κουμπιά και στολίζεται με γιακά από λεοπαρδαλή.

Μοντέλο του Πιέρ Μπαλμαίν. 'Η φούστα σχηματίζει πίεςτες, στο τελίωμα στολίζεται με γούνα. Από την ίδια γούνα είναι και το μανσόν.

Μοντέλο του Πατού από ανοικτό-χρωμο μάλλινο ύφασμα. Το παλτό αυτό έχει ένα ψηλό γιακά από διζόν που του δίνει ξεχωριστή εμφάνιση.

Κομψό ταγιέρ του Γκρές από σκουρόχρωμο μάλλινο. Έχει ψηλά τοποθετημένες τσέπες και στολίζεται με μανσέτες και γιακά από ερμίνια.

ΚΟΛΕΞΙΟΝ '60 - '61

Η ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ
ΤΗ ΜΟΔΑ

ΜΕ... ΣΤΑΥΡΩΤΑ ΚΟΥΜΠΩΜΑΤΑ

Σταυρωτό ταγιέρ σε ψαροκόκαλο σχέδιο με ζαпонέ μανίμι και άνδρικό, αλλά ελαφρά ξεχειλωτό γιακά. Τα κουμπιά είναι δερμάτινα.

Έπίσης σταυρωτό ταγιέρ από καρδ ζωηρόχρωμο ύφασμα σε κλασικό σχέδιο, με τσέπες που στολίζονται από σκούρο δερμάτινο ρελάκι.

Φόρεμα από μάλλινο κρέπ σε ίσια γραμμή με μοναδική γαρνιτούρα με τετράγωνη πāt στο κορσάζ που στολίζεται σταυρωτά με κουμπιά.

Ταγιέρ από καρδ μάλλινο, με μακρύ σταυρωτή ζακέτα και με γιακά που στολίζεται από γούνα καστόρ. Μία ζώνη δένει εμπρός φλού.

Τρουά καρ σταυρωτό παλτό από ύφασμα που σχηματίζει μεγάλα καρδ. Μία άσορτι φούστα συμπληρώνει όμορφα το κομψό σύνολο.

Ρόμπ - μαντλό από ριγέ φανέλα. Κλείνει εμπρός σταυρωτά και στολίζεται με κοκκαλίνα κουμπιά. Έχει ζώνη από το ίδιο ύφασμα.

ΜΕ... ΑΡΜΟΝΙΚΕΣ ΧΡΩΜΙΕΣ

Άσπρόμαυρο ντε ντε πουλ. Είναι σταυρωτό και στολίζεται από έναν τεράστιο γιακά ντουμπλ φάς σε τύπο πελερίνας.

Ριχτή ζακετούλα δίχρωμη, συμπληρώνει αυτό το φόρεμα. 'Η σκούρα φάσα συνεχίζεται και στα μανίκια. 'Ο συνδυασμός είναι μπλε με καφέ.

Άνσάμπλ της Μάγκυ Ρούφ. 'Η ζακέτα είναι μακρυνά πλούσια σε φάρδος και στολίζεται με μία φαρδιά μπέρετα από ανοιχτόχρωμο ύφασμα.

Άσπρόμαυρο παλτό από μάλλινο ντε ντε πουλ. Είναι σταυρωτό και στολίζεται από έναν τεράστιο γιακά ντουμπλ φάς σε τύπο πελερίνας.

Ντε ντε της Μισέλ Γκομά με φαρδιά φούστα και ριχτή θέστα σε τύπο πουλόβερ. Μία φάσα στο ντεκολτέ και στο τελείωμα το γαρνίρει.

ΚΟΛΕΞΙΟΝ '60 - '61

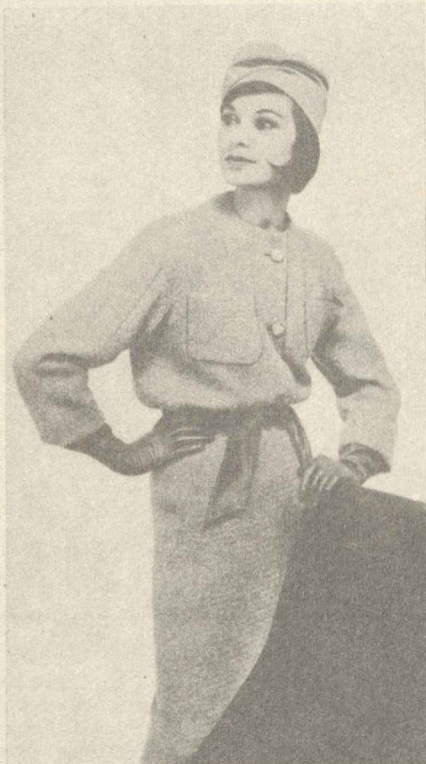
Η ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΤΗ ΜΟΔΑ

ΜΕ...

ΜΑΝΙΚΙΑ ΚΙΜΟΝΟ

Φόρεμα σε ίσια γραμμή από μπουκλὲ ύφασμα. Έχει κιμονό τρουά - κάρ μανίκια και κοφτὲς τσέπες. Μιά δερμάτινη ζώνη σφίγγει τὴ μέση.

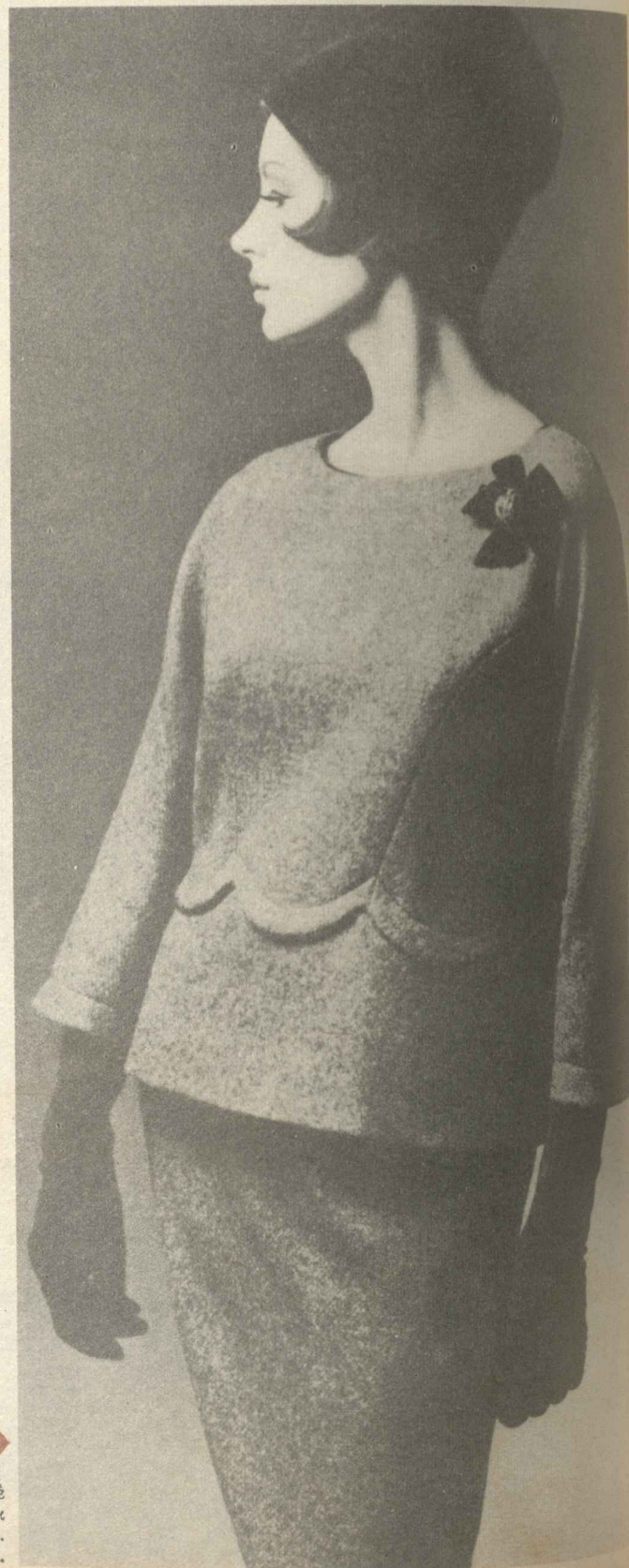

Μοντέλο τοῦ Γκὺ Λαρὸς σὲ ίσια γραμμή με μπουφάν κορσάζ πού στολίζεται με μεγάλες τσέπες. Μανίκια κιμονό καὶ δερμάτινη ζώνη.

Ντέ - πιές από λεπτό μάλλινο ύφασμα με πολλὸ μεγάλους ώμους καὶ ζαπωνέ μανίκια. Φαρὸν γαζὶ καὶ δερμάτινα κουμπιὰ στολίζουν τὴ βέστα.

Ντέ - πιές από μπουκλὲ ύφασμα με ριχτὴ βέστα πού στολίζεται από ζικ - ζακ φεστόνι από τὸ ἴδιο ύφασμα. Μανίκια κιμονό με ἐξώραφο γαζὶ.

ΚΟΛΕΞΙΟΝ '60 - '61

Η ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΤΗ ΜΟΔΑ

ΜΕ...

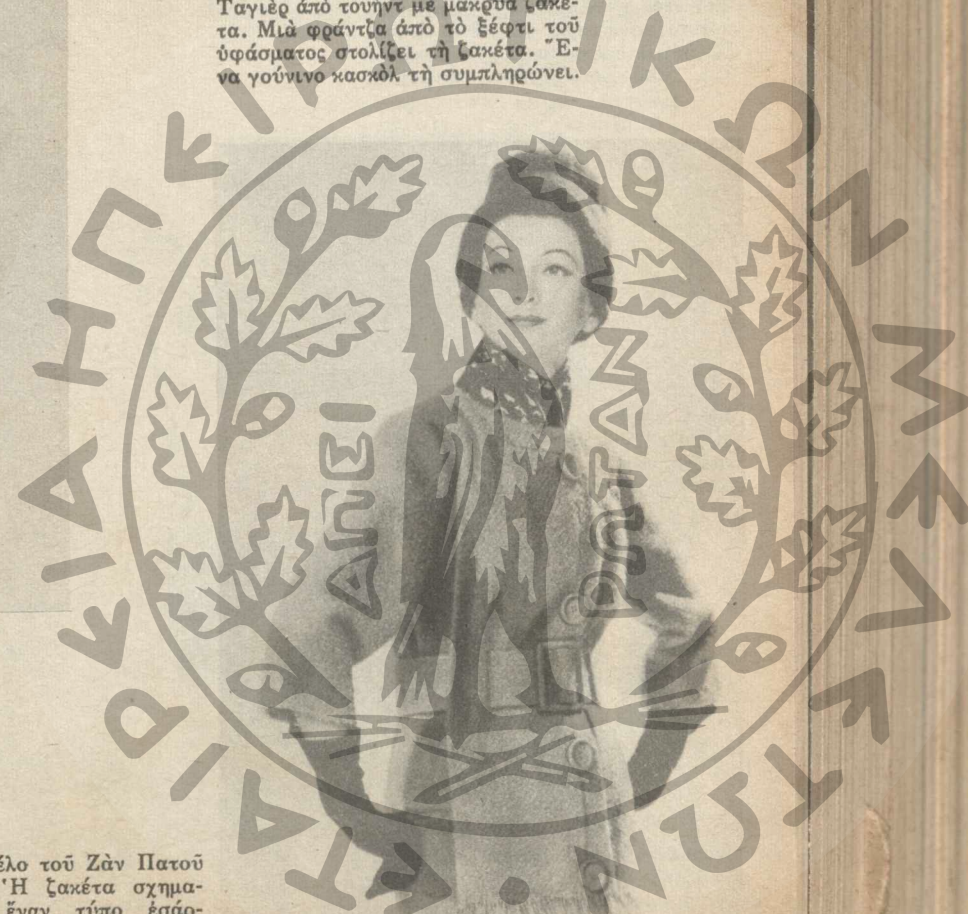
ΦΑΡΔΕΙΕΣ ΦΡΑΝΤΖΕΣ

Φούστα καρὸ με θαυειὲς πιέτες πού στολίζεται με φράντζα. Από τὴν τσέπη τῆς ζακέτας φεύγει μιὰ ἐσάρπα με κρόσι από τὸ ἴδιο ύφασμα.

Ταγιέρ από τουήντ με μακρὰ ζακέτα. Μιά φράντζα από τὸ ξέφτι τοῦ ύφασματος στολίζει τὴ ζακέτα. Ένα γούνινο κασκόλ τὴ συμπληρώνει.

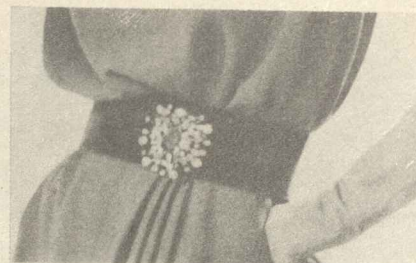

Ίδιότυπο μοντέλο τοῦ Ζὰν Πατοῦ από μπουκλὲ. Ἡ ζακέτα σχηματίζει ἐμπρὸς ἓναν τύπο ἐσάρπας πού στολίζεται με φράντζα.

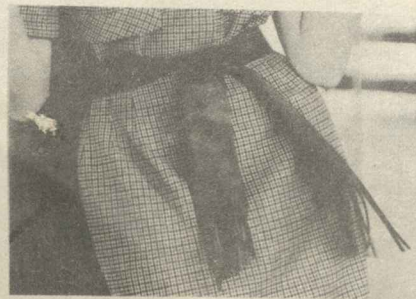
ΚΟΛΕΞΙΟΝ '60 - '61
Η ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ
ΤΗ ΜΟΔΑ

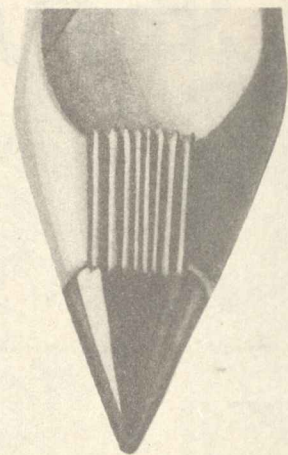
Τὰ νέα χτενίσματα, χρειάζονται και τὰ κατάλληλα στολίδια. Φέτος θὰ δοῦμε καρφίτσες γιὰ τὰ μαλλιά, ἀπὸ πολύχρωμα πετράδια.

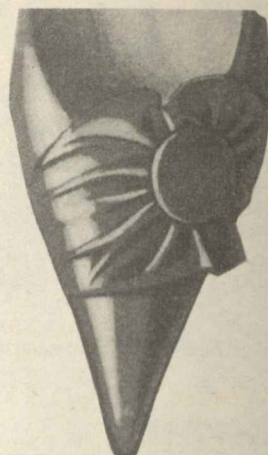
Ζώνη φαρδεῖα ἀπὸ σατέν, στολισμένη μὲ μιὰ καρφίτσα ἀπὸ πολυχρωμες πέτρες, θεωρεῖται ἡ τελευταία λέξι τῆς φετεινῆς μόδας.

Δερμάτινη ζώνη ἀρκετὰ φαρδεῖα κατάλληλη γιὰ ἓνα σπὸρ φόρεμα, δένει ἐμπρὸς φλοῦ και τελειώνει μὲ κρόσι ἀπὸ τὸ ἴδιο δέγμα.

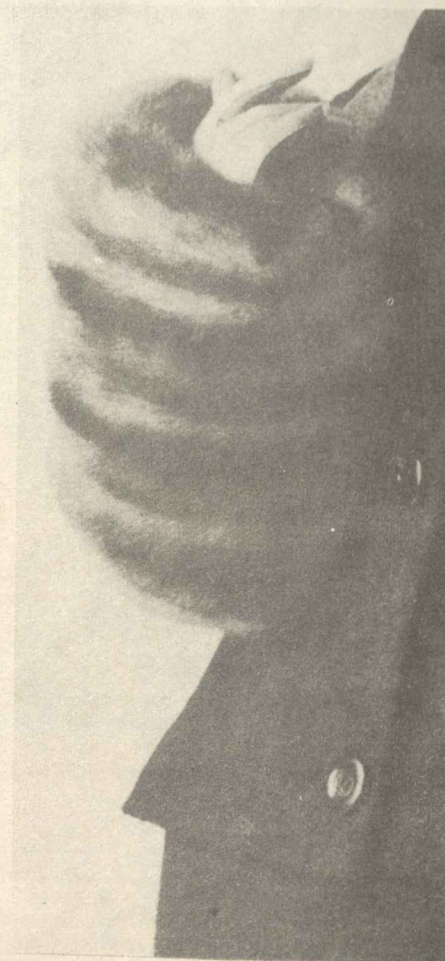
Συνδυασμὸς δέγματος σεβροῦ και καστόρ σὲ χρώμα μαῦρο και καφέ. Συνηθίζεται φέτος.

Ὅπως στὰ φορέματα, ἔτσι και στὰ παπούτσια θὰ δοῦμε ντραπαρίσματα πού κολακεύουν πολὺ

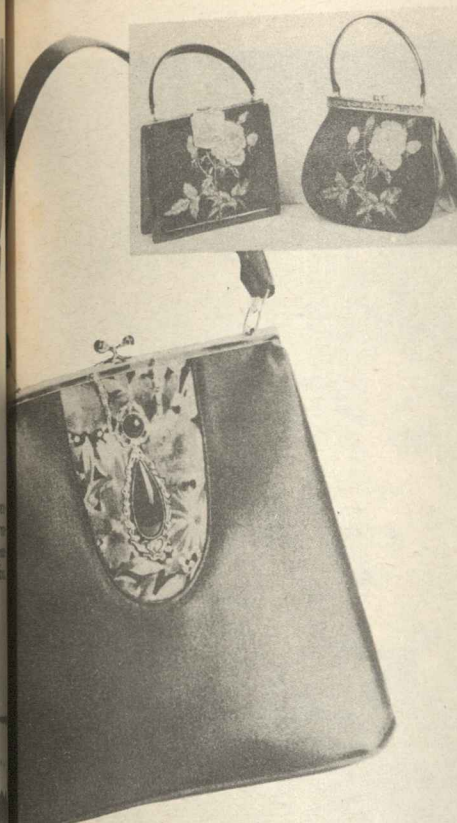
Τὰ πὺδ πολλὰ ἀποματινὰ παπούτσια λίζονται μὲ ἓνα κατὰ φαρδὺ φορέμα

Μανσὸν ἀπὸ λεοπάρδαλη σὲ ὀρθὸν σχῆμα. Μπορεῖτε νὰ τὸ κρατήσετε πρῶι — ἀπόγευμα, ἀρκεῖ νὰ περιάζει μὲ τὸ χρώμα τοῦ παλτοῦ.

Ἡ μόδα ξανάφερε τὸ γούνινο μανσόν. Τὰ διζόν, τὰ λούτρ και τὰ σκόνξ θὰ συμπληρώσουν θαυμάσια τὴ γυναικεῖα ἐμφάνισι.

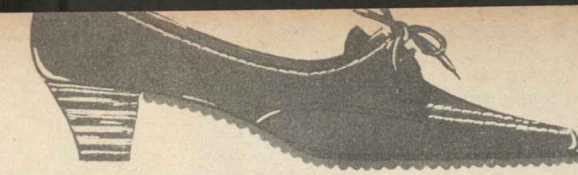
Παπούτσια σὲ τὰς ἀποματινὰ κυκλοφοροῦν πολλὰ και ρακτερίζονται ἀπὸ ἐξωτερικὸν και ἀπὸ χονδρὸ πέλμα

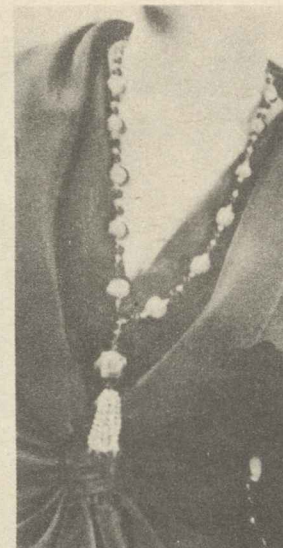
Οἱ τσάντες ἔχουν πρωτότυπα στολίδια. Ἄλλες εἶναι κεντητὲς μὲ χρυσὴ ἢ ἀσημένιες κλωστὲς κι' ἄλλες, στολίζονται μὲ πολυχρωμες πέτρες.

Δερμάτινη τσάντα σὲ μεγάλο σχῆμα μὲ φαρδὺ δερμάτινο χερούλι. Ἐχει σουφλὲ στὰ πλάγια ὥστε νὰ ἔχη χωρὸ γιὰ πολλὰ πράγματα.

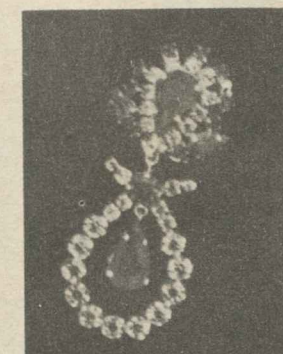
Σπὸρ παπούτσι μὲ σόλα ἀπὸ λεπτὸ κρέπ. Ἐχει τακούνι πέντε πόντων, εἶναι κομψὸ και ἄνετο και ἔχει φόρμα ἐλαφρῶς μυτερή.

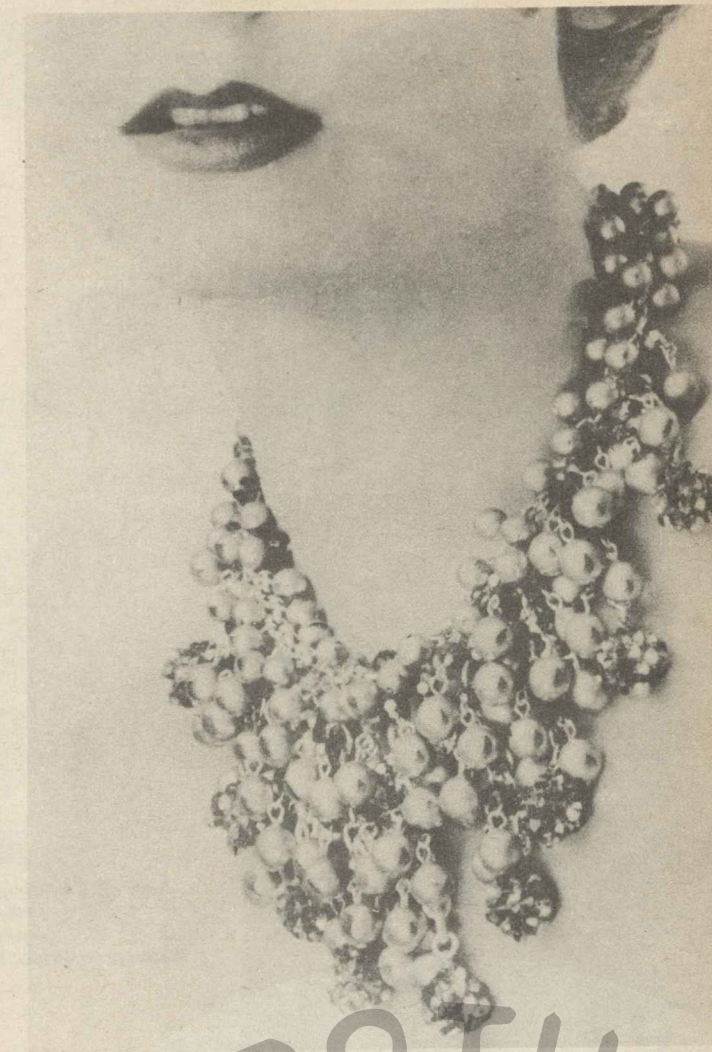
Κολιὲ ἀπὸ δίχρωμες χάντρες σὲ ἀκανόνιστο μέγεθος καταλήγει σὲ φούντα.

Λεπτὴ πολυέδρη χάντρα πού σχηματίζει ἓνα μοντέρνο χρωματιστὸ κολιέ.

Τὰ κρεμαστὰ σκουλαρίκια εἶναι πολὺ τῆς μόδας, ἰδίως τὰ πολύχρωμα στράς.

Κρεμαστὸ πολυχρωμὸ κολιέ κατάλληλο γιὰ βραδυὴ ἐμφάνισι. Οἱ χάντρες εἶναι μικρὲς, μεγάλες και γυαλιστερές ὅπως τὴς θέλει ἡ μόδα.

Ὅμπρέλα γιὰ τὸ φθινόπωρο ἀνοικτόχρωμη στολισμένη μὲ σχέδια.

Γάντια μακρὰ ἀπὸ πετσὶ και ὁμπρέλα συμπληρώνουν τὴν ἐμφάνισι.

Μοντέρνα θήκη ὁμπρέλας ἀπὸ μεταξωτὸ και δέγμα ἀνοικτόχρωμο.

Η ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ
ΤΗ ΜΟΔΑ

ΜΕ... ΚΑΠΕΛΑ ΑΠΟ ΒΟΥΑΛ-ΤΟΥΗΝΤ ΚΑΙ ΓΟΥΝΑ

Καπέλο σε στυλ «μπρετόν» από ύφανση τουήντ. Συνήθως γίνεται άσορτι με το ταγιέρ ή το παλτό. Έχει τεπέ όβάλ και στρογγυλό μπόρ.

Άνατολίτικο δίχρωμο τυμπάν από ζέρσεύ ύφανση. Είναι πολύ κοκέτικο και φοριέται με το ανάλογο άμπιγιέ ντύσιμο, μπαίνει λίγο πίσω.

Έπίσης δίχρωμο τυμπάν με πολλά ντραπέ που σκεπάζει όλα τα μαλλιά. Ό τύπος αυτός πηγαίνει σε όλα τα πρόσωπα. Τοποθετείται πίσω.

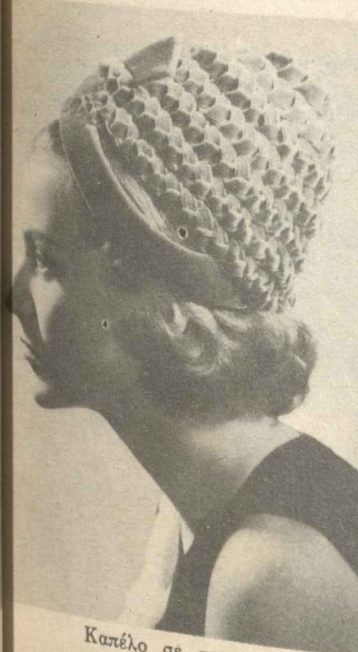
Άμπιγιέ καπέλο από πουαντιγιέ βουαλέτα που σχηματίζει δολάν που πέφτουν με χάρι στο μέτωπο. Φοριέται με μία έξαντρίκ τουαλέτα.

Ένας διαφορετικός τύπος τυμπάν δίχρωμο σε στρογγυλό σχήμα από τούλι πλεγμένο σε κοτσίδα. Ένα ώραίο βέλο το συμπληρώνει.

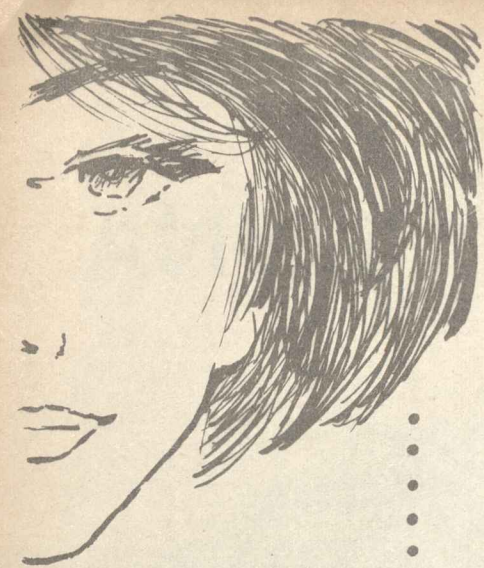
Κομψό γούνινο κοζάκινο καπέλο από ρενάρ άρζαντέ. Είναι κάτι που θα φορεθής πάρα πολύ φέτος και κολακεύει άρκετά κάθε πρόσωπο.

Καπέλο σε σχήμα κωνου πλεγμένο από βελούδινη κορδέλα σε κοτσίδα. Φοριέται άπόγευμα και βράδυ. Γίνεται σε άνοικτά χρώματα.

Συνδυασμός πλήματος και γούνας. Ό τεπέ είναι στρογγυλός από βελούτο καστόρ ενώ το μπόρ άποτελείται από μία μαύρη ρενάρ.

Ναί!
Τα άρώματα
ταιριάζουν
μέ τα χρώματα...

Διαλέξτε με προσοχή
το άρωμά σας.
Είναι ή έκφρασις της
προσωπικότητός σας.

Μανόλια

ή λοσιόν για το σταρε-
νιο δέρμα. Τό άρωμά
της ταιριάζει στα κα-
στανά μαλλιά και τα
σκούρα μάτια σας...

... και ή κολώνια
Μωρτώ πέ όλους τούς
τύπους της γυναικείας
όμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Μ2/40

Αισθηματικό διήγημα

ΜΙΑ ΣΥΖΥΓΟΣ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ!

Κάθε άνοιξη ή Φάνυ ένοιωθε ένα σφιξίμο στην καρδιά. Γι' αυτήν, ή άνοιξη τούτη θά ήταν όμοια με τις προηγούμενες. Τά φίλά του Ζάκ θά είχαν την ίδια χλιαρότητα. Θά γύριζε τό δράδυ, θά έκανε τό μπάνιο του, θά πήγαινε νά ποτίση τόν κήπο διαπιστώνοντας με ικανοποίηση ότι τά λαχανικά μεγάλωναν. Θά δειπνούσαν ό ένας απέναντι στόν άλλο και ύστερα, κάτω από την πέργκολα, θά διάβαζε την εφημερίδα του ώς τη στιγμή πού θά πήγαινε νά πλαγιάσει. Έκείνη θ' άκουγε τό ραδιόφωνο πλένοντας τά πιάτα.

Δέν θά έλεγαν ούτε δέκα κουβέντες. Θά την φιλούσε από συνήθεια και, χορηασμένος από την ήμερα του, θ' αποκοιμόταν άμέσως.

Α! πόσο επιθυμούσε ή Φάνυ ν' άκούση λόγια αγάπης, νά νιώσει δυό γερά μπράτσα νά τη σφιγγουν...

Όχι, ή Φάνυ εύρισκε ότι δέν ήταν τυχερή σ' αυτό τό ζήτημα. Είχε την άνοησία, νά παντρευτεί τόν άνδρα πού λάτρευε σιωπηλά από τά δεκαπέντε της χρόνια, μιά πού αυτός αγαπούσε μιά άλλη.

Τί ήλπιζε λοιπόν;... Ένας γάμος από πείσμα δέν μπορεί ποτέ νά έχει σχέση μ' ένα γάμο από έρωτα. Η Φάνυ σκεπτόταν ότι αυτό έπρεπε νά τό πάρη απόφασι. Μά θά είχε τη δύναμι νά συνεχίσουν τό σφάλμα τους έως τό τέλος της ζωής τους;

Φάνυ! Φάνυ! Η Φάνυ έσκυψε. Ήταν ή Μαρί—Λουίζ Γκρέγκ μιά πού τη φώναζε.

Πηγαίνω στό Κάτρο—Φούτ. Έορξσαι μαζί μου; Σού προσφέρω ένα παγωτό.

Η ώρα είναι έξη! —Ε, και!... Στις επτάμιση θά έχουμε γυρίσει. Μά δέν έχω έτοιμάσει τό θραυινό φαγητό.

Θά φτιάξεις λίγη σαλάτα και ζαμπόν και περνάτε άποψη. Ελα λοιπόν! Είσαι άνυπόφορη με τά μαγειρεμένα σου. Σέ περιμένο.

Η Φάνυ, με λίγες τύψεις, πονηραρίστηκε γρήγορα και βγήκε.

Η Μαρί—Λουίζ ήταν όλο αισιοδοξία και έκανε ό,τι της άρεσε. Ο Ζάκ, ό άνδρας της Φάνυ, εύρισκε ότι ό άνδρας της, ό Άντρέ, είχε μεγάλη ύπομονη; συχνά φορούσε ποικάμισα πού μόνον τά μανικέτια κι' ό γιακάς, ήταν σιδερωμένα. Τά επιπλά τους είχαν συνήθως ένα δάκτυλο σκόνην και τό δειτνο τους άποτελείτο πολύ συχνά από σαλάτα και ζαμπόν...

Μά ήταν εύτυχισμένοι. Η Φάνυ τούς έβλεπε από τό παραθύρο της. Παρ' όλο πού ήταν παντρεμένοι περισσότερα χρόνια απ' αυτούς, έξακολουθούσαν νά παλεύουν σάν παιδιά και νά φιλιούνταν. Τό δράδυ ό Άντρέ σκούτιζε τά πιάτα ενώ ή Μαρί—Λουίζ τά πλένε.

Τότερα πήγαιναν περίπατο πιασμένοι μπράτσο ή κάθονταν στό πεζοδρόμιο κάποιον καφενείου. Έβλεπαν όλες τις ταινίες πού προβάλλονταν στη συνοικία και συχνά, τό Σάββατο, πήγαιναν νά χορεύουν...

Η Φάνυ τούς έγλενε μιά δέν τολμούσε ποτέ νά τό πη στό Ζάκ.

Στό καφενείο όπου κάθονταν για νά πάρουν ένα παγωτό, ή Μαρί—Λουίζ γνώριζε όλο τόν κόσμο. Βλέποντας ένα ξανθό νέο πού φλυαρούσε με όλους τούς πελάτες μεταβιάζοντας την παραγγελία τους στό γκαρσόν, ή Μαρί—Λουίζ είπε:

Είναι ό Λουκ Φράνκ, ό άνήμιος τού καταστημάτ'αχ. Σπουδάσει μηχανικός, μά έχει διακοπές και βοηθάει λίγο εδώ.

Ο Λουκ ήθε νά σφίξει τό χέρι της Μαρί—Λουίζ και τό βλέμμα του σταμάτησε στη Φάνυ. Τότερα ρώτησε:

Τί νά πω νά σ'αε σερεβρίουν; —Παγωτό ναπολιταν.

Κι' έμένα τό ίδιο, είπε ή Μαρί—Λουίζ. Χορεύεις πάντα τό ίδιο καλά; Λουκ;

Νομίζω. —Θά τό δοίμε αυτό τό Σάββατο. Θά με χορεύεις ένα ταγκό.

Ο Λουκ χαμογελούσε άκούγοντας τη Μαρί—Λουίζ, μά τά μάτια του δέν ξεκολλούσαν από τη Φάνυ.

Η δεσποινίς χορεύει επίσης; —Κυρία! διώχθηκε ή Μαρί—Λουίζ. Η κυρία Ζάκ Μερσέ.

Α!... Φαίνεται τόσο νέα... είπε ό Λουκ στη Φάνυ.

Είμαι είκοσιεπτάρων έτών, απάντησε εκείνη.

Εγώ είκοσιδύο. Θάρθητε τό Σάββατο;

Δέν θυγαίνουμε παρά πολύ σπάνια τό ένα, με τόν άνδρα μου και ποτέ για νά χορεύουμε.

Μά τό άπόγευμα!... Δίνουμε ένα χορευτικό από τις πέντε έως τις όκτω.

Ο άνδρας μου εορτάζει... —Ακριβώς. Έλάτε μαζί με την κυρία Γκρέγκ.

Αναποφάσιστη, ή Φάνυ κιντούσε τη Μαρί—Λουίζ. Έκείνη της χτύπησε τό μπράτσο.

Μά δέβαινα θά σέ φέρω. Όρίστε μιά σύγγος—μάστιγες πού δέν ξεμιτίζει παρά για νά πω τά ψώνια της. Χορεύει τέλεια, αλλά καίς τ'αυράνός της δέν χορεύει... δέν χορεύει κι' αυτή.

Όταν έφταναν, ή Φάνυ έδωσε τό χέρι της στό Λουκ κι' αυτός, τό έσφιξε δυνατά.

Στό δρόμο, ή Μαρί—Λουίζ γελούσε. Κατάκτησε τόν ώραίο Λουκ! Σ' έρω με τά μάτια.

Σκοτίστηκα... είπε ή Φάνυ. Μά δέν ήταν ελκυστική. Ένοιωθε μιά παροξενή χαρά. Έπί τέλους είχε την άπόφαση ότι ακόμα νέα, όμορφη και επιθυμητή. Ήταν ήμερα νά ζή στη σκιά ενός άνδρα πού δέν τη θεωρούσε παρά σάν ένα έπιπλο δολικό, μιά μηχανή πού κινούσε τό σπίτι, χωρίς περισσότερη θέληση.

Πό την ηλεκτρική σκούπα ή τόν καταψυγείο. Έτσι τό Σάββατο στις πέντε ή Φάνυ ήταν έτοιμη για νά πάη μαζί με τη Μαρί—Λουίζ.

Ο Λουκ χορεύει πρώτα με τη φίλη της ταγκό, μά ύστερα δέν χορεύει μιά με κυρία ή λη έκτός από τη Φάνυ. Δέν έλεγαν τίποτα έξακολουθώντας την εύχαρίστησι τού νά είναι έτοιμασμένοι.

Ήταν επτάμιση όταν ή Φάνυ άναγκάστηκε ν' αστερηθή αυτή την εύχαρίστησι. Γνωρίζοντας ότι σπύτι έτορξε. Η Μαρί—Λουίζ της έκανε τη φωνή.

Μά γιατί τρέχεις έτσι;... Μπορεί καλύτερα νά σε περιμένει πέντε λεπτά, ό άρχοντας κι' ή φέντης σου!

Θά με ρωτήση από πού έρχομαι, είπε ή Φάνυ. —Και λοιπόν;... Θά τού τό πη!

Τί λές! Έκανε τρομαγμένη ή Φάνυ. Είχε άδύνατον. Θά τού πω ότι πήγαμε και φάγαμε ένα παγωτό, μά δέν θά τού μιλήσω για τό χορό.

Έχεις άδικο. Κάνε τον νά έπληξη λίγο. Είναι πολύ ήσυχος μαζί σου, πούλ άσπρος τήν αγάπη σου. Αυτό τό χαλάει. Λίγη άνησυχία θά τόν τράνταζε λίγο...

Η Φάνυ δέν απάντησε, αλλά μέσα της σκεπταν, ότι δέν μπορεί μιά γυναίκα νά κάνει τίν έρωδα της νά τη έπληξη όταν δέν την αγαπά.

Ο Ζάκ άπλοτύτητα θά γινόταν έξω φρενών πού δέν θά εύρισκε έτοιμο τό δειπνο.

Όταν ή Φάνυ έφθασε ιδρωμένη από τό πάλι.

— Σέ παντρεύτηκα γιατί σ' αγαπούσα.

τρέξιμο, δοίκε τό Ζάκ νά στρώνη μόνος του τό τραπέζι.

Με συγκωρής, αγάπη μου, τραύλισε. Δέν κατάλαβα πώς πέρασε ή ώρα...

Πού ήσουν; τη ρώτησε ό Ζάκ. —Με τη Μαρί—Λουίζ. Με πήγε νά φάμε ένα παγωτό.

Ο Ζάκ γέλασε. —Νά φάτε παγωτό, σάν δυό κοριτσόπουλα! Μαρί—Λουίζ με τά όλα της. Φυσικά, θ' αγόρασε ζαμπόν για τό δειπνό;...

Κι' εγώ τό ίδιο, έκανε ή Φάνυ ντροπιασμένη. Είμαι ή δεύτερη φορά πού θά τό φάμε μέσα σε δεκαπέντε μέρες.

Αν πέρασες καλά την ώρα σου, δέν πειράζει. Μού άρέσει νά τρώγω κι' εγώ κάπου—κάπου ζαμπόν.

Η Φάνυ έτορξε στην κυρίαια και προσπάθησε νά έτοιμάση γρήγορα τη σαλάτα τουλάχιστον.

Η θραυιά τους πέρασε όπως συνήθως. Την άλλη μέρα ό Ζάκ είπε:

Πάω νά παίξω ένα πινάκλ. Έορξσαι;... Έορξονται και γυναίκες, έξερεις, εκεί. Πλέκουν κουβεντιάσοντας κάτω από τά δέντρα και παίρνουμε τό όρεκτικό ποτό γυρίσουμε. Μιά φορά τη δδομιά επιτρέπεται.

Με τόσα ρούχα πού έχω για σιδέρωμα; Α! όχι! Θέλω νά τά σιδερώσω όσο είναι ύγρα.

Σιδερώνεις άφείο. Από μιά μέρα δέν χάνεται ό κόσμος...

Μιά μέρα είναι πάρα πολύ με τη ζέστη πού κάνει. Έξ άλλου, άφείο έχω νά τακτοποιήσω όλα τά ντουλάπια. Δέν πρέπει νά περιμένο νά γεννηθούν οι σκόφοι. Θά κινήσω τά χειμωνιάτικά σου, θά τά άερίσω, θά τά βάλω στη νερθαλίνη και την Τρίτη θά κινήσω τά χαλιά. Βλέπεις ότι μπορείς νά πās νά παίξης πινάκλ χωρίς έμένα...

Δέν είναι και τόσο άπαράτητο νά βρίσκωμαι μαζί σου. Έχω τόσες δουλειές στό σπίτι.

Ο Ζάκ δέν είχε τίποτα, ντύθηκε κι' έφυγε. Η Φάνυ τόν είδε νά χτυπά στους Γκρέγκ και λίγα λεπτά αργότερα, διέσχισαν και οι τρεις τό δρόμο, ή Μαρί—Λουίζ γελώντας ανάμεσα στους δύο άντρες.

Βάζοντάς τα με τόν έαυτό της για τη νοικοκυροσύνη της, ή Φάνυ έβαλε τό σιδερό στην πρίζα και έτοιμάσε τη σανίδα τού σιδερωματος.

Ήταν μονοσκεμένη όταν γύρισε ό Ζάκ. Της είπε: —Δέν είσαι όμορφη, για Κυρίακή, φτωχή μου Φάνυ!

Δέν είμαι ποτέ όμορφη κι' έτσι... Τ'αρχουν γυναίκες πού ή άποστολή τους είναι νά θέλγουν... και εκείνες πού ήρθαν στόν κόσμο για νά φροντί-

Και ήλπιζε νά είμαι εύτυχισμένος μαζί σου.

ζουν για την άνεσι των δικών τους. Άνήκω στη δεύτερη κατηγορία.

Για νά σήση την κακή εντύπωση, ή Φάνυ μακιγιαρίστηκε και φόρεσε ένα φρέσκο, έμπρομη φορεμάτακι.

Από τό βλέμμα τού Ζάκ κατάλαβε ότι ήταν εύχαριστημένος. Προτού καθήση στό τραπέζι χάρδενε τό μάγουλό της.

Πάμε μιά μέρα νά χορεύουμε; —Νά χορεύουμε; Μά έσένα δέν σ' άρέσει ό χορός!

Όχι πολύ, έπειδή δέν χορεύω καλά. Μά θά βλέπουμε τούς άλλους, κι' αυτό διασκεδάσει. Η Μαρί—Λουίζ κι' ό Άντρέ πηγαίνουν. Θ' αλλάξουμε λίγο...

Πού πάνε; —Στό Κάτρο—Φούτ, στους... στους Φράνκ, νομίζω.

Καθώς ή Φάνυ δέν μιλούσε ό Ζάκ επέμεινε: —Θέλεις νά πάμε εκεί;

Όχι, εύχαριστώ. Η Φάνυ σκέφθηκε ότι θά την στενοχωρούσε υπερβολικά νά βλέπει τό Ζάκ και τόν Λουκ τόν ένα απέναντι στόν άλλο.

Στις δύο δομοάδες πού άκολούθησαν ή Φάνυ δέν ζούσε πιά παρά περιμένοτας πότε θάρθη τό Σάββατο.

Αγαπούσε τό Λουκ!... Δέν τό ήξερε. Μά ένοιωθε την άνάγκη νά τού άρέση, νά τόν άκούση νά τις ψιθυρίζει τρυφερά λόγια.

Έκανε τη μοιραία γυναίκα με αυτόν τόν ώραιο νέο, αυτή ή σκλάβά του Ζάκ, ή ύποτακτική και δυστυχισμένη σύγγος.

Τό τελευταίο Σάββατο, ό Λουκ ήταν χλωμός, νευρικός.

Ξαναφώνω για τό Παρίσι, της είπε. Ξαναρχίζω μαθήματα. Άν τό θέλεις, Φάνυ, σέ άπαγάω. Ω! μη νομίσες ότι άστετεύομαι ούτε ότι θ' άποφύγω τις εύθύνες μου όταν θά έρθη ή στιγμή. Σ' αγαπώ, σέ λατρεύω, δέν μπορώ νά φανταστώ τη ζωή χωρίς νά σε βλέπω. Θά έχω μιά έξηγησι με τόν άνδρα σου άν τό ζήτησης. Θά πάρης διαζύγιο έστω και σέ βάρος σου, τι πειράζει άφού δέν έχεις παιδί! Οι γονείς μου είναι πλούσιοι. Κι' εγώ ό ίδιος θά είμαι μηχανικός στό τέλος τού έτους. Θά σου κάνω μιά ζωή τουλάχιστο τό ίδιο εύχάριστο με αυτήν πού έχεις τώρα και στό Παρίσι, όχι σ' αυτή τη μικρή επαρχιακή πόλι. Σκέψου. Φύγω άφείο δράδυ.

Τί φρικτό παιχνίδι της μοίρας! σκεπτόταν ή Φάνυ. Η Ζυλιέτ Μπρισε αγαπούσε κάποιον Κλώντ Μυνιέ πού τόν προτιμούσε από τό Ζάκ. Ο Ζάκ πού αγαπούσε τη Ζυλιέτ παντρεύτηκε αυτήν, τη Φάνυ. Η Φάνυ πού αγαπούσε τό Ζάκ θ' άκολουθούσε ίσως τό Λουκ, πού δέν τόν αγαπούσε πραγματικά. Κι' ό Λουκ την αγαπούσε, τη στιγμή πού άσφαλώς κάποια κοπέλλα θά περιμένο μάταια νά την προσέξη...

Γιατί αυτός ό κύκλος χωρίς διέξοδο, χωρίς εύτυχία; Ποιός οδηγεί έτσι τά πεπονημένα των ανθρώπων και οίχτει τριβόλους στό δρόμο τους, ώστε νά μη μπορούν νά βρούν τό δρόμο της συνεννόησης και της εύτυχίας;

Η Φάνυ είπε στό Λουκ ότι θά σκεπτόταν και ότι θά τού έδινε την απάντηση την επομένη τό πρωί.

Η Φάνυ γύρισε στό σπίτι της με όθια άρρω. Δέν διαζόταν νά ξαναβρεθθί απέναντι στό Ζάκ. Τί την ενδιέφερε τί θά σκεπτόταν; Ήδη δέν τού άνιχε πιά. Πάλευε με τόν έαυτό της για νά ξεφύγη από τό Ζάκ.

Μιά φωνή έκπληξως την έκανε νά σηκώση τό κεφάλι:

Φάνυ!... Τί τύχη νά σέ συναντήσω!

Η Φάνυ έκανε μερικά δευτερόλεπτα για ν' άναγνωρίση εκείνην πού ώστόσο δέν έδιναν από τό μυαλό της από τρία χρόνια τώρα: τη Ζυλιέτ Μυνιέ!...

Τί κάνεις; τη ρώτησε. —Καλά. Μένω στους γονείς μου, —Γιά διακοπές;

Περιμένοτας νά βγή τό διαζύγιο μου!... Και σ'α, τά πās καλά με τόν άνδρα σου;

Πολύ καλά. Εύχαριστώ, είπε ή Φάνυ. Η Ζυλιέτ γέλασε και την έπιασε από τό μπράτσο:

Λυπάμαι πού σού έγκατέλειψα, έξερεις, αυτόν τόν άγαπητό Ζάκ!... Άν ήξερα!... Ο Κλώντ

Συνέχεια στην επομένη σελίδα

Ναί!
Τα άρώματα
ταιριάζουν
μέ τα χρώματα...

Διαλέξτε με προσοχή
τό άρωμά σας.
Είναι ή έκφρασις της
προσωπικότητός σας.

Λεϊλά

τό θερμό άρωμα αυτής της λοσιόν ταιριάζει στα μαύρα μαλλιά, στή σκούρα επιδερμίδα, στα βαθύχρωμα μάτια σας...

... και ή κολώνια
Μωρτώ σε όλους τούς
τύπους της γυναικείας
όμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Μ2/41

Ο άγαπημένος γιός του Σαούντ, ο μικρός Μανσούρ που έχει προσβληθεί από παιδική παράλυση. Γιά να τον θεραπεύσει ο βασιλιάς γύρισε τούδε καλύτερους γιατρούς του κόσμου.

τήτερα, βλέποντας τα σπιτάκια αυτά, ελθα ρωτήσε μήπως κατά τύχη ήταν κατοικίες των αδικών, τόσο η εμφάνισή τους ήταν διαφορετική από το χαρέμι όπως το φανταζόμαστε εμείς στη Δύση. Την πρώτη φορά που μπήκα μέσα, δηλαδή πώς δεν ένοιωθα καθόλου ήσυχος. Μέχρι το σπίτι της 'Ομ Σαγράν με συνόδευε ο άρχηγός της φρουράς: πράγματι, κανένας άντρας δεν μπορεί να περάσει το μοιραίο τείχος χωρίς την άδειά του. 'Ο φρουράρχος ήταν ένα υπέροχο δείγμα Άραβας, υψηλός κι επιβλητικός. 'Οχι ασφαλώς ο τύπος του άντρα στον οποίο θα μπορούσαν, κατά τη γνώμη μου, να δώσουν τα κλειδιά του βασιλικού χαρεμιού. 'Απέφυγα όμως να κάνω κανένα σχόλιο.

Προσπαθώντας μόνο να τον ακολουθώ, περπατώντας ευθύνες όπως κι' εκείνος, χωρίς να γυρίζω το κεφάλι ούτε δεξιά, ούτε αριστερά, αποφασισμένος — μιά κι' ελθα το πρόνομιό να είμαι ο πρώτος 'Ευρωπαίος που περνάει το τείχος αυτό — να σεβασθώ τα ήθη τους.

Φτάνοντας στο σπίτι της 'Ομ Σαγράν, ο φρουράρχος χτύπησε δυνατά. Μας άνοιξε μια κοπέλλα που φαινόταν ν' ανήκει στο ύψιστο κοινωνικό. Μου έκανε νόημα να μπω. 'Οσο για το φρουράρχο, χαρέτσης, έκανε μεταβολή κι' έφυγε, αφήνοντας με πού άμχανο από κάθε άλλη φορά, ανάμεσα σε μερικές κοπέλλες που έπαιζαν το παιχνίδι τους και που μόλις με είδαν άρχισαν να χτυπούν τα χέρια και να σιγογελούν. Είχαρστος θα τύδαβα στα πόδια να φύγω. 'Αντίθετα πήρα κουράγιο και τραύλισα: «'Ηρθα για το μασά της κυρίας 'Ομ Σαγράν». 'Ο τρόπος μου προκάλεσε νέο έσπασμα από γέλια. Τέλος, ενώ έτοιμαζόμουν να γυρίσω στην πόρτα και να φύγω, μιά από τις κοπέλλες σηκώθηκε κι' ήθελε προς το μέρος μου: «Σας περιμένουν», μου είπε άγγλικά. «Καθίστε, σας παρακαλώ». Καθισα και περιμένα.

Το δωμάτιο στο οποίο βρισκόμουν ήταν μεγάλο, λίγο φωτισμένο. Η ένγκατάσταση κλιματισμού διατηρούσε δροσερή την ατμόσφαιρα. 'Η επίπλωσή απετέλεσε από χαμηλά τραπέζια και στα οποία υπήρχαν βάτα με τεχνητά λουλούδια και λάμπες που τ' άμπαζόν τους περιστρέφονταν αργά, ριχνοντας το φως στους τοίχους, έτσι που σχημάτιζες την ιδέα ότι ήταν τεχνητό νερό. Μέσα στο δωμάτιο υπήρχε μιά έντονη μυρωδιά από αρωματικό θυμίαμα κι' άρχισα πιά να νοιώθω ένα είδος νάρκης, όταν ή κο-

πέλλα που μου είχε μιλήσει λίγο προ-
τήτερα φάνηκε στην πόρτα του συνε-
χόμενου δωματίου, προσκαλώντας με
με ευγένεια να περάσω. Λίγες στι-
γμές αργότερα βρισκόμουν, για πρω-
τη φορά, μπροστά σε μιά κυρία του
χαρεμιού.

Η 'Ομ Σαγράν ήταν μιά γυναί-
κα μέσον αναστήματος, που μόλις θά-
ειχε περάσει τα τριάντα. Ένας λε-
πτός πέπλος της σκέπαζε το πρόσωπο:
δεν τον έβγαζε ούτε κατά τη διάρκεια
του μασά. 'Αντίθετα, δεν είχε καμ-
μιά δυσκολία να βγάλει τα άλλα ρού-
χα της. 'Η θεραπεία διήρκεσε μισή
ώρα περίπου. Στο τέλος της είπα ό-
τι θα ξαναγύριζα την άλλη μέρα. Η
'Ομ Σαγράν περιόρισε σε μιά
κίνησι συγκαταθέσεως με το κεφάλι.

Πολλά παιδιά

Στο τείχος ξανασυνάντησα τον άρ-
χηγό της φρουράς. Ξαναβλέποντάς
τον, αναρωτήθηκα πώς μπορούσαν να
έχουν εμπιστευθεί σ' ένα άνθρωπο σαν
κι' αυτόν την επίβλεψη του χαρεμιού.
'Όταν όμως, αργότερα, έμυστηρεψή-
θηκα την κατάληξή μου σ' έναν άλλον
αδελφό, αυτός άρχισε να γέλια. «'Ο
βασιλιάς του έκανε δώρο δεκαεπτά
παλλακίδες», είπε. «'Ετσι έχει ήδη
πολλές γυναίκες για λογαριασμό του,
ώστε η μεγαλύτερη τά του να είναι σύ-
γουρη πώς ο φρουράρχος του δεν έχει
μάτια για άλλες». 'Εν πάση περιπτώ-
σει, ο φρουράρχος, αποχαιρετώντας
με, μου είπε ότι στο μέλλον θα μπο-
ρούσα να μπαίνω στο χαρέμι χωρίς
άδεια. 'Ηταν μιά μεγάλη τιμή, αλλά
στην άρχη δεν ήμουν και τόσο σύγου-
ρος ότι θα μου έβγαине σε καλό. Σε-
φτόμουν, ότι, κατά βάθος, το να κυ-
κλοφορώ ανάμεσα στις γυναίκες του
βασιλιά μπορούσε να με βάλει σε μπε-
λάδες.

'Αποφάσισα τότε να πληροφορηθώ
καλύτερα γύρω από τις έννοιες της
παράξενης αυτής γυναίκα πολιτεί-
ας. Έμαθα έτσι, ότι ο 'Ιμπν Σαούντ
έχει μιά σύζυγο λιγότερη από τις τέσ-
σερις που του επιτρέπει το Κοράνιο.
'Έχει όμως περισσότερες παλλακίδες
από όλους τους υπηκόους του. Κι' έτσι
πρέπει να γίνεται, για να δείξω ο
βασιλιάς ότι είναι ο πιο ισχυρός κι'
ο πιο πλούσιος άνδρας του βασιλείου
του. 'Έκείνοι, εν τούτοις, που ξεχωρί-
ζει τις γυναίκες του χαρεμιού δεν εί-
ναι τόσο το ότι οι μόνες άντρες, οι
οι δε παλλακίδες, όσο το ότι οι μόνες
έχουν κάνει παιδιά, οι δε άλλες όχι.
Οι πρώτες έχουν δικό τους σπίτι και
τον τίτλο της «'Ομ», που σημαίνει

«Μητέρα», ενώ οι άλλες βρίσκονται σε
κατώτερη, μειονεκτική θέση, περιμέ-
νοντας να κάνουν παιδί για να απο-
κτήσουν τον τίτλο και σπίτι. 'Ανάμε-
σα στις παλλακίδες του Σαούντ, έ-
κείνες που δεν έχουν παιδιά είναι δε-
καπέντε.

Μιά γυναίκα από κάθε φυλή

«'Όσο για την ηλικία των ενοίκων
του χαρεμιού, οι πιο νέες είναι κοπέ-
λλες γύρω στα είκοσι χρόνια κι' οι πιο
ηλικιωμένες φτάνουν τα πενήντα. Γε-
νικά, είναι όμορφες, με μορφές που
έντονα κινούνται τον ιδεώδη σωματικό τύ-
πο της 'Ανατολής: απαλές, χωρίς ό-
μως να είναι παχυσάρικες, κάτι που
είναι δύσκολο για το πενήντα κι' οι
γυναίκες της Δύσεως, μολονότι είναι
δασκάλες στα ζητήματα της διαίτας.
Καμμία 'Ευρωπαία δεν υπάσχει ανά-
μεσά τους: ο Σαούντ αγαπά τις γυ-
ναίκες με σοκολατί δέμα. Λένε, ότι
ή εννοούμενη του είναι η 'Ομ Μαν-
σούρ, μιά καταπληκτική γυναίκα μ' έ-
να σωμα περίφημο, μολονότι έχει φέ-
ρει στον κόσμο δικά παιδιά.

Ρώτησα έναν αδελφό από πού προ-
έρχονταν οι παλλακίδες. «Για να πά-
νουν οι διάφορες φυλές να πολεμούν
μεταξύ τους», μου απάντησε, «ο βα-
σιλιάς διαλέγει μιά γυναίκα από την
οικογένεια κάθε φυλής. Αυτό είναι
μιά μεγάλη τιμή και μιά και την κά-
νει και στους δυο ο βασιλιάς, σταμα-
τών τον πόλεμο. 'Αλλιώς, σ' αυτούς
τους κλεφτοπολέμους θα σκοτώνονταν
όσοι άνδρες ήταν άρχεις. 'Αλλά, οι
γυναίκες, Γι' αυτό το λόγο, άλλως τε,
ο βασιλιάς μπορεί να πάρη πολλές γυ-
ναίκες, περισσότερες απ' όσες επιτρέ-
πει η μουσουλμανική θρησκεία, για να
έξασφαλίσω το μέλλον του έθνους».

«'Όσο για τις σχέσεις του 'Ιμπν
Σαούντ με τις πενήντα πέντε γυναίκες
και παλλακίδες του, αυτές κανονίζον-
ται σύμφωνα μ' ένα πρόγραμμα, μιά
μάλλον περίλοκο. Με την ειλικρίμια
αυτή ανακάλυψα ποιά είναι η πιο λε-
πτή αποστολή του άρχηγού της φρου-
ράς, πολύ πιο λεπτή από κείνη της
επιτηρήσεως του χαρεμιού. Αιτός έλ-
γει, πράγματι, που καθορίζει κάθε μέ-
ρα τα ονόματα τριών παλλακίδων που
πρέπει να είναι έτοιμες κάθε στιγμή
να κρατήσουν συντροφιά στον ήγε-
μόνα. Σπάνια ο Σαούντ επισκέπτεται
το χαρέμι του. Τις πιο πολλές φορές
είναι οι γυναίκες —κάθε βράδυ οι
τρεις ώριμες— έκείνες που τη-
γίνουν σ' αυτόν, διασχίζοντας τη
νύχτα με φρουρά, με τα κρησινικά
τους νυκτερινά ρούχα, το βασιλικό

παλάτι. Κάθονται ύστερα στα πλά-
νια της συνεχόμενης κι' εκείνη, η
βασιλιά κάμαρας, έτοιμες να περά-
σουν τις φωνές τους: μιά
ζωή τελείως μακρινή απ' όλες τις ελ-
κτικές ήδυσθησας και φιληδονίας που
φέρνει στους ανθρώπους της Δύσεως
ή ιδέα του χαρεμιού ενός βασιλιά
της 'Ανατολής...
'Εννοούσθηκαν με την ιδέα ότι θα
γίνονταν ερωτικά και δεν τους έ-
νοιαζε ότι κανένας δεν θα έβλεπε αυ-
τά τα κανονικά τους φορέματα! Αι-
τές ήταν οι μικροχαρές που απο-
λάμβαναν κλεισμένες δημερείς στα ι-
διαίτερα διαμερίσματά τους και περι-
μένης τον άρχοντα και αφέντη
τους να καλέσει κάποια απ' όλες κον-
τά του.

Μιά ερωτική ιστορία

Κατά την παραμονή μου στη Ριάντ,
στην αλήθεια του 'Ιμπν Σαούντ, παρε-
σέθηκα μιά μέρα από μακριά στην
πιο φοβερή σκηνή που συνέβη ποτέ
να δώ στη ζωή μου: μιά έκτελεσι με
λιθοβολισμό. Οι κατάδικοι, ένας άν-
δρας και μιά γυναίκα, οδηγήθηκαν
και τοποθετήθηκαν σε δυο θαθείς
τρύπες σχαμμένες στη γη. Έτσι, που
να έβλεψι μόνο το κεφάλι τους. 'Τ-
στερα, οι εκτελεστές άρχισαν να τους
ρίχνουν πέτρες ως που ποταποπήδη-
σαν τα κεφάλια τους. 'Ο άρχαίος ά-
ρκετικός ποινικός κώδικας προέβλεπε
του καταδίκου. 'Ο νέος κώδικας όμως
είναι κάπως πιο «έξανθρωπισμένος»
και άρκεται μόνον στο κεφάλι. 'Η
άτηχη γυναίκα που τιμωρήθηκε κατά
το φρεντικό αυτόν τρόπο ήταν μιά απί-
στη σύζυγος. 'Ο άνδρας ήταν ο έρα-
στής της.

Θυμήθηκα το επεισόδιο αυτό της
άγριας βαρβαρότητας για να το πα-
ραθέσω μ' ένα άλλο για να δούν οι
άνθρωποι της αντίθεσης που μπορεί
να συναντήσει κανείς στον ίδιο άγριο
πο, στις έξωτικές εκείνες χώρες: τη
οριαντική ιστορία της 'Αλίσια.

Η 'Αλίσια ήταν η πιο όμορφη ίσως
παλλακίδα του χαρεμιού. Πάντως μιά
από τις όμορφες γυναίκες που έ-
χω δει: μιά κοπέλλα είκοσι περίπου
χρονών, από τη Συρία, μ' ένα δέ-
μα σαν άμπαρο και μεγάλα, μαύρα
ματιά. Ένα απόγευμα, μιάρα
τις σπάνιες εξόδους από το χαρέμι,
η 'Αλίσια πήγε να επισκεφθώ τον πα-
τέρα της, που έμενε στο Κοράνιο απα-
ρτοί. Μόλις είχε φτάσει στην Ριάντ,
τη βασιλική λιμνούλα με τις μαύρες
κουντιές και στεκόταν σε μιά γωνία

με το πρόσωπο τελείως σκεπασμένο,
όταν ο μπροντής της εισόδου του μα-
γαζιού άνοιξε απότομα και στο κα-
τώφλι φάνηκε ένας Άραβας ως τρι-
ανταπέντε χρονών, ύψηλός, λυγρο-
κόρμος, με μελαχροινά, ενεργητικά
χαρακτηριστικά, που φαινόταν σαν να
έχαν σμιλευθεί πάνω στην άσπρη
«τελλέμπα» του. Την ίδια στιγμή,
μιά πνοή ανέμου άνασχεσε τον πέ-
πλο της 'Αλίσια, αποκαλύπτοντάς της
το πρόσωπο. 'Αμέσως ο Χάντν 'Εννι
—ήταν τ' όνομά του— σείχης μιάς
φυλής βεδουίνων και συμβούλος του
βασιλιά έσχασε ότι είχε 'ρθή για ν'
άκουση ένα έγχειρίδιο στο μαγα-
ζί μ' έμεινε εκεί σαν μαγεμένος να κυ-
τάζει τη νέα στά ματιά.

Την άλλη μέρα ο 'Ιμπν Σαούντ
λάβαινε ένα παράξενο γράμμα: ο ά-
ποστολούς του ζητούσε, ούτε λίγο, ου-
τε πολύ, το χέρι της πιο όμορφης πα-
λλακίδας του βασιλιά. 'Ημουν προ-
στά όταν ο τελευταίος αυτός έλαβε
το γράμμα. Τον είδα να μένη σαν ά-
πολιθωμένος, μη πιστεύοντας σε τό-
ση θρασύτητα. 'Όταν συνέλθε από
την κατάληξή του, έστειλε και κάλε-
σε την 'Αλίσια. Χωρίς προσχήματα ή
περιφρασεις, ρώτησε τη νέα αν ήταν
ερωτευμένη με το Χάντν 'Εννι.

Η καμένη η κοπέλλα έτρεμε σαν
το φύλλο. Σίγουρα φροντίσε όπτασες
θα πέρσασαν τις στιγμές εκείνες προ-
στά στα μάτια της: ήξερε τι την πε-
ρίμενε σε μιά χώρα όπου η απιστία
μιάς γυναίκας θεωρείται θανάσιμη
προσοβλή και τιμωρείται με θάνατο
διά λιθοβολισμού. 'Εν τούτοις, δεν
κατόρθωσε ν' άρνηθ: έσκηνε το κε-
φάλι σε σημείο καταράσεως, χωρίς
να προσφέρει λέξη.

«'Ο 'Ιμπν Σαούντ έμεινε για μιά
στιγμή άμυχνας. 'Τότερα, με ένα
χαμόγελο, κάτω απ' τους χοντρούς
φακούς των γυαλίων του, περισσότερο
σαν πατέρας με κατανόηση, παρά σαν
προσεβλημένο σύζυγο, άκούμπησε
το χέρι στον ώμο της. «Είσαι καλό
κορίτσι, 'Αλίσια», της είπε καθισσά-
σικα. «Θά παντρευτείς το Χάντν σου».

«'Ο γάμος γιορτάστηκε ένα μήνα
αργότερα. Στο Χάντν 'Εννι και στη
γυναίκα του έδωσε μιά μεγαλόπρεπη
δεξίωση στο παλάτι του, στην οποία
παρευρέθησαν οι ύπόλοιπες 54 γυναι-
κες του χαρεμιού.
'Όταν η 'Αλίσια έφυγε με τον άν-
δρα της προς την καινούρια ζωή της,
ο άρχηγός της φρουράς, που είχε την
επίβλεψη του χαρεμιού, τραβήξε μιά
μολυβιά στον κατάλογο των ονομά-
των. Μιά άλλη παλλακίδα θά έπαυ-
νε τη θέση της. Αιτός έπρεπε να σκε-
φθι για την εκλογή της, γιατί ο βα-

σιλιάς στο άναμεταξύ είχε φύγει σε
μακρινό ταξίδι στην έρημο. Σ' αυ-
τό τον άκολουθήσα κι' εγώ.

Πατέρας και παιδιά

Μιά από τις παλλακίδες του βασι-
λιά έφερε στον κόσμο το πρώτο της
παιδί. Αυτό βέβαια δεν είναι τίποτα
το εξαιρετικό, αν σκεφθι κανείς ότι
στο χαρέμι πάντα θά υπάρχη κάποια
έγκυος. Για τον 'Ιμπν Σαούντ, άλ-
λωστε, ήταν το 126ο παιδί: κι' όμως
τον είδα ένθουσιασμένο και συγκινη-
μένο, σαν να γινόταν πατέρας για
πρώτη φορά. «'Όσο για τη μητέρα,
αυτή πήρε για δώρο μιά καντιλάχ,
ένα σπίτι του χαρεμιού αποκλειστικά
δικό της, με δώδεκα κοπέλλες για να
την υπηρετούν. Μέσα στη γενική χα-
ρά και τα πανηγύρια μιά μονάχα με-
λαγχολική νότα υπήρχε: τα προσόπα
των 14 παλλακίδων που δεν είχαν ά-
κόμα δώσει παιδί στο βασιλιά. Πρά-
γματι, αυτές τις θεωρούσαν σαν ένα
είδος χρεωκοπημένες και για τον ά-
φέντη τους και για το φύλο τους.

«'Ολα τα παιδιά του Σαούντ, που
ή μητέρα τους είναι παλλακίδα, είτε
σύζυγος, έχουν τον τίτλο του «πρό-
γχα» και της «πριγκίπισσας». Κα-
νείς όμως απ' αυτούς δεν θ' ανέβη
στο θρόνο της 'Αραβίας: ο διάδοχος
του θα είναι ο άδελφος του βασιλιά.

Φυσικά, οι σχέσεις ανάμεσα στον
πατέρα και σε μιά τόσο πολυμελή οί-
κογένεια παιδιών δεν είναι εύκολες.
Και πράγματι κανονίζονται από ένα
είδος έθιμοτυπίας. 'Ο Σαούντ δεχέ-
ται να θάγεται καθ' ομάδες από καμ-
μιά τριανταριά κάθε φορά, συγκεν-
τρωμένα κατά ηλικία. Κάθε φορά
τους μοιάζει τριάντα δώρα, ανάλογα
με την ηλικία τους και όλα όμοια
για ν' άποφύγη γυναίκες και ζηλιές.

Τριάντα άλογα π.χ., τριάντα αυ-
τοκίνητα, τριάντα ποδηλάτια, τρι-
άντα ρολόγια του χεριού κ.ο.κ. Συ-
χνά, όταν τον επισκεπτόνται τα πιο
μικρά, συμβαίνει να δει κανείς το βα-
σιλιά μ' όλο του το μπράι τών δυο μέ-
τρων σ' άκρωτος του πάχους να παί-
ζουσι μερικούς από τους δούλους της
προένορας κι' όπου οι νέοι άκούνται
να πάνε στα σύγχρονα σχολεία, πε-
ρισμένοι ότι για ν' άρρασουν στον
ορισμένη ημέρα το μήνα. Θυμάμαι μιά
φορά που χόρισε, στις πιο μεγάλες
απ' αυτές, μολονότι το Κοράνιο απα-
γορεύει την αναπαράστασι ανθρώπι-
νων μορφών, μιά φωτογραφία του:
τα κορίτσια έμειναν έκστατικά για
το όμοιο.

«'Ο Σαούντ, αγαπά πολύ τα παι-
διά του: και τα εκατόν είκοσι, πέντε.
'Ανάμεσα σ' αυτά είναι κι' ένα για
το οποίο έχει ιδιαίτερη τρυφερότητα:
είναι ο μικρός Μανσούρ, γιός της
ευνουμένης του, που είναι τώρα έξη
χρονών κι' έχει από τη γέννησή του
μιά βαρεία μορφή παιδικής παραλύ-
σεως, μιάς παθήσεως που είναι συγγε-
νής με την πολιομυελίτιδα και που
του έχει παραλύσει το δεξί πόδι και
το δεξί χέρι. Για το παιδί αυτό, είπε
ο Σαούντ όταν έφυγε από τις 'Ην.
Πολιτείες, ότι θάδινε όλα του τα πλού-
τη για να το δη θεραπευμένο.

«'Αφσα τη γη εκείνη των «Χιλών
και μιάς νυχτός» δώδεκα μήνες άρχι-
σας από την άριξή μου, μόλις έλθε
το συμβόλαιό μου. Έργα παίρνου-
ται μαζί μου, έκτός από την είκοσι
του μικρού Μανσούρ, που κατόρθωσα
με το μασά να βελτιώσω την κατά-
στασή του, και μιά τριάντα χροιά νο-
μισματα κι' ένα πανακίδιο ρολόγι με
τη φωτογραφία του βασιλιά στο καν-
τογι, δώρα του ίδιου. Διάφορα μικρά
δώρα - σουβενίρ μου έδωσαν ύστερα,
συγκινημένες και μελαγχολικές, όταν
πήγα να τις άποχαιρετησω οι πενήν-
τα πέντε κυρίες του χαρεμιού: μαζί
με μένα έβλεπαν να φεύγει και ένα έ-
πεισόδιο που είχε σπάσει για λίγους
μήνες τη μονοτονία της ζωής τους.
Είμαι, πράγματι, ο πρώτος 'Ευρωπαί-
ος που μπήκε στο φρούριό τους.

«'Ο Σαούντ μου ζήτησε πολλές φο-
ρές, πριν φύγω, να μείνω στη Ριάντ,
να τον βοηθήσω στη σκληρή προσπά-
θεια να εξευρωπαϊσθι το λαό του: μιά
εγώ δεν μπορούσα να μείνω μιά μα-
κρά από την κληνική μου στο Ντό-
σελντορφ. Τον άφισα να παύσει με
τις ραδιονομίες των σειχηδών, απο-
μονωμένο στο παλάτι των από ρόβιν
μίσματος, σε μιά χώρα που ισχυρί-
κόμα ο νόμος του «σφαλισμού αντί
οφθαλμού και δόδωτα αντί δόδωτος»,
όπου οι ληστές τιμωρούνται με κομ-
μο των χεριών και οι μοιχοί λιθοβο-
λούνται, όπου δεν υπάρχουν άλλοι
δούλοι από τους δούλους της προ-
ένορας κι' όπου οι νέοι άκούνται
να πάνε στα σύγχρονα σχολεία, πε-
ρισμένοι ότι για ν' άρρασουν στον
ορισμένη ημέρα το μήνα. Θυμάμαι μιά
φορά που χόρισε, στις πιο μεγάλες
απ' αυτές, μολονότι το Κοράνιο απα-
γορεύει την αναπαράστασι ανθρώπι-
νων μορφών, μιά φωτογραφία του:
τα κορίτσια έμειναν έκστατικά για
το όμοιο.

«'Ο Σαούντ, αγαπά πολύ τα παι-
διά του: και τα εκατόν είκοσι, πέντε.
'Ανάμεσα σ' αυτά είναι κι' ένα για
το οποίο έχει ιδιαίτερη τρυφερότητα:
είναι ο μικρός Μανσούρ, γιός της
ευνουμένης του, που είναι τώρα έξη
χρονών κι' έχει από τη γέννησή του
μιά βαρεία μορφή παιδικής παραλύ-
σεως, μιάς παθήσεως που είναι συγγε-
νής με την πολιομυελίτιδα και που
του έχει παραλύσει το δεξί πόδι και
το δεξί χέρι. Για το παιδί αυτό, είπε
ο Σαούντ όταν έφυγε από τις 'Ην.
Πολιτείες, ότι θάδινε όλα του τα πλού-
τη για να το δη θεραπευμένο.

ΠΕΤΕΡ ΚΡΟΧΕΡ

ΜΕΔΑΣΠΡΗ ΦΟΥΣΤΑ ΚΑΜΠΛΟΥΖΑ ΠΛΕΚΤΗ

ΜΠΛΟΥΖΑ ΜΕ ΓΙΑΚΑΔΑΚΙ

ΥΛΙΚΑ: 300 γραμ. μαλλί μπου-κλέ. Βελόνες Νο 3. 3 άσπρα κουμπιά 1 κόπτισα.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Άνάποδο ζέρσευ = θά πλέξετε ζέρσευ δηλ. 1 θελόνα καλή, 1 θελόνα ανάποδη, που θά τó μεταχειρισθί-τε από την ανάποδη μεριά.

ΠΛΑΤΗ: Βάλτε στις θελόνες σας 106π και πλέξετε 2 έκ. (8 θελόνες) λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με ανάποδο ζέρσευ, έως ότου έχετε γενικό μάκρος 21 έκατ. ό-πότε θά προσθέσετε και στις 2 ά-κρες του πλεκτού κάθε 6η θελόνα από 1π (10 φορές). "Όταν τó πλε-κτό σας θά έχη γενικό μάκρος 41 έκατ. θά σχηματίσετε τις μασχά-λες, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η θελόνα από 3π (2 φο-ρές), 2π (2 φορές), 1π (2 φο-ρές) και κάθε 4η θελόνα 1π (2 φορές). Θά σάς μείνουν 98π, τούς όποιους θά πλέξετε έως ότου έ-χετε γενικό μάκρος 59 έκατ. όπό-τε θά σχηματίσετε τούς ώμους, κλείνοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2η θελόνα από 5π (3 φορές) και 4π (4 φορές). Ταυ-τοχρόνως και σέ γενικό μάκρος 61 έκατ. θά σχηματίσετε τó πά-ρσιμο του λαιμού κλείνοντας τούς μεσαίους 24π σέ 1 φορά. Πλέξετε τώρα τó κάθε κομμάτι χωριστά και αντίκρουστά κλείνοντας πρós τη μεριά του λαιμού κάθε 2η θε-λόνα από 3π (2 φορές).

ΕΜΠΡΟΣ: Πλέξετε όπως και στην πλάτη έως ότου έχετε γενι-κό μάκρος 41 έκατ. όπότε ταυτο-χρόνως με τή μασχάλη θά σχημα-τίσετε τó άνοιγμα του κουμπώμα-τος, ως εξής: Θά πλέξετε τούς 69 δεξιούς πόντους και τούς υπό-λοιπους 57π θ' αφήσετε να περι-μένουν. Στούς πόντους που πλέ-κετε θά σχηματίσετε την άκρη του κουμπώματος, πλέκοντας πουν - ντέ - ρί στούς άκρινους 12π. Τούς υπόλοιπους πόντους θά πλέκετε ά-νάποδο ζέρσευ. Καθώς θά πλέκε-τε τó κομμάτι αυτό θά σχηματί-σετε τις κουμπότρυπες, την πρώ-τη στά 2 έκατ. και τις άλλες δύο σέ κάθε 6 έκατ. (22 θελόνες). Γιά την κάθε κουμπότρυπα θά κλείσετε τούς 2π που είναι μετά τούς άκρινους 5π. Τούς πόντους που εκλείσατε θά προσθέσετε στην έπόμενη θελόνα.

Σέ γενικό μάκρος 57 έκατ. θά σχηματίσετε τó πάρσιμο του λαι-μού, κλείνοντας πρós αυτήν τη μεριά κάθε 2η θελόνα από 6π (2 φορές), 3π (2 φορές), 2π (2 φο-ρές) και 1π (2 φορές). Τόν ώμο θά σχηματίσετε όπως και στην πλάτη.

Γιά τó άριστερό μπροστινό θά πάρετε πάλι στις θελόνες σας τούς 57π που είχατε αφήσει να περιμένουν και άφού τούς προσθέ-σετε 12π πρós τη μεριά του κου-

μπώματος, τούς όποιους θά πλέ-κετε πουνάν - ντέ - ρί θά πλέξετε όπως και τó δεξιό κομμάτι, αλλά χωρίς τις κουμπότρυπες.

ΜΑΝΙΚΙ: Βάλτε στις θελόνες σας 78π και πλέξετε 2 έκατ. λά-στιχο 1+1π. Συνεχίστε με ανάπο-δο ζέρσευ άφού προσθέσετε στην 1η θελόνα 34π ως εξής: Κάθε 5ο πόντο θά προσθέτετε 1π επί 5 φο-ρές, κατόπιν θά πλέξετε 2π, ύστε-ρα τούς επόμενους 24π θά πλέ-κετε από 2 φορές, θά πλέξετε τούς συνεχόμενους 2π και κατόπιν σέ κάθε 5ο πόντο θά προσθέτετε 1π (5 φορές). Θά έχετε τó όλον 112π. Στην επόμενη θελόνα θά σημαδέ-ψετε τόν 44ο, 56ο και 68ο πόντο και ύστερα από 14 θελόνες θά προσθέτετε πρύν και μετά από τόν κάθε σημαδεμένο πόντο από 1π και σέ κάθε 6η θελόνα κατόπιν (4 φορές έν όλω). Ταυτοχρόνως μετά τά 2 έκατ. τó λάστιχο θά σχηματίσετε τó στρογγύλευμα του μανικιού κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η θελόνα από 3π (2 φορές), 2π (2 φορές), 1π (18 φορές), 2π (2 φορές), 4π (2 φο-ρές) και τούς υπόλοιπους 8π σέ 1 φορά.

ΓΙΑΚΑΣ: Βάλτε στις θελόνες σας 34π και πλέξετε πουνάν - ντέ - ρί. Και στις 2 άκρες του πλεκτού θά προσθέτετε κάθε 2η θελόνα ά-πό 4π (5 φορές) και 3π (2 φο-ρές), όπότε θά έχετε 86π. "Όταν θά έχετε πλέξει 10 έκατ. έν όλω κλείστε τούς πόντους.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ: Σιδερώ-στε τά κομμάτια από την ανάπο-δη, δηλ. την καλή μεριά του ζέρ-σευ. Ράψτε τις πλαϊνές ραφές και τις ραφές τών ώμων και τών μα-νικιών. Ένωστε τά μανίκια. Έ-νώστε τó γιακά από τή μέση τής λωρίδας με τις κουμπότρυπες ως τή μέση τής λωρίδας με τά κου-μπιά. Ράψτε τά κουμπιά και την κόπτισα στην επάνω άκρη του κουμπώματος.

ΜΠΛΟΥΖΑ ΜΕ ΑΜΠΙΕΣΜΑΝ

ΥΛΙΚΑ: 250 γραμ. μαλλί μπου-κλέ. Βελόνες Νο 3½. 1 στρογγυ-λή θελόνα ή 5 θελόνες χωρίς κε-φάλι Νο 3½, 3 και 2½.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ά-νάποδο ζέρσευ.

ΠΛΑΤΗ: Βάλτε στις θελόνες σας 82π και πλέξετε 3 έκατ. (9 θελόνες) λάστιχο 1+1π. Συνεχί-στε με ανάποδο ζέρσευ έως ότου έχετε γενικό μάκρος 20 έκατ., ό-πότε θά προσθέσετε και στις 2 ά-κρες του πλεκτού και κάθε 10η θελόνα κατόπιν από 1π (6 φο-ρές), όπότε θά έχετε 94π.

Σέ γενικό μάκρος 40 έκατ. θά σχηματίσετε τις μασχάλες κλεί-νοντας και στις 2 άκρες του πλε-κτού κάθε 2η θελόνα από 3π, 2π και 1π (6 φορές). Τούς υπόλοι-

πους 72π θά πλέξετε έως ότου έ-χετε γενικό μάκρος 50 έκατ. ό-πότε θά τούς αφήσετε να περιμέ-νουν σέ μία βοηθητική θελόνα.

ΕΜΠΡΟΣ: Θά πλέξετε όπως και γιά την πλάτη έως ότου έχετε γε-νικό μάκρος 47 έκατ. όπότε θά σχηματίσετε τó στρογγύλευμα γιά τó άμπιεσμάν ως εξής: "Αφήστε τούς μεσαίους 24π να περιμένουν σέ μία βοηθητική θελόνα και πλέ-ξετε κάθε κομμάτι χωριστά και αντίκρουστά, κλείνοντας πρós τη μεριά του ντεκολτέ κάθε 2η θελό-να από 6π (4 φορές).

ΑΜΠΙΕΣΜΑΝ: Πάρτε στή στρογ-γυλή θελόνα (ή στις 4 θελόνες χωρίς κεφάλι γιά να πλέξετε στρογγυλά) τούς πόντους τής πλάτης που είχατε αφήσει να πε-ριμένουν, προσθέστε 19π γιά τó μανικάκι, σηκώστε 16π από τó έ-να πλάι του ντεκολτέ του μπρο-στινού, πάρτε τούς μεσαίους 24π του μπροστινού που είχατε αφή-σει να περιμένουν, σηκώστε άλ-λους 16π από τó άλλο πλάι του ντεκολτέ, προσθέστε άλλους 19π γιά τó άλλο μανικάκι.

Πλέξετε τώρα στρογγυλά αύ-τούς τούς 166π λάστιχο 1+1π, ά-πό 10 θελόνες στην αρχή με τις θελόνες Νο 3½, κατόπιν με τις θελόνες Νο 3 και τέλος με τις θελόνες Νο 2½. "Όταν θά έχετε πλέξει τις θελόνες αυτές (10 έκ.) κλείστε τούς πόντους όπως τούς θρίσκετε.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ: Σιδερώστε τά κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί, χωρίς να πατήστε τά λάστιχα. Ράψτε τις ραφές.

ΜΠΛΟΥΖΑ ΜΕ ΡΕΛΑΚΙ

ΥΛΙΚΑ: 250 γραμ. μαλλί μπου-κλέ και λίγο μαλλί άσπρο. Βελό-νες Νο 3. 1 θελονάκι Νο 2½. 1 φιλντισένιο κουμπί.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρ-σευ, άνάπ. ζέρσευ, πουνάν ντέ ρί.

ΠΛΑΤΗ: Βάλτε στις θελόνες σας 110π και πλέξετε 4 έκατ. (14 θελόνες) ζέρσευ. Συνεχίστε κατό-πιν με ανάποδο ζέρσευ έως ότου έχετε γενικό μάκρος 25 έκατ. ό-πότε θά προσθέσετε και στις 2 ά-κρες του πλεκτού έναλλαξέ κάθε 10η ή 12η θελόνα από 1π (7 φο-ρές), όπότε θά έχετε 124π, τούς όποιους θά πλέξετε έως ότου έχε-τε γενικό μάκρος 45 έκ. Στό ση-μείο αυτό θά σχηματίσετε τις μα-σχάλες, κλείνοντας και στις 2 ά-κρες του πλεκτού κάθε 2η θελόνα από 4π, 2π (2 φορές) και 1π (6 φορές). Θά σάς μείνουν 96π, τούς όποιους θά πλέξετε έως ότου έχε-τε γενικό μάκρος 54 έκατ. όπότε θά προσθέσετε και στις 2 άκρες και κάθε 7η θελόνα κατόπιν από 1π (5 φορές). Ταυτοχρόνως, σέ γενικό μάκρος 62 έκατ. σχηματί-σετε τόν άμπιεσμάν τής πλάτης, πλέκοντας τούς μεσαίους 76π με

πουνάν ντέ ρί, και σέ γενικό μά-κρος 65 έκατ. θά σχηματίσετε τó πάρσιμο τών ώμων κλείνοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2η θελόνα από 5π (4 φορές), 4π και τούς υπόλοιπους 58π μαζί.

ΕΜΠΡΟΣ: "Αρχίστε όπως και την πλάτη και συνεχίστε, έως ότου έ-χετε γενικό μάκρος 39 έκατ. ό-πότε θά σχηματίσετε τó άνοιγμα του κουμπώματος ως εξής: "Αφή-στε τούς άριστερούς 53π να πε-ριμένουν σέ μία βοηθητική θελό-να και πλέξετε τούς 67 δεξιούς πόντους. Ταυτοχρόνως θά σχημα-τίσετε τή μασχάλη όπως στην πλάτη και τή λωρίδα του κουμ-πώματος πλέκοντας τούς άκρι-νους 14π με πουνάν ντέ ρί. Μετά τά 62 έκατ. θά πλέκετε τούς μπρο-στινούς 31 πόντους με πουνάν ντέ ρί και τούς υπόλοιπους άνάποδο ζέρσευ. Σέ γενικό μάκρος 65 έκ. όταν θ' αρχίσετε να σχηματίζετε τόν ώμο θά σχηματίσετε στή μεριά του κουμπώματος την κουμπότρυ-πα, κλείνοντας τούς 4π που είναι μετά τούς άκρινους 6π. Στην έ-πομένη θελόνα θά προσθέσετε τούς πόντους που κλείσατε. Σέ γενικό μάκρος 65 έκατ. θά σχη-ματίσετε τόν ώμο και στά 68 έκ. θά κλείσετε τούς υπόλοιπους 36 πόντους σέ 1 φορά. Πάρτε τώρα στις θελόνες σας τούς άριστερούς πόντους που είχατε αφήσει να πε-ριμένουν και άφού προσθέσετε 14π πρós τη μεριά του κουμπώ-ματος και πλέξετε με τόν ίδιο τρόπο, αλλά αντίκρουστά και χω-ρίς την κουμπότρυπα.

ΜΑΝΙΚΙ: Βάλτε στις θελόνες σας 72π και πλέξετε 3 έκατ. ζέρ-σευ, κλείνοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2η θελόνα από 1π (5 φορές). Θά μείνουν 62π, τούς όποιους θά πλέξετε άνάποδο ζέρσευ προσθέτοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2η θελό-να από 1π (10 φορές). Θά έχετε 82 π τούς όποιους θά πλέξετε έ-ως ότου έχετε γενικό μάκρος 10 έκατ., όπότε θά σχηματίσετε τó στρογγύλευμα, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η θελόνα από 5π, 3π (2 φορές), 2π (10 φορές) και 5π (2 φορές). Πλέξετε και τó άλλο μανίκι όμοιο.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ: Ράψτε τις πλαϊνές και τις ραφές τών ώ-μων και τών μανικιών. Ένωστε τά μανίκια. Με μία κλωστή από τó μπουκλέ μαλλί και με μία χον-δρή θελόνα περάστε μία πατητή γύρω - γύρω στο άμπιεσμάν. Πάρ-τε τώρα τó άσπρο μαλλί και με τó θελονάκι πλέξετε μία σειρά γύρω γύρω στο άμπιεσμάν πλά-νοντας την κλωστή που σημάδευε τó άμπιεσμάν και ένα πόντο του πλεκτού. Πλέξετε επίσης μία σειρά με τó άσπρο μαλλί στην άκρη του κουμπώματος, όπως φαίνεται.

X. K.